

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо врегулювання обороту віртуальних активів в Україні

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт «в» підпункту 14.1.54 після слів «у тому числі акцій українських емітентів» доповнити словами «,доходів від відчуження віртуальних активів»;

2) підпункт 14.1.55 після слів «дохід від відчуження інвестиційних активів, у тому числі корпоративних прав, цінних паперів тощо» доповнити словами «,дохід від відчуження віртуальних активів»;

3) підпункт 14.1.81¹ викласти в такій редакції:

«14.1.81¹ інвестиційний прибуток для цілей розділу IV цього Кодексу - дохід у вигляді позитивної різниці між доходом, отриманим платником податку від проведення операцій з цінними паперами з урахуванням курсової різниці, деривативами та корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах або операцій з віртуальними активами, та відповідними витратами на придбання таких інвестиційних активів або віртуальних активів»;

4) доповнити підпунктом 14.1.84¹ такого змісту:

«14.1.84¹. поняття віртуальних активів, видів віртуальних активів, операцій з віртуальними активами та інша термінологія для цілей цього Кодексу використовуються у значеннях, визначених Законом України «Про віртуальні активи»;

5) абзац перший підпункту 14.1.244. викласти в такій редакції:

«14.1.244. товари - матеріальні та нематеріальні активи, у тому числі земельні ділянки, земельні частки (паї), а також цінні папери, деривативи та віртуальні активи, що використовуються у будь-яких операціях, крім операцій з їх випуску (емісії) та погашення»;

б) в абзаці дев'ятому підпункту 14.1.268 після слів «з урахуванням курсової різниці» доповнити словами «або прибуток від операцій з віртуальними активами»;

2. Пункт 72.1 статті 72 доповнити підпунктом 72.1.3² такого змісту:

«72.1.3². від постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів – про операції платників податків з віртуальними активами, дату фактичної передачі товарів / надання послуг, розмір доходів та витрат за такими операціями».

3. Статтю 141 доповнити пунктом 141.2¹ такого змісту:

«141.2¹. Різниці щодо операцій з віртуальними активами

141.2¹.1. Платники податку окремо визначають загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами.

Фінансовий результат від операцій з віртуальними активами визначається в момент їх продажу або іншого відчуження за правилами, викладеними у цьому пункті.

141.2¹.2. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму витрат, пов'язаних з емісією (створенням) або безоплатним отриманням віртуальних активів, відображених у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму від'ємного фінансового результату від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму витрат від уцінок віртуальних активів, відображених у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

141.2¹.3. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму доходів від емісії (створення) або безоплатного отримання віртуальних активів, відображених у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму позитивного фінансового результату від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, відображеного у складі фінансового

результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму доходів від дооцінок віртуальних активів, відображених у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

141.2¹.4. Фінансовий результат (прибуток або збиток) від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів визначається як сума доходів, отриманих від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, зменшених на вартість віртуальних активів.

З метою застосування цього підпункту вартістю віртуальних активів є:

для придбаних віртуальних активів – сума документально підтверджених витрат на придбання таких віртуальних активів;

для віртуальних активів, отриманих безоплатно – сума документально підтверджених витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням таких віртуальних активів;

для віртуальних активів, придбаних в результаті обміну на інші віртуальні активи – документально підтверджена вартість переданих платником податку віртуальних активів.

Первинною вартістю емітованих (створених) віртуальних активів є сума документально підтверджених витрат, безпосередньо пов'язаних з емісією (створенням), у тому числі в результаті майнінгу таких віртуальних активів.

Якщо в обмін на віртуальні активи платник податку отримав віртуальні активи та грошові кошти, вартістю отриманих віртуальних активів є загальна сума вартості переданих платником податку віртуальних активів та суми таких коштів але не менше ціни придбання або первинної вартості таких віртуальних активів.

З метою застосування цього підпункту продажем віртуальних активів є:

продаж віртуальних активів за грошові кошти;

обмін одних віртуальних активів на інші віртуальні активи, а також будь-які інші операції з віртуальними активами, за результатами здійснення яких відбувається перехід права власності на віртуальні активи.

Перелік витрат, що враховується при здійсненні операцій з віртуальними активами та документів (первинних документів), які є підтвердженням доходів та/або витрат за такими операціями, затверджується Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку разом з Національним банком України згідно з розподілом повноважень, визначеним Законом України «Про віртуальні активи».

141.2¹.5. Загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів є загальною сумою прибутків від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, зменшеною на загальну суму збитків від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, визначених відповідно до положень підпункту 141.2¹.4. цього пункту, та від'ємний загальний фінансовий результат від таких операцій, не врахований у попередніх податкових (звітних) періодах відповідно до положень підпункту 141.2¹.6 цього пункту.

141.2¹.6. Якщо за результатами звітного періоду отримано від'ємний загальний фінансовий результат (збиток) від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, сума такого від'ємного значення загального фінансового результату за операціями з продажу або іншого відчуження віртуальних активів зменшує загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів наступних податкових (звітних) періодів, що настають за податковим (звітним) періодом виникнення зазначеного від'ємного значення фінансового результату, до повного його погашення.

141.2¹.7. Якщо за результатами звітного періоду платником податку отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, сума позитивного загального фінансового результату від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного періоду платника податку."

4. Підпункт 164.2.9 пункту 164.2 статті 164 викласти у такій редакції:

«164.2.9. інвестиційний прибуток від проведення платником податку операцій з цінними паперами, деривативами та корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах, або віртуальними активами, крім доходу від операцій, зазначених у підпунктах 165.1.40 і 165.1.52 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу;».

5. У статті 170:

1) абзац перший пункту 170.2 викласти в редакції:

«170.2. Оподаткування інвестиційного прибутку від операцій з інвестиційними активами.».

2) підпункт 170.2.1 пункту 170.2 викласти в такій редакції:

«170.2.1. Цей пункт визначає порядок оподаткування інвестиційного прибутку від операцій з інвестиційними активами, за винятком віртуальних активів, інвестиційний прибуток від операцій з якими визначається та оподатковується відповідно до правил, викладених у пункті 170.2¹ цієї статті.

Облік загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами ведеться платником податку самостійно, окремо від інших доходів і

витрат та окремо від загального фінансового результату від операцій з віртуальними активами. Для цілей оподаткування інвестиційного прибутку звітним періодом вважається календарний рік, за результатами якого платник податку зобов'язаний подати річну податкову декларацію, в якій має відобразити загальний фінансовий результат (річний інвестиційний прибуток або річний інвестиційний збиток), отриманий протягом такого звітного року»;

3) абзаци перший-третій підпункту 170.2.6 пункту 170.2 викласти в такій редакції:

«170.2.6. До складу загального річного оподатковуваного доходу платника податку включається позитивне значення загального фінансового результату (річний інвестиційний прибуток) операцій з інвестиційними активами за наслідками такого звітного (податкового) року.

Загальний фінансовий результат операцій з інвестиційними активами визначається як сума інвестиційних прибутків, отриманих платником податку протягом звітного (податкового) року, зменшена на суму інвестиційних збитків, понесених платником податку протягом такого року, та на суму непогашених річних інвестиційних збитків, задекларованих в попередніх звітних (податкових) роках.

Якщо загальний фінансовий результат операцій з інвестиційними активами має від'ємне значення (річний інвестиційний збиток), його сума переноситься у зменшення загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами наступних років до його повного погашення.»;

4) доповнити новим підпунктом 170.2¹ такого змісту:

«170.2¹. Особливості оподаткування інвестиційного прибутку від операцій з віртуальними активами

170.2¹.1. Платник податку веде окремий облік операцій з віртуальними активами, окремо від інших доходів і витрат та окремо від операцій з іншими інвестиційними активами.

Інвестиційний прибуток від операцій з віртуальними активами визначається у момент продажу таких віртуальних активів за правилами, викладеними у цьому пункті.

170.2¹.2. Фінансовий результат (прибуток або збиток) від операцій з продажу віртуальних активів визначається як сума доходів, отриманих від продажу віртуальних активів, зменшених на вартість цих віртуальних активів.

Дохід від продажу, обміну віртуальних активів визначається виходячи з ціни зазначеної в договорі купівлі-продажу, обміну, але не нижче ринкової вартості таких віртуальних активів.

З метою застосування цього підпункту вартістю віртуальних активів є:

для придбаних віртуальних активів – сума документально підтверджених витрат на придбання таких віртуальних активів;

для емітованих (створених) віртуальних активів - сума документально підтверджених витрат, безпосередньо пов'язаних з емісією (створенням), у тому числі в результаті майнінгу таких віртуальних активів;

для віртуальних активів, подарованих або успадкованих платником податку сума документально підтверджених витрат що дорівнює сумі податку на доходи фізичних осіб та державного мита, сплачених у зв'язку з таким успадкуванням чи даруванням;

для віртуальних активів, придбаних в результаті обміну на інші віртуальні активи – вартість документально підтверджених витрат переданих платником віртуальних активів.

Якщо в обмін на віртуальні активи платник податку отримав віртуальні активи та грошові кошти, вартістю отриманих віртуальних активів є загальна сума вартості переданих платником податку віртуальних активів та суми таких коштів але не менше ціни придбання або первинної вартості таких віртуальних активів.

З метою застосування цього підпункту продажем віртуальних активів є:

продаж віртуальних активів за грошові кошти;

обмін одних віртуальних активів на інші віртуальні активи, а також будь-які інші операції з віртуальними активами, за результатами здійснення яких відбувається перехід права власності на віртуальні активи.

Перелік витрат, що враховується при здійсненні операцій з віртуальними активами та документів (первинних документів), які є підтвердженням доходів та/або витрат за такими операціями, затверджується Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку разом з Національним банком України згідно з розподілом повноважень, визначеним цим Законом України «Про віртуальні активи».

170.2¹.3. До складу загального річного оподатковуваного доходу платника податку включається позитивне значення загального фінансового результату (річний інвестиційний прибуток) операцій з продажу віртуальних активів за наслідками такого звітного (податкового) року.

Загальний фінансовий результат операцій з продажу віртуальних активів визначається як сума прибутків від продажу віртуальних активів, отриманих платником податку протягом звітного (податкового) року, зменшена на суму збитків від продажу віртуальних активів, понесених платником податку протягом такого року, та на суму непогашених річних інвестиційних збитків, задекларованих в попередніх звітних (податкових) роках.

Якщо загальний фінансовий результат операцій з продажу віртуальних активів має від'ємне значення (річний інвестиційний збиток), його сума переноситься у зменшення загального фінансового результату операцій з продажу віртуальних активів наступних років до його повного погашення.

Загальний фінансовий результат за операціями з віртуальних активів визначається платником податку.

170.2¹.4. Для цілей оподаткування прибутку від операцій з продажу віртуальних активів звітним періодом вважається календарний рік.

Платник податку зобов'язаний відобразити загальний фінансовий результат від операцій з продажу віртуальних активів (річний інвестиційний прибуток або річний інвестиційний збиток), отриманий протягом звітного року у річній податковій декларації та включити позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу віртуальних активів до загального оподатковуваного доходу, за винятком випадку, передбаченого підпунктом 165.1.67 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу.

170.2¹.5. Якщо платник податку продає віртуальний актив пов'язаним з ним особам, інвестиційний збиток, що виникає внаслідок такого продажу, не враховується під час визначення загального фінансового результату від операцій з віртуальними активами.

Якщо платник податку дарує віртуальний актив або передає його у спадщину, інвестиційний збиток, що виникає внаслідок такого дарування або передачі у спадщину, не враховується під час визначення загального фінансового результату операцій з віртуальними активами.

Податковим агентом платника податку, який здійснює операції з віртуальними активами, є постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Податковий агент під час здійснення платником кожної операції з віртуальним активом, яка має наслідком відчуження такого активу, нараховує (утримує) податок за ставкою, визначеною підпунктом 167.5.1 пункту 167.5 статті 167 цього Кодексу, та сплачує (перераховує) утриманий податок до бюджету, що не звільняє платника податку від подання річної податкової декларації при отриманні ним доходу, зазначеного у цьому пункті.

При застосуванні платником податку норм цього пункту податковий агент - постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з метою визначення об'єкта оподаткування під час здійснення платником податку операцій з віртуальними активами враховує документально підтверджені витрати такого платника на придбання цих активів.

Запровадження обов'язку податкового агента для постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не звільняє платника податку від обов'язку декларування результатів усіх операцій з купівлі та продажу

віртуальних активів, здійснених протягом звітного (податкового) року як на території України, так і за її межами.

Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у разі виплати фізичним особам – платникам податку доходів від продажу віртуальних активів, зобов'язані відобразити суму виплачених доходів у податковому розрахунку, подання якого передбачено підпунктом «б» пункту 176.2 статті 176 цього Кодексу.

Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язані здійснювати облік всіх операцій своїх клієнтів з віртуальними активами та зберігати інформацію про доходи та витрати за такими операціями.

У разі якщо другою стороною при продажу (обміні) платником податку віртуального активу є юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ) або представництво нерезидента чи самозайнята особа така особа виконує функції податкового агента стосовно подання до контролюючого органу інформації про суму нарахованого (виплаченого, наданого) доходу в порядку та строки, встановлені для податкового розрахунку.

Порядок обліку таких операцій, вимоги до змісту та обсягу інформації, що має зберігатись постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визначається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

5) абзац третій підпункту 170.11.1 пункту 170.11 доповнити словами «та прибутку від продажу віртуальних активів, що оподатковується в порядку, визначеному пунктом 170.2¹ цієї статті».

6) підпункт «в» пункту 174.1. статті 174 після слів «майнові та немайнові права» доповнити словами «, віртуальні активи».

7) пункт 174.8 статті 174 доповнити четвертим абзацом такого змісту:

«Вартість віртуальних активів отриманих у спадщину чи дарунок, які підлягають оподаткуванню згідно з цією статтею, визначена відповідно до абзацу другого пункту 170.2¹.2 пункту 170.2¹ статті 170 цього Кодексу.»

6. Пункт 196.1 статті 196 доповнити новими підпунктами 196.1.21 та 196.1.22 такого змісту:

«196.1.21. емісії (створення), введення в оборот та виведення з обороту, обміну, продажу та іншого відчуження віртуальних активів, за винятком віртуальних активів, визначених індивідуальними ознаками.

Для цілей цього підпункту операції з продажу, обміну або іншого відчуження віртуальних активів, визначених індивідуальними ознаками, прирівнюються до операцій з постачання іншого об'єкта цивільних прав,

право власності на який підтверджує відповідний віртуальний актив, визначений індивідуальними ознаками, якщо операція з постачання цього віртуального активу опосередковує постачання іншого об'єкта цивільних прав.

196.1.22. надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визначених Законом України «Про віртуальні активи»», а саме:

обмін віртуальних активів на грошові кошти;

обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи;

надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнта».

7. Пункт 291.5 статті 291 доповнити підпунктом 291.5.9 такого змісту:

«291.5.9. Суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють операції з віртуальними активами».

II. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного через 12 місяців з дня опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Внести зміни до Закону України «Про віртуальні активи» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 31, ст. 15, із наступними змінами), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про віртуальні активи

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування Закону

1. Цей Закон встановлює:

1) правовий режим віртуальних активів та визначає особливості регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оборотом віртуальних активів в Україні;

2) єдині вимоги щодо пропозиції та допуску віртуальних активів до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів (далі — допуск до торгів):

а) віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

б) токенів з прив'язкою до активів;

в) токенів електронних грошей.

3) вимоги до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних

активів;

4) вимоги до правовідносин, що пов'язані з оборотом віртуальних активів поза торговельними майданчиків для віртуальних активів;

5) вимоги до вчинення правочинів щодо віртуальних активів, а також права та обов'язки учасників ринку віртуальних активів;

6) засади державної політики у сфері обороту віртуальних активів.

2. Цей Закон визначає, зокрема, правила щодо:

1) вимог щодо прозорості та розкриття інформації під час емісії, публічної пропозиції та допуску до торгів;

2) авторизації та нагляду за постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітентами tokenів з прив'язкою до активів та емітентами tokenів електронних грошей;

3) здійснення діяльності, організації та управління емітентами tokenів з прив'язкою до активів, емітентами tokenів електронних грошей та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

4) захисту власників віртуальних активів;

5) захист клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

6) заходів запобігання інсайдерській торгівлі, незаконному розголошенню інсайдерської інформації, маніпулюванню ринком та інших заходів щодо віртуальних активів для забезпечення цілісності ринку віртуальних активів.

3. Дія цього Закону не поширюється на діяльність:

1) осіб, які надають послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, виключно для своїх материнських компаній, дочірніх компаній або інших дочірніх компаній своїх материнських компаній;

2) арбітражних керуючих на будь-якій стадії процедури банкрутства, крім випадків, передбачених статтями 52 та 53 цього Закону;

3) органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, а також податкових органів під час здійснення заходів щодо погашення податкового боргу;

4) Національного банку України, коли він діє як орган проведення грошово-кредитної політики, та інших органів державної влади;

5) міжнародних організацій публічного права.

4. Вимоги цього Закону щодо публічної пропозиції, допуску до торгів та надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів не поширюються на правовідносини щодо віртуальних активів, які визначені індивідуальними

ознаками.

5. У разі запровадження Національним банком України заходів захисту відповідно до Закону України “Про валюту і валютні операції” норми цього Закону застосовуються до операцій з купівлі-продажу, обміну, погашення віртуальних активів у частині, що не суперечить таким заходам захисту.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) авторизація – визначена цим Законом процедура надання права на здійснення публічної пропозиції віртуальних активів, подання заявки на допуск до торгів та/або діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) аутсорсинг – залучення постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на підставі відповідного договору іншої особи (надавача послуг) до здійснення процесів, надання послуг, виконання робіт, що становлять частину здійснення таким постачальником послуг діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

3) виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів – укладення договорів з метою купівлі або продажу одного чи кількох віртуальних активів або отримання певних прав щодо одного чи кількох віртуальних активів від імені клієнтів, включаючи укладення договорів продажу віртуальних активів у момент їхньої публічної пропозиції або допуску до торгів;

4) діяльність з управління портфелем віртуальних активів – управління портфелями, які включають один або кілька віртуальних активів, відповідно до повноважень, наданих клієнтами, на дискреційній основі стосовно кожного клієнта;

5) діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів – управління однією або декількома багатосторонніми системами, які забезпечують або сприяють взаємодії клієнтів, що бажають купити та продати віртуальні активи, в системі та відповідно до правил системи, наслідком чого є укладення договорів шляхом обміну одного віртуального активу на інший або обміну віртуального активу на грошові кошти;

6) емісія – створення віртуальних активів, включаючи попереднє створення віртуальних активів (шляхом створення усіх токенів одним випуском до здійснення публічної пропозиції або допуску до торгів), триваюче створення віртуальних активів (у тому числі в результаті майнінгу) та створення віртуальних активів у будь-який інший спосіб, що не заборонений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та/або Національним банком України як такий, що може призвести до зловживань на

ринку віртуальних активів чи становить загрозу цілісності ринку віртуальних активів або може призвести до порушення прав власників віртуальних активів;

7) емітент – юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, або інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, що здійснює емісію віртуальних активів;

8) заявник-емітент – емітент токенів з прив'язкою до активів, що подає заяву про авторизацію на здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

9) зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів – зберігання або контроль від імені клієнтів віртуальних активів або засобів доступу до таких віртуальних активів, у тому числі у формі закритих криптографічних ключів;

10) істотна участь – будь-яка пряма чи опосередкована участь у статутному капіталі емітента токенів з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу, а також незалежна від формального володіння можливість значного впливу на управління емітентом токенів з прив'язкою до активів або постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

11) клієнт – будь-яка фізична особа, юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, або інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, якому постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів;

12) майнінг – процес перевірки та підтвердження операцій з віртуальними активами шляхом використання механізму консенсусу, результатом якого є внесення записів про операції з віртуальними активами до розподіленого реєстру та створення емітентом нових одиниць віртуальних активів, які можуть слугувати винагородою від емітента особам, що здійснюють майнінг;

13) маркетинг – реклама або будь-яка інша діяльність, що спрямована на пряме або опосередковане сприяння продажу віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або поширення інформації серед будь-якого кола осіб про такі активи чи послуги з метою створення або підтримання обізнаності та інтересу до них, включаючи будь-які дії чи поведінку оферента, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або осіб, що діють від їх імені чи за вказівкою, до, під час або після продажу віртуальних активів чи надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

- 14) маркетингове повідомлення – повідомлення щодо маркетингу;
- 15) мережевий вузол на основі TRP – пристрій чи процес, який є частиною мережі та містить повну або часткову точну копію записів усіх операцій в розподіленому реєстрі;
- 16) механізм консенсусу – правила та процедури, за якими мережеві вузли на основі TRP погоджують підтвердження операції;
- 17) надання консультацій щодо віртуальних активів – пропозиція, згода надати або надання персоналізованих рекомендацій клієнту на його вимогу або з ініціативи постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає консультацію, щодо однієї або кількох операцій стосовно віртуальних активів або використання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 18) надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів – передача віртуальних активів від імені фізичної або юридичної особи з однієї адреси або рахунку розподіленого реєстру на іншу адресу або рахунок;
- 19) обмін віртуальних активів на грошові кошти – укладення договорів на купівлю або продаж щодо віртуальних активів із клієнтами в обмін з урахуванням вимог валютного законодавства на грошові кошти з використанням власного капіталу;
- 20) обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи – укладення договорів на купівлю або продаж щодо віртуальних активів із клієнтами в обмін на інші віртуальні активи з використанням власного капіталу;
- 21) онлайн-інтерфейс – будь-яке програмне забезпечення, включаючи веб-сайт, частину веб-сайту або додаток, що керується безпосередньо або від імені оферента або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та використовується для надання доступу власникам віртуальних активів та клієнтам постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до їхніх віртуальних активів або послуг;
- 22) орган управління – орган або органи емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, призначені відповідно до вимог законодавства, уповноважені визначати стратегію, цілі, загальний напрям діяльності, здійснювати нагляд та контроль за прийняттям управлінських рішень, включаючи осіб, які фактично керують діяльністю юридичної особи;
- 23) особа, яка здійснює виконавчі функції – голова та члени колегіального виконавчого органу, особа, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу, або інша фізична особа, відповідальна за управління поточною діяльністю емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та підзвітна з питання зазначеного управління наглядовій

раді або іншому органу, відповідальному за здійснення нагляду, у тому числі стосовно виконання внутрішніх документів щодо здійснення відповідної діяльності зазначеними емітентом, оферентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та працівниками таких осіб;

24) особа, яка здійснює управлінські функції – фізична особа, яка:

а) входить до складу наглядової ради юридичної особи або іншого органу, відповідального за здійснення нагляду, або

б) є особою, яка здійснює виконавчі функції у такій юридичній особі, або

в) не входить до складу наглядової ради такої юридичної особи або іншого органу, відповідального за здійснення нагляду, та не є особою, яка здійснює виконавчі функції, але має постійний доступ до інсайдерської інформації, що прямо або опосередковано стосується юридичної особи, та має повноваження ухвалювати управлінські рішення, що впливають на подальший розвиток і комерційні перспективи такої юридичної особи;

25) отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів – приймання від особи розпорядження щодо купівлі або продажу одного або кількох віртуальних активів чи щодо отримання певних прав щодо одного чи кількох віртуальних активів та передача такого розпорядження для виконання третій особі;

26) оферент – фізична особа, юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України або емітент, які здійснюють публічну пропозицію віртуальних активів;

27) офіційна валюта – національна валюта (гривня) або іноземна валюта відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції";

28) офіційний канал зв'язку – засоби електронної пошти, адресу якої зазначено особою у документах, поданих до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

29) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів – будь-яка з таких послуг та діяльності щодо будь-якого віртуального активу:

а) зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів;

б) діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів;

в) обмін віртуальних активів на грошові кошти;

г) обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи;

г) виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів;

д) розміщення віртуальних активів;

е) надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів;

є) отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів;

ж) надання консультацій щодо віртуальних активів;

з) діяльність з управління портфелем віртуальних активів;

30) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів – юридична особа, що функціонує в організаційно-правовій формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю, або юридична особа, створена за законодавством іншої держави, яка надає клієнтам одну або декілька послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на професійній основі та може надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, відповідно до статті Стаття 64 цього Закону;

31) публічна пропозиція – повідомлення третіх осіб у будь-якій формі та будь-якими засобами, що містить достатньо інформації про умови пропозиції та віртуальні активи, що пропонуються, для прийняття потенційними власниками рішення щодо купівлі таких віртуальних активів;

32) Регулятор – Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку або Національний банк України згідно з розподілом повноважень, визначеним цим Законом;

33) резерв активів – сукупність активів, які забезпечують право вимоги до емітента токена з прив'язкою до активів;

34) резервні активи – активи, що складають собою резерв активів;

35) роздрібний власник – будь-яка фізична особа, яка діє в цілях, що не пов'язані з її підприємницькою діяльністю, незалежною професійною діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника;

36) розміщення віртуальних активів – маркетинг віртуальних активів покупцям від імені або за рахунок оферента або особи, пов'язаної з оферентом;

37) розподілений реєстр – сховище інформації для зберігання записів про операції, яке спільно використовується та синхронізується через механізм консенсусу між набором мережових вузлів на основі TPR;

38) технологія розподіленого реєстру (або TPR) – технологія, що забезпечує функціонування та використання розподіленого реєстру;

39) тісні зв'язки – ситуація, у якій дві або більше фізичних або юридичних осіб пов'язані у будь-який із зазначених нижче способів:

а) участь у формі володіння (прямого чи шляхом контролю) 20 чи більше відсотками прав голосу або капіталу суб'єкта господарювання;

б) постійний зв'язок обох або всіх осіб з однією особою відносинами контролю;

40) торгівля зі зведенням принципалів означає операцію, в якій організатор виступає посередником між покупцем і продавцем за операцією таким чином, що він не несе ринкового ризику протягом усього процесу виконання операції, обидві сторони операції виконуються одночасно, а сама операція здійснюється за ціною, яка не приносить організатору прибутку або збитку, крім попередньо розкритої комісії, плати або збору за здійснення операції;

41) уповноважена особа – уповноважений на проведення інспекції на ринку віртуальних активів (уповноважений на проведення інспекції), уповноважений на проведення розслідування на ринку віртуальних активів (уповноважений на проведення розслідування), уповноважений на супроводження та уповноважений на розгляд справ про порушення законодавства (уповноважений на розгляд справ).;

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях:

1) термін «банк» – у значенні, наведеному в Законі України «Про банки і банківську діяльність»;

2) термін «депозитарна установа» – у значенні, наведеному в Законі України «Про депозитарну систему України»;

3) термін «група» – у значенні, наведеному в Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»;

4) терміни «кваліфіковані інвестори», «оператор організованого ринку капіталу», «інвестиційна фірма» та «фінансовий інструмент» – у значеннях, наведених в Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

5) терміни «контроль», «материнська компанія» та «дочірня компанія» – у значеннях, наведених у Законі України «Про фінансові послуги та фінансові компанії»;

6) терміни «грошові кошти», «електронні гроші», «платіжна послуга», «платіжна установа» та «установа електронних грошей» – у значенні, наведеному в Законі України «Про платіжні послуги»;

7) термін «адміністративна послуга» – у значенні, наведеному в Законі України «Про адміністративні послуги»;

8) термін «персональні дані» – у значенні, наведеному в Законі України «Про захист персональних даних»;

9) термін «місце ефективного управління» – у значенні, наведеному в Податковому кодексі України.

Стаття 3. Правові основи функціонування ринку віртуальних активів

Правову основу функціонування ринків віртуальних активів становлять Конституція України, Цивільний кодекс України, цей Закон, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інші акти законодавства України.

Розділ II. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 4. Поняття віртуальних активів

1. Віртуальний актив – це цифрова річ, що може передаватися та зберігатися в електронному вигляді з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології. Віртуальний актив, залежно від умов емісії, може посвідчувати майнові права, зокрема, право вимоги на інші об'єкти цивільних прав, та або зобов'язання емітента віртуального активу.

2. До віртуальних активів застосовуються положення Цивільного кодексу України про рухомі речі, якщо інше не встановлено цим Законом, або не впливає із сутності такого віртуального активу

3. Крім випадків, передбачених Розділом V цього Закону, віртуальні активи не є засобом платежу на території України та не можуть бути предметом обміну на майно (товари), роботи (послуги)

4. Цифрові гроші Національного банку України не належать до віртуальних активів.

5. У випадку, якщо цифрові речі, відповідають ознакам одного чи декількох таких понять, як:

а) фінансового інструмента відповідно до частини першої статті 7 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

б) вкладу (депозиту) відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність»;

в) грошових коштів відповідно до Закону України «Про платіжні послуги», крім токенів електронних грошей;

г) сек'юритизаційної позиції в контексті сек'юритизації відповідно до законодавства, що регулює відносини у сфері сек'юритизації;

г) страхового продукту за класами страхування життя та класами страхування іншого, ніж страхування життя, а також послуги перестрахування (ретроцесії) відповідно до Закону України «Про страхування»;

д) пенсійних виплат у системах загальнообов'язкового державного пенсійного страхування та накопичувального пенсійного забезпечення, -

вони не вважаються віртуальними активами, а їхній правовий режим визначається за правилами та вимогами, що встановлені до такого об'єкту цивільних прав.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує орієнтовний (невиключний) перелік умов та критеріїв віднесення цифрових речей до фінансових інструментів, сек'юритизаційних позицій та пенсійних виплат з дотриманням вимог національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

Перелік умов та критеріїв віднесення цифрових речей до вкладів (депозитів), грошових коштів та страхових продуктів затверджується Національним банком України.

Стаття 5. Види віртуальних активів

1. Віртуальні активи поділяються на токени електронних грошей, токени з прив'язкою до активів, токени, які визначені індивідуальними ознаками та віртуальні активи, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей (зокрема, сервісні токени).

2. Токен електронних грошей (токен е-грошей, e-money tokens EMT) – це різновид віртуального активу, що має на меті підтримання своєї стабільної вартості шляхом прив'язки до вартості виключно однієї офіційної валюти.

3. Токен з прив'язкою до активів (asset-referenced token або ART) – це віртуальний актив, що не є токеном електронних грошей та має на меті підтримання своєї стабільної вартості шляхом прив'язки до вартості будь-якого іншого об'єкта цивільних прав або права на інший об'єкт цивільних прав чи їхнього поєднання, включаючи поєднання з однією чи декількома офіційними валютами чи поєднання декількох офіційних валют.

Токен з прив'язкою до активів може посвідчувати право грошової вимоги або право вимоги на об'єкт цивільних прав або інші майнові права на об'єкт цивільних прав, до вартості яких він прив'язується.

Емітент токена з прив'язкою до активів може не бути власником об'єкту цивільних прав або не володіти правами на інший об'єкт цивільних прав, до вартості, яких була прив'язана вартість ART.

4. Сервісний токен (asset-referenced utility tokens) – віртуальний актив, що призначений виключно для надання права вимагати передачі майна або надання послуги, що постачається емітентом такого токена, відповідно до умов емісії такого токена.

5. Регулятори за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, можуть затверджувати методичні рекомендації з бухгалтерського обліку окремих видів віртуальних активів.

Стаття 6. Віртуальні активи, які визначені індивідуальними ознаками

1. Віртуальні активи, які визначені індивідуальними ознаками (non-fungible tokens, NFT). – це віртуальні активи, що є неподільними, визначені індивідуальними ознакам у вигляді унікального, незамінного цифрового контенту, що можуть передаватися та зберігатися з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології та які можуть містити цифрове відображення об'єктів інтелектуальної власності або посилання на нього. NFT може містити посилання на цифрове зображення речей та/або зобов'язання щодо передачі прав на об'єкт інтелектуальної власності чи річ.

2. Створення віртуального активу, який визначений індивідуальними ознаками не передбачає набуття емітентом NFT майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, цифрове зображення якого містить такий токен.

3. Віртуальний актив, який визначений індивідуальними ознаками, може посвідчувати передачу майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності лише у випадку, якщо емітент NFT володів такими правами на момент створення такого токена. Зобов'язання що посвідчені NFT про передачу майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності.

4. Емітент NFT може створювати токен, визначений індивідуальними ознаками, що містить особисті папери фізичної особи чи посилання на них, виключно за умови надання згоди цієї особи. У разі смерті фізичної особи, її особисті папери можуть бути використані для створення NFT лише за згодою її дітей, вдови (вдівця), а якщо їх немає, - батьків, братів та сестер.

Стаття 7. Набуття права власності на віртуальний актив

1. Право власності на віртуальний актив набувається за фактом емісії віртуального активу, вчинення правочину щодо віртуального активу, на підставі норм закону або рішення суду і підтверджуватись за фактом володіння особою засобом доступу до віртуального активу, зокрема у формі закритих криптографічних ключів , крім випадків, коли:

1) засіб доступу до віртуального активу або віртуальний актив знаходиться на зберіганні у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів відповідно до умов правочину між ним та власником цього віртуального активу;

2) віртуальний актив передано на зберігання будь-якій особі відповідно до закону або рішення суду, що набрало законної сили;

3) засіб доступу до віртуального активу набуто особою неправомірно.

2. Якщо законом встановлено вимоги щодо форми або істотних умов правочину про розпорядження об'єктом цивільних прав, права вимоги на який підтверджує віртуальний актив, такі вимоги підлягають виконанню також під час вчинення правочину щодо розпорядження таким віртуальним активом.

3. Момент набуття права власності на віртуальний актив визначається з моменту, коли здійснено необхідну та достатню кількість підтверджень від валідаторів, в наслідок чого транзакція з передачі віртуального активу технічно не підлягає відміні (скасуванню), або з моменту передачі засобів доступу до віртуальних активів, якщо інше не передбачено договором.

Стаття 8. Спільне зберігання засобів доступу до віртуальних активів

1. У разі, коли засіб доступу до віртуального активу правомірно знаходиться одночасно у двох або більшій кількості осіб, вважається, що всі ці особи мають відповідний віртуальний актив у спільній сумісній власності, а кожний з власників може розпоряджатися ним на власний розсуд.

2. У разі, якщо контроль над окремим віртуальним активом здійснюється виключно за умови одночасного використання двох або більше засобів доступу до віртуального активу, вважається, що всі особи, які володіють засобами доступу до такого віртуального активу, використання яких дозволяє здійснити розпорядження таким віртуальним активом, мають його у спільній сумісній власності та будь-які з власників можуть розпоряджатися ним на власний розсуд.

Стаття 9. Презумпція правомірності володіння віртуальним активом

1. У разі відсутності рішення суду, яким встановлено інше та яке набрало законної сили в Україні, вважається, що будь-яка особа, якій віртуальний актив належав у минулому, на законних підставах мала та має право власності на цей віртуальний актив протягом усього строку володіння засобом доступу до віртуального активу.

Стаття 10. Зміст права власності на віртуальний актив

1. Зміст права власності на віртуальний актив включає право володіти віртуальним активом, право користуватися віртуальним активом та право розпоряджатися віртуальним активом на свій розсуд, якщо це не суперечить закону, зокрема шляхом передачі права власності на віртуальний актив.

Стаття 11. Форми правочинів щодо віртуальних активів

1. Правочин щодо віртуального активу може вчинятися через використання технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, при цьому умови набуття, умови переходу та обсяг прав на віртуальні активи повинен виражатися у формі алгоритмів та функцій технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, у межах якої здійснюється оборот віртуальних активів. Вчинення правочину щодо віртуального активу з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології є вчиненням правочину у письмовій формі.

2. Форми алгоритмів (система обігу) повинні відображати істотні умови правочинів щодо передачі прав віртуальних активів у вигляді: назви віртуального активу, ідентифікатора гаманця (публічної адреси) відправника

віртуальних активів, ідентифікатора гаманця (публічної адреси) отримувача віртуальних активів, кількості віртуальних активів, що передаються в наслідок вчинення правочину, ідентифікатора транзакції (хеш-транзакцій) з передачі прав на віртуальний актив, а також час вчинення такої транзакції.

3. Не дозволяється відмова від правочину, якщо його було вчинено та виконано відносно віртуальних активів з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, у межах якої здійснюється оборот віртуальних активів, якщо особливості функціонування такої системи не надають технічної можливості відмови від правочину його сторонам.

4. Тлумаченням умов правочину щодо віртуального активу, що вчинений з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, здійснюється з урахуванням аналізу логіки технічних алгоритмів, що були закладені сторонами правочину чи в межах технології розподіленого реєстру чи іншої подібної технології.

5. Договір про відчуження віртуального активу, що був укладений та виконаний з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, не може бути змінено або розірвано за рішенням суду

Стаття 12. Спадкування права на віртуальні активи

1. Спадкоємець отримує право власності на віртуальні активи за спадкодавцем тільки у випадку, якщо спадкодавець передав спадкоємцю ключ до віртуального активу, що передається йому у спадок.

2. Виключенням з правила, що міститься у частині першій цієї статті є випадок, коли віртуальні активи, які передаються в спадщину, на момент відкриття спадщини знаходились на зберіганні у іншої особи. В такому випадку спадкування віртуальних активів за спадкодавцем здійснюється у загальному порядку.

Стаття 13. Види віртуальних активів, перебування яких у цивільному обороті не допускається

1. Не допускається перебування у цивільному обороті віртуальних активів, власником яких є чи публічну пропозицію, яких здійснюють:

а) юридичні особи чи правові утворення без статусу юридичної особи, які мають:

- місцезнаходження, місце реєстрації в державі, що здійснює збройну агресію проти України, та/або у державі (юрисдикції), внесеної до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином

виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

- кінцевого бенефіціарного власника, який є резидентом держави, що здійснює збройну агресію проти України, та/або держави (юрисдикції), внесеної до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

- учасників (засновників, акціонерів) юридичних осіб, зареєстрованих у державі, що здійснює збройну агресію проти України, та/або держави(юрисдикції), внесеної до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, ;

- учасників (засновників, акціонерів) юридичних осіб, кінцевими бенефіціарними власниками яких є резиденти держави, що здійснює збройну агресію проти України, та/або держави (юрисдикції), внесеної до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

- учасників (засновників, акціонерів) юридичних осіб та/або кінцевих бенефіціарних власників, включених відповідно до закону до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції; учасників (засновників, акціонерів) юридичних осіб та/або кінцевих бенефіціарних власників до яких застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції».

б) фізичні особи, стосовно яких застосовано спеціальні економічні або інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції», або визнані Україною міжнародні санкції.

Розділ III ВІРТУАЛЬНІ АКТИВИ, ЯКІ НЕ Є ТОКЕНАМИ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ ТА ТОКЕНАМИ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Стаття 14. Публічна пропозиція віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей

1. Публічна пропозиція віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, може здійснюватися виключно юридичною особою, у тому числі створеною за законодавством іншої держави, за умови:

1) оформлення такою особою щодо таких віртуальних активів білої книги віртуальних активів відповідно до статті 17 цього Закону;

2) повідомлення такою особою про білу книгу віртуальних активів відповідно до статті Стаття 18 цього Закону;

3) оприлюднення такою особою білої книги віртуальних активів відповідно до статті Стаття 19 цього Закону;

4) оформлення такою особою маркетингових повідомлень щодо віртуальних активів (у разі їх здійснення) відповідно до статті Стаття 16 цього Закону;

5) оприлюднення такою особою маркетингових повідомлень щодо віртуальних активів (у разі їх здійснення) відповідно до статті Стаття 19 цього Закону;

6) дотримання такою особою вимог статті Стаття 24 цього Закону.

2. Публічна пропозиція віртуальних активів здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Вимоги цього Розділу не поширюються на публічні пропозиції віртуальних активів, якщо виконується хоча б одна з таких умов:

1) віртуальні активи пропонуються безкоштовно;

2) віртуальні активи створюються автоматично як винагорода за підтримку технології розподіленого реєстру або підтвердження операцій;

3) публічна пропозиція стосується сервісних токенів на товар чи послугу, що вже існує або надається;

4) власник віртуальних активів має право лише на обмін таких активів на товари чи послуги в обмеженій мережі торговельних точок, які пов'язані договірними відносинами з оферентом.

Для цілей пункту 1) частини третьої цієї статті віртуальні активи не вважаються такими, що пропонуються безкоштовно, якщо покупці надають або зобов'язуються надати оференту персональні дані в обмін на відповідні віртуальні активи або якщо оферент отримує від потенційних власників таких

віртуальних активів будь-які платежі за послуги третіх осіб, комісії, винагороди у грошовій або негрошовій формі в обмін на такі віртуальні активи.

Щодо пропозиції, передбаченої в пункті 4) частини третьої цієї статті, якщо загальна вартість публічної пропозиції або пропозицій в Україні перевищує розмір, встановлений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, за будь-який з періодів строком у 12 місяців, починаючи з моменту здійснення першої пропозиції, oferent повинен надіслати повідомлення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку з описом пропозиції та обґрунтуванням, чому відповідна пропозиція підпадає під виняток відповідно до пункту 4) частини третьої цієї статті.

За результатами розгляду такого повідомлення Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає обґрунтоване рішення про те, чи підлягає відповідна діяльність під виняток як така, що здійснюється в обмеженій мережі торговельних точок, відповідно до пункту 4) частини третьої цієї статті та повідомляє oferenta про прийняте рішення.

4. Зберігання, адміністрування та переказ віртуальних активів від імені клієнтів не потребує авторизації відповідно до статті Стаття 64 цього Закону, якщо такі віртуальні активи підпадають під винятки, передбачені частиною третьою цієї статті, крім як якщо:

1) існує публічна пропозиція щодо таких віртуальних активів, яка не підпадає під винятки, передбачені частиною третьою цієї статті;

2) такі віртуальні активи були допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів.

5. Вимоги, передбачені пунктами 1) - 3) та 5) частини першої цієї статті, не застосовуються в кожному з таких випадків:

1) публічна пропозиція здійснюється менш ніж 150 фізичним або юридичним особам в Україні, що діють від власного імені;

2) протягом 12 місяців з моменту здійснення публічної пропозиції загальна вартість публічної пропозиції в Україні не перевищує розміру, встановленого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (еквівалента в іншій валюті або віртуальних активах);

3) публічна пропозиція здійснюється виключно серед кваліфікованих інвесторів та такими віртуальними активами можуть володіти виключно такі кваліфіковані інвестори.

6. Винятки, передбачені частинами третьою та п'ятою цієї статті, не застосовуються, якщо oferent або інша особа від його імені у будь-який спосіб висловила намір подати заявку на допуск до торгів.

7. Якщо публічна пропозиція віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, стосується сервісних

токенів, що надають доступ до товарів або послуг, яких ще не існує або які ще не надаються, строк публічної пропозиції, описаної в білій книзі віртуальних активів, не може перевищувати 12 місяців з дня оприлюднення відповідної білої книги віртуальних активів.

8. Кожна подальша публічна пропозиція віртуального активу, який не є токеном з прив'язкою до активів та токеном електронних грошей, вважається окремою пропозицією, для здійснення якої юридична особа повинна дотримуватися вимог частини першої цієї статті, з урахуванням винятків, передбачених частинами третьою та п'ятою цієї статті, які можуть застосовуватися до такої подальшої пропозиції.

Для здійснення подальших публічних пропозицій не вимагається оформлення та оприлюднення додаткової білої книги віртуальних активів, якщо біла книга віртуального активу вже була оприлюднена відповідно до статей Стаття 19 та Стаття 22 цього Закону та особа, що здійснила оформлення такої білої книги відповідно до цього Розділу, письмово погоджується на її використання.

9. Якщо публічна пропозиція віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, не підпадає під вимоги щодо обов'язкового оприлюднення білої книги віртуальних активів відповідно до частин третьої та п'ятої цієї статті, offerent має право за власною ініціативою оформити білу книгу віртуальних активів відповідно до вимог цього Закону.

Після повідомлення про білу книгу віртуальних активів відповідно до статті Стаття 18 цього Закону на offerenta поширюються всі права та обов'язки, передбачені цим Розділом, і не поширюються жодні винятки.

Стаття 15. Допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів

1. Заявка на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів може подаватися виключно юридичною особою, у тому числі створеною за законодавством іншої держави, за умови дотримання вимог, передбачених пунктами 1 – 6) частини першої статті Стаття 14 цього Закону.

2. На оператора торговельного майданчика для віртуальних активів поширюються вимоги, встановлені пунктами 1 – 6) частини першої статті Стаття 14 цього Закону, у разі допуску до торгів за власною ініціативою такого оператора, якщо біла книга віртуального активу не була оприлюднена відповідно до статті Стаття 19 у випадках, передбачених цим Законом.

3. Особа, яка подає заявку на допуск до торгів, та оператор відповідного торговельного майданчика мають право укласти договір у письмовій формі, що передбачатиме зобов'язання оператора торговельного майданчика

забезпечити дотримання вимог, передбачених пунктами 1 – 6) частини першої статті 14 цього Закону, а також чітко зазначений обов'язок особи, яка подає заявку на допуск до торгів, надати оператору торговельного майданчика всю інформацію, необхідну оператору для дотримання цих вимог.

4. Вимоги щодо білої книги віртуальних активів, передбачені пунктами 1 – 3) частини першої статті 14 цього Закону, не застосовуються, якщо:

1) віртуальні активи вже допущені до торгів на іншому торговельному майданчику для віртуальних активів в Україні;

2) біла книга віртуальних активів була оформлена відповідно до статті 16 та оновлена відповідно до статті 22 цього Закону, та при цьому особа, що здійснила оформлення такої білої книги відповідно до цього Розділу, письмово погоджується на її використання.

Стаття 16. Маркетингові повідомлення

1. Будь-яке маркетингове повідомлення у зв'язку з публічною пропозицією віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, допуском до торгів таких віртуальних активів або наданням послуг, пов'язаних з оборотом таких віртуальних активів, повинно оформлюватися із дотриманням таких вимог:

1) маркетингове повідомлення має бути чітко ідентифіковане як таке;

2) інформація у маркетинговому повідомленні повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману;

3) інформація у маркетинговому повідомленні повинна узгоджуватися з інформацією у білій книзі віртуальних активів, якщо оформлення такої білої книги віртуальних активів вимагається відповідно до статей Стаття 14 та Стаття 15 цього Закону;

4) маркетингове повідомлення повинно чітко зазначати, що біла книга віртуальних активів була оприлюднена, та містити посилання на веб-сайт особи, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти такої особи;

5) маркетингове повідомлення повинно містити чітке та помітне застереження: "Це маркетингове повідомлення щодо віртуальних активів не було перевірене або затверджене жодним органом державної влади України. Виключно оферент несе відповідальність за зміст цього маркетингового повідомлення".

Якщо маркетингове повідомлення було оформлене іншою особою, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, замість слова «оферент» застереження повинно містити найменування такої особи.

2. Забороняється поширювати будь-які маркетингові повідомлення до

моменту оприлюднення білої книги віртуальних активів, якщо таке оприлюднення вимагається відповідно до статей 14 та 15 цього Закону. Ця заборона не обмежує можливості особи, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, проводити дослідження ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює контроль за дотриманням вимог, передбачених цією статтею, щодо маркетингових повідомлень у зв'язку з публічною пропозицією віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, допуском до торгів таких віртуальних активів або наданням послуг, пов'язаних з оборотом таких віртуальних активів, які розповсюджуються в Україні.

Стаття 17. Зміст та форма білої книги віртуальних активів

1. Біла книга віртуальних активів повинна містити інформацію про:

- 1) offerenta або особу, яка подає заявку на допуск до торгів;
- 2) емітента, якщо він не є offerентом або особою, яка подає заявку на допуск до торгів;
- 3) оператора торговельного майданчика для віртуальних активів у разі оформлення ним білої книги;
- 4) особу, яка оформила білу книгу віртуальних активів, якщо вона не є особою, зазначеною у пунктах 1) - 3) вище, та причину, з якої біла книга віртуальних активів була оформлена цією особою;
- 5) проєкт, для цілей якого здійснюється емісія віртуального активу;
- 6) здійснення публічної пропозиції віртуальних активів або їхній допуск до торгів;
- 7) права та обов'язки, обумовлені відповідними віртуальними активами;
- 8) відповідні віртуальні активи, зокрема, але виключно опис умов емісії віртуальних активів;
- 9) базову технологію, на якій забезпечується обіг віртуальних активів ;
- 10) ризики, що пов'язані з обігом віртуального активу ;
- 11) основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для емісії віртуального активу.

2. Детальний перелік відомостей, які повинні міститися у білій книзі віртуальних активів, відповідно до переліку визначеного у частині першій цієї статті, встановлюється нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. Уся інформація, передбачена в частині першій цієї статті, повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману. Біла книга віртуальних активів повинна бути викладена у стислій та зрозумілій формі та не містити істотних упущень.

4. Біла книга віртуальних активів повинна включати чітке та помітне застереження на першій сторінці: "Ця біла книга віртуальних активів не була затверджена жодним органом державної влади України. Виключно оферент несе відповідальність за зміст цієї білої книги віртуальних активів".

Якщо біла книга віртуальних активів була оформлена іншою особою, що відповідно до цього Розділу здійснила оформлення білої книги, замість слова «оферент» застереження повинно містити найменування такої особи.

5. Біла книга віртуальних активів не повинна містити будь-яких суджень щодо майбутньої вартості віртуальних активів, крім положень, передбачених частиною шостою цієї статті.

6. Біла книга віртуальних активів повинна включати в чіткій та однозначній формі застереження про те, що:

1) віртуальні активи можуть втратити свою вартість частково або повністю;

2) віртуальні активи не завжди можуть бути передані;

3) віртуальні активи можуть не бути ліквідними;

4) якщо публічна пропозиція віртуальних активів стосується сервісних токенів, то може бути відсутня можливість обміняти такі токени на товар або послугу, обіцяні у білій книзі віртуальних активів, особливо у разі провалу або закриття проекту;

5) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

7. Біла книга віртуальних активів повинна містити повідомлення від органу управління особи, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу. Це повідомлення повинно розміщуватися після повідомлення, зазначеного в частині четвертій цієї статті, та підтверджувати, що біла книга віртуальних активів відповідає вимогам цього Розділу та, наскільки органу управління відомо, інформація, наведена у білій книзі, є правдивою, чіткою, такою, що не вводить в оману, та не містить упущень, які імовірно могли би вплинути на зміст білої книги в цілому.

8. Біла книга віртуальних активів повинна містити анотацію, розміщену після повідомлення, зазначеного в частині сьомій цієї статті. Анотація коротко та без використання надмірно технічної лексики описує ключову інформацію про публічну пропозицію віртуальних активів або допуск до торгів. Анотація повинна бути легко зрозумілою, викладеною у чіткій та вичерпній формі, з

використанням шрифту, який можна легко прочитати. Анотація повинна надавати достатньо інформації про характеристики відповідних віртуальних активів для того, щоби допомогти потенційним власникам віртуальних активів прийняти обґрунтоване рішення. Анотація також повинна містити застереження про те, що:

- 1) її необхідно розглядати як вступ до білої книги віртуальних активів;
- 2) будь-яке рішення потенційного власника щодо придбання віртуального активу має ґрунтуватися на змісті білої книги віртуальних активів у цілому, а не тільки на змісті анотації;
- 3) публічна пропозиція віртуальних активів не є пропозицією або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів, і що будь-яка така пропозиція або заохочення щодо придбання фінансових інструментів можуть бути зроблені лише шляхом оприлюднення проспекту цінних паперів або інших документів про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";
- 4) біла книга віртуальних активів не є проспектом цінних паперів або будь-яким іншим документом про пропозицію відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

9. Кожна біла книга віртуальних активів повинна містити дату повідомлення та її зміст.

10. Біла книга віртуальних активів (крім юридичних осіб, створених за законодавством іншої держави) оформлюється щонайменше державною мовою України. Біла книга віртуальних активів юридичної особи, створеної за законодавством іншої держави, повинна відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею Стаття 99 цього Закону.

11. Біла книга віртуальних активів повинна бути доступною в машинозчитувальних форматах.

12. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє технічні стандарти для визначення машинозчитувальних форматів, стандартних форм та шаблонів відповідно до частини одинадцятої цієї статті.

Стаття 18. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів та маркетингові повідомлення

1. Біла книга віртуальних активів та маркетингові повідомлення не підлягають затвердженню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку перед їхнім оприлюдненням.

2. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про білу книгу віртуальних активів.

3. Маркетингові повідомлення надсилаються Національній комісії з

цінних паперів та фондового ринку на її запит.

4. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів здійснюється шляхом подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку білої книги віртуальних активів та пояснювальної записки із обґрунтуванням, чому віртуальний актив, описаний у білій книзі віртуальних активів, не є:

- 1) віртуальним активом, що визначений індивідуальними ознаками ;
- 2) токеном з прив'язкою до активів;
- 3) токеном електронних грошей.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує рекомендації до змісту та форми обґрунтування, що, зокрема, повинні включати типову форму такого обґрунтування.

6. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів. Якщо біла книга віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів.

7. Інформація, передбачена частинами другою і четвертою цієї статті, повинна бути повідомлена Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку не пізніше ніж за 20 робочих днів до дати оприлюднення білої книги віртуальних активів.

8. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, разом із інформацією, передбаченою частинами другою і четвертою цієї статті, надає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку перелік іноземних держав, у яких вона має намір здійснити публічну пропозицію, подати заявку на допуск до торгів, а також інформує про заплановану дату початку здійснення публічної пропозиції, допуску до торгів або надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та про будь-яку зміну таких дат.

9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює відомості, передбачені статтею Стаття 108 цього Закону, в реєстрі з дня початку здійснення публічної пропозиції, допуску до торгів або надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Стаття 19. Оприлюднення білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень

1. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна оприлюднити свою білу книгу віртуальних активів та маркетингові повідомлення (у разі їх здійснення) у відкритому доступі на своєму веб-сайті у розумний строк, але не пізніше дати початку здійснення

публічної пропозиції віртуальних активів, допуску до торгів або надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Біла книга віртуальних активів та/або маркетингові повідомлення повинні бути доступними на веб-сайті особи, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, протягом усього строку перебування віртуальних активів в обороті.

2. Оприлюднена біла книга віртуальних активів та маркетингові повідомлення (у разі їх здійснення) повинні бути ідентичними білій книзі та маркетинговим повідомленням, що були надані Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до статей 18 та 22 цього Закону.

Стаття 20. Результати публічної пропозиції та заходи захисту

1. Оферент віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, який встановлює обмеження щодо строку дії публічної пропозиції віртуальних активів, зобов'язаний оприлюднити на своєму веб-сайті результати здійснення публічної пропозиції протягом 20 робочих днів з дати закінчення строку дії публічної пропозиції.

2. Оферент віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, який не встановлює обмеження щодо строку дії публічної пропозиції віртуальних активів, повинен регулярно, але не рідше одного разу на місяць оприлюднювати на своєму веб-сайті інформацію про кількість віртуальних активів, які перебувають в обороті.

3. Оферент віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, який встановлює обмеження щодо строку дії публічної пропозиції віртуальних активів, повинен запровадити ефективні процедури моніторингу та захисту коштів або інших віртуальних активів, отриманих у результаті здійснення публічної пропозиції. З цією метою такий оферент організовує зберігання коштів або віртуальних активів, отриманих у результаті здійснення публічної пропозиції або протягом строку дії права на відмову, у таких осіб:

1) банку, в якому розміщуються кошти, отримані в результаті здійснення публічної пропозиції;

2) постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів.

4. Якщо строк дії публічної пропозиції віртуальних активів не обмежений, оферент повинен дотримуватися вимог частини третьої цієї статті до спливу строку права роздрібного власника на відмову, передбаченого статтею 23 цього Закону.

Стаття 21. Права оферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами

електронних грошей, до торгів

1. Оферент має право здійснювати публічну пропозицію віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, та відповідні віртуальні активи можуть бути допущені до торгів в Україні після оприлюднення білої книги віртуальних активів відповідно до статті 19 та за умови дотримання вимог, передбачених статтею 22 цього Закону.

2. До оферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів, що оприлюднили білу книгу віртуальних активів відповідно до статті 19 та дотримуються вимог, передбачених статтею 22 цього Закону, не застосовуються жодні інші вимоги щодо надання інформації стосовно здійснення публічної пропозиції цих віртуальних активів або їх допуску до торгів.

Стаття 22. Внесення змін до білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень після їх оприлюднення

1. У разі виникнення будь-яких важливих змін, істотних помилок або виявлення істотних неточностей, що стосуються інформації, яка міститься в оприлюдненій білій книзі віртуальних активів або маркетингових повідомленнях, та можуть вплинути на привабливість віртуальних активів (далі — істотні зміни), особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу зобов'язана внести відповідні зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень. Ця вимога застосовується протягом усього строку дії публічної пропозиції або строку, протягом якого віртуальний актив допущений до торгів.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті орієнтовний (невиключний) перелік істотних змін, поява (виявлення) яких може бути підставою для оформлення відповідних змін та доповнень до білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень.

3. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна надати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку оновлену редакцію білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень та інформацію про заплановану дату оприлюднення, а також про причини внесення відповідних змін не пізніше ніж за сім робочих днів до дати оприлюднення. Оновлена редакція білої книги віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів. Якщо оновлена редакція білої книги віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній

особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів.

4. У дату оприлюднення або, на вимогу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, раніше особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна негайно оприлюднити на своєму веб-сайті повідомлення про надання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку оновленої редакції білої книги віртуальних активів зі стислим зазначенням причин внесення відповідних змін.

5. Порядок, в якому викладена інформація в новій редакції білої книги віртуальних активів та/або новій редакції маркетингових повідомлень повинен відповідати порядку викладення інформації у білій книзі віртуальних активів та/або маркетингових повідомленнях, що були оприлюднені відповідно до статті 1Стаття 19 цього Закону.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює нову редакцію білої книги віртуальних активів у реєстрі відповідно до статті Стаття 108 цього Закону негайно після її опублікування.

7. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна оприлюднити нову редакцію білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень, а також інформацію про причини внесення відповідних змін на своєму веб-сайті відповідно до статті 1Стаття 19 цього Закону.

8. Нова редакція білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень повинна містити позначку часу їхнього оприлюднення. Остання редакція білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень повинна бути позначена як чинна редакція. Усі нові редакції білих книг віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень повинні бути доступними протягом всього строку перебування віртуальних активів в обороті.

9. Якщо публічна пропозиція віртуальних активів стосується сервісних токенів, що надають доступ до товарів або послуг, яких ще не існує або які ще не надаються, нова редакція білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень не може передбачати продовження строку у 12 місяців, передбаченого частиною сьомою статті 1Стаття 14 цього Закону.

10. Попередні редакції білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень повинні залишатися у відкритому доступі на веб-сайті offerenta, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або оператора торговельного майданчика протягом щонайменше 10 років після їхнього оприлюднення з помітним застереженням про те, що вони більше не є чинними, та гіперпосиланням на чинну редакцію.

Стаття 23. Право на відмову

1. Роздрібний власник, який купує віртуальні активи, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, безпосередньо у оферента або у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послуги з розміщення віртуальних активів від імені цього оферента, має право на відмову від договору.

Протягом 10 робочих днів роздрібний власник має право відмовитися від договору про придбання віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, без сплати будь-яких комісій чи понесення будь-яких додаткових витрат та без зазначення причин такої відмови. Перебіг строку, протягом якого роздрібний власник може скористатися правом на відмову, починається з дня прийняття таким роздрібним власником пропозиції придбати відповідні віртуальні активи.

2. Усі платежі, отримані від роздрібного власника, включаючи будь-які додаткові витрати, відшкодовуються в розумний строк, але не пізніше 10 робочих днів з дня повідомлення оферента віртуальних активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послугу з розміщення віртуальних активів від імені цього оферента, про рішення роздрібного власника відмовитися від договору.

Відшкодування здійснюється з використанням того ж способу розрахунків, який використовувався роздрібним власником для здійснення операції з придбання віртуальних активів, якщо роздрібний власник прямо не погодився на інший спосіб розрахунків та за умови, що роздрібний власник не сплачує будь-яких комісій та не несе будь-яких додаткових витрат в результаті такого відшкодування.

3. Оферент віртуальних активів повинен зазначити інформацію про право на відмову, передбачене частиною першою цієї статті, у своїй білій книзі віртуальних активів.

4. Право на відмову не застосовується, якщо віртуальні активи були допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів до моменту їхнього придбання роздрібним власником.

5. Якщо емітент віртуальних активів встановив обмеження щодо строку дії своєї публічної пропозиції віртуальних активів відповідно до статті Стаття 20 цього Закону, строк дії право на відмову припиняється одночасно із закінченням строку дії публічної пропозиції.

Стаття 24. Обов'язки оферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів

1. Оферент та особа, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до

торгів, зобов'язані:

- 1) діяти чесно, справедливо та професійно;
- 2) комунікувати з власниками (потенційними власниками) віртуальних активів у чесний, чіткий та такий, що не вводить в оману, спосіб;
- 3) виявляти, запобігати, управляти та розкривати будь-які конфлікти інтересів, які можуть виникнути;
- 4) дотримуватися вимог щодо систем та протоколів безпечного доступу, визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Для цілей пункту 4) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє вимоги щодо систем та протоколів безпечного доступу.

2. Оферент та особа, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів, повинні діяти якнайкраще в інтересах власників таких віртуальних активів та на недискримінаційній основі, крім як якщо привілейований режим стосовно конкретних власників та причини його запровадження були розкриті в білій книзі віртуальних активів та маркетингових повідомленнях.

3. У разі скасування публічної пропозиції віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, оферент таких віртуальних активів повинен забезпечити повернення усіх коштів, отриманих від власників (потенційних власників) віртуальних активів, протягом 25 робочих днів після дати скасування публічної пропозиції.

Стаття 25. Відповідальність особи, що здійснила оформлення білої книги віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, за інформацію, зазначену в білій книзі віртуальних активів

1. Якщо особа, що здійснила оформлення білої книги віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, порушила статтю Стаття 16 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, така особа чи особи, які здійснюють управлінські функції в такій особі, зобов'язані відшкодувати шкоду, завдану таким порушенням власнику віртуальних активів.

Будь-які умови договору про виключення цивільної відповідальності, передбаченої частиною першою цієї статті, є нікчемними.

Якщо біла книга та маркетингові повідомлення оформлені оператором торговельного майданчика відповідно до частини третьої статті 1Стаття 15 цього Закону, у разі надання оператору торговельного майданчика неправдивої, неповної, нечіткої або такої, що вводить в оману, інформації

відповідальність перед власником віртуальних активів за таке порушення несуть оператор торговельного майданчика та особа, яка подає заявку на допуск до торгів, солідарно.

2. Власник віртуальних активів має довести, що особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, порушила статтю Стаття 16 цього Закону і що таке порушення вплинуло на рішення власника про купівлю, продаж або обмін таких віртуальних активів.

3. Особа, що здійснила оформлення білої книги чи особи, які здійснюють управлінські функції в такій особі, не несуть відповідальності, якщо власник віртуальних активів вимагає відшкодування шкоди на основі інформації, зазначеної в анотації відповідно до частини восьмої статті 1 Стаття 16 цього Закону, включаючи її переклад, за винятком випадків, коли:

1) анотація є такою, що вводить в оману, або неточною, виходячи зі змісту інших частин білої книги віртуальних активів, або суперечить їм;

2) анотація не містить ключової інформації для прийняття власниками віртуальних активів рішення щодо придбання таких віртуальних активів, наведеної в інших частинах білої книги віртуальних активів.

Розділ IV

ТОКЕНИ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

ГЛАВА 1. АВТОРИЗАЦІЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ПРОПОЗИЦІЇ ТА ПОДАННЯ ЗАЯВКИ НА ДОПУСК ДО ТОРГІВ НА ТОРГОВЕЛЬНОМУ МАЙДАНЧИКУ ТОКЕНІВ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Стаття 26. Авторизація здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів

1. Здійснювати публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подавати заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів може виключно емітент таких віртуальних активів, який є:

1) юридичною особою, у тому числі створеною за законодавством іншої держави, іншим учасником цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України або іншим суб'єктом, створеним за законодавством іноземної держави, який пройшов процедуру авторизації на здійснення публічної пропозиції токена з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токена з прив'язкою до активів до торгів (далі - авторизація щодо токена з прив'язкою до активів) відповідно до статті Стаття 31 цього Закону; або

2) банком, який відповідає вимогам статті Стаття 27 цього Закону.

Емісія токенів з прив'язкою до активів може здійснюватися учасником

цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, що не є юридичною особою, або іншим суб'єктом, створеним за законодавством іноземної держави виключно у випадку, якщо його організаційно-правова форма забезпечує рівень захисту інтересів третіх осіб, що відповідає рівню захисту таких інтересів у випадку, якщо емітентом була б юридична особа, та якщо такий учасник цивільних відносин підлягає еквівалентному пруденційному нагляду відповідно до його організаційно-правової форми.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та встановлює вимоги до рівня захисту інтересів третіх осіб та пруденційні вимоги, що застосовуються до суб'єктів, визначених абзацом четвертим цієї частини.

2. Публічна пропозиція токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів здійснюються в порядкух, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Вимоги частини першої цієї статті не поширюються на такі випадки:

1) протягом 12 місяців середня вартість усіх непогашених токенів із прив'язкою до активів, розрахована за показниками станом на кінець кожного календарного дня, не перевищувала розміру, встановленого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, за умови, що емітент не пов'язаний з мережею емітентів, на яких поширюється цей виняток; або

2) публічна пропозиція токенів з прив'язкою до активів здійснюється виключно серед кваліфікованих інвесторів та такими токенами з прив'язкою до активів можуть володіти виключно такі кваліфіковані інвестори.

У випадках, передбачених пунктами 1) та 2) частини третьої цієї статті, емітент повинен оформити білу книгу віртуальних активів відповідно до статті Стаття 29 цього Закону та надіслати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку повідомлення про таку білу книгу віртуальних активів і, на запит Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, надсилати будь-які маркетингові повідомлення.

Повідомлення про білу книгу віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів. Якщо біла книга віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів.

4. Авторизація щодо токена з прив'язкою до активів, передбачена пунктом 1) частини першої цієї статті, дійсна в Україні та надає право емітенту здійснювати публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів, щодо якого він пройшов процедуру авторизації, або подавати заявку на допуск такого

токена до торгів.

5. З письмового дозволу емітента інші особи мають право здійснювати публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подавати заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів за умови дотримання такими особами вимог, передбачених статтями Стаття 36, Стаття 38 та Стаття 50 цього Закону.

6. Порядок авторизації здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів, у тому числі організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги, інші вимоги до емітентів токенів з прив'язкою до активів, які не є банками, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахуванням вимог, передбачених цим Законом.

1) Організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги до емітентів токенів з прив'язкою до активів, які є банками, встановлюються законодавством про банки та банківську діяльність та законодавством про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Стаття 27. Вимоги до банків

1. Публічна пропозиція або допуск до торгів емітованих банком токенів з прив'язкою до активів може здійснюватися за умови:

1) оформлення банком білої книги віртуальних активів відповідно до статті Стаття 29 цього Закону щодо токена з прив'язкою до активів, подання такої білої книги на затвердження Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України, та затвердження білої книги віртуальних активів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) надання банком повідомлення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку не менш ніж за 90 робочих днів до першої емісії токена з прив'язкою до активів, яке повинно містити такі документи та інформацію:

а) програму діяльності, яка повинна містити опис бізнес-моделі, якої банк має намір дотримуватися;

б) юридичний висновок, яким підтверджується, що токен з прив'язкою до активів не є токеном електронних грошей або віртуальним активом, визначений індивідуальними ознаками ;

в) детальний опис системи управління відповідно до частини першої статті Стаття 43 цього Закону;

г) політики та процедури, зазначені у пунктах 1) – 11) частини п'ятої статті 43 цього Закону;

д) опис договірних відносин із третіми особами відповідно до абзацу другого частини п'ятої статті 43 цього Закону;

е) опис політики забезпечення безперервності бізнесу, зазначеної у частині дев'ятій статті 43 цього Закону;

ж) опис механізмів внутрішнього контролю та процедур управління ризиками, зазначених у частині десятій статті 43 цього Закону;

з) опис систем та процедур забезпечення доступності, справжності, цілісності та конфіденційності інформації, зазначених у частині одинадцятій статті 43 цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує рекомендації до змісту та форми юридичного висновку, передбаченого підпунктом "б)", що, зокрема, повинні включати типову форму такого юридичного висновку.

2. Банк, який вже надавав Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, має право не надавати таку інформацію повторно, якщо відповідна інформація є ідентичною, за умови надання заяви про те, що раніше подана інформація є актуальною.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, офіційним каналом зв'язку повідомляє банк про отримання повного переліку документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих банком до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 20 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів перевіряє повноту наданої інформації.

У разі отримання неповного обсягу інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє банк про відсутність відповідної інформації та про строк, до якого необхідно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку інформацію у повному обсязі.

Строк для подання повного обсягу інформації не повинен перевищувати 20 робочих днів. При цьому строк, передбачений пунктом 2)

частини першої цієї статті, зупиняється. У разі необхідності отримання іншої додаткової інформації чи уточнення наданої інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може направляти заявнику відповідні додаткові запити, але це не зупинятиме перебігу строку, зазначеного у пункті 2) частини першої цієї статті.

Банк не може здійснювати емісію токена з прив'язкою до активів, якщо інформація була ним подана в неповному обсязі.

5. У разі емісії tokenів з прив'язкою до активів до банку не застосовуються статті Стаття 26, Стаття 28,30, Стаття 31, Стаття 33, Стаття 44 і Стаття 51 цього Закону.

6. Після отримання повного переліку документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку негайно надсилає документи та інформацію, передбачені частиною першою цієї статті, Національному банку України.

Протягом 20 робочих днів з дня отримання документів та інформації Національний банк України формує та надсилає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку висновки за наслідками оцінки документів.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку забороняє банку здійснювати публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів або подавати заявку на допуск токена з прив'язкою до активів до торгів, якщо висновок Національного банку України є негативним через наявні ризики щодо стабільної роботи платіжних систем, трансмісії монетарної політики або монетарного суверенітету.

7. Публічна пропозиція або допуск до торгів емітованих банком tokenів з прив'язкою до активів може здійснюватися з моменту затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку білої книги віртуальних активів таких tokenів з прив'язкою до активів, але не раніше дати першої емісії токена з прив'язкою до активів, що здійснюється не раніше, ніж через 90 робочих днів з дати повідомлення банком Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, передбаченого пунктом 2) частини першої цієї статті (з урахуванням можливого зупинення цього строку відповідно до частини четвертої цієї статті), та за умови відсутності заборони на здійснення емісії токена з прив'язкою до активів, передбаченої частиною шостою цієї статті.

8. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює відомості, передбачені статтею Стаття 108 цього Закону, в реєстрі з дня початку здійснення публічної пропозиції tokenів з прив'язкою до активів або допуску tokenів з прив'язкою до активів до торгів.

9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України розробляє порядок

затвердження білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів, емітованого банком, а також встановлює форму і порядок подання повідомлення, передбаченого пунктом 2) частини першої цієї статті, та додаткові вимоги до його змісту.

Стаття 28. Заява про авторизацію

1. Юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, або інший суб'єкт, створений за законодавством іноземної держави, які мають намір здійснювати публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подати заявку про допуск до торгів, повинні подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву про авторизацію на здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів (далі – заява щодо токена з прив'язкою до активів).

2. Заява щодо токена з прив'язкою до активів повинна містити таку інформацію:

1) повне найменування заявника-емітента, включаючи офіційне найменування та будь-яке інше комерційне найменування, яке буде використовуватися, веб-сайт заявника-емітента, місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти для офіційного каналу зв'язку;

2) ідентифікаційний код (реєстраційний, обліковий) номер (код) заявника-емітента, код LEI (за наявності);

3) копію установчого документа заявника-емітента, засвідчену такою особою, або код доступу до результатів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації, що надає доступ до копії установчого документа в електронній формі у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

4) програму діяльності, яка повинна містити опис бізнес-моделі, яку заявник-емітент має намір запровадити;

5) юридичний висновок про те, що токен з прив'язкою до активів не є віртуальним активом, виключеним з-під дії цього Закону відповідно до статті Стаття 1, або токеном електронних грошей;

6) детальний опис системи управління заявника-емітента відповідно до частини першої статті Стаття 43 цього Закону;

7) якщо між заявником-емітентом та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, існують договірні відносини — документи таких постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які передбачають встановлення механізмів внутрішнього контролю та процедур на виконання Закону України "Про запобігання та протидію

легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

8) ідентифікаційні дані членів органів управління заявника-емітента;

9) документи, що підтверджують наявність у членів органу управління заявника-емітента ділової репутації, що відповідає вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також володіння ними належними знаннями, навичками та досвідом для управління заявником-емітентом;

10) ідентифікаційні дані власників істотної участі у заявнику-емітенті та документи, що підтверджують відповідність їхньої ділової репутації вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

11) білу книгу віртуальних активів, оформлену відповідно до статті Стаття 29 цього Закону;

12) документи, які передбачають встановлення політик та процедур, передбачених пунктами 1) – 11) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону;

13) опис договірних відносин з третіми особами відповідно до абзацу тринадцятого частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону;

14) опис політики забезпечення безперервності бізнесу заявника-емітента, передбачений частиною дев'ятою статті Стаття 43 цього Закону;

15) документи, які передбачають встановлення механізмів внутрішнього контролю, передбачені частиною десятою статті Стаття 43 цього Закону;

16) опис процедур та механізмів захисту для забезпечення доступності, справжності, цілісності та конфіденційності інформації відповідно до частини одинадцятої статті Стаття 43 цього Закону;

17) опис процедури розгляду скарг відповідно до статті Стаття 40 цього Закону;

18) перелік іноземних держав, у яких заявник-емітент має намір здійснити публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подати заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

19) документи, що підтверджують джерела походження коштів, за рахунок яких здійснюється формування статутного капіталу.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України затверджує рекомендації до змісту та форми юридичного висновку, передбаченого пунктом 5) цієї частини, що, зокрема, повинні включати типову форму такого юридичного

висновку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює вимоги до ділової репутації осіб, зазначених у пунктах 8 та 9 цієї частини, з урахуванням, але не виключно, положень Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

3. Емітент, який вже проходив процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів і подавав будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, має право не подавати таку інформацію повторно, якщо відповідна інформація є ідентичною, за умови надання заяви про те, що раніше подана інформація є актуальною.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом двох робочих днів з дня отримання заяви щодо токенів з прив'язкою до активів надає заявнику-емітенту в письмовій формі підтвердження про отримання заяви.

5. Для цілей пунктів 2.9) і 2.10):

1) документи, що підтверджують ділову репутацію, та їх форма визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;;

2) щодо усіх членів органу управління заявника-емітента заявник-емітент повинен надати докази володіння ними в сукупності відповідними знаннями, навичками та досвідом для управління постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і того, що ці особи зобов'язуються приділяти достатню кількість часу виконанню своїх обов'язків.

6. Форма і порядок подання заяви щодо токенів з прив'язкою до активів та додаткові вимоги до її змісту встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 29. Зміст і форма білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів

1. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна містити інформацію про:

1) емітента;

2) ідентифікаційні дані особи, яка не є емітентом та здійснює публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подає заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів відповідно до частини п'ятої статті Стаття 26 цього Закону, а також причину, з якої така особа здійснює публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подає заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

3) ідентифікаційні дані особи, яка оформила білу книгу віртуальних активів, якщо така особа не є емітентом, та причину, з якої біла книга віртуальних активів була оформлена цією особою;

4) відповідний токен з прив'язкою до активів;

5) здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

6) права та обов'язки, обумовлені відповідним токеном з прив'язкою до активів;

7) базову технологію;

8) ризики;

9) резерв активів;

10) основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для емісії віртуального активу.

2. Детальний перелік відомостей, які повинні міститися у білій книзі віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів, встановлюється нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. Уся інформація, передбачена в частині першій цієї статті, повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна бути викладена у стислій та зрозумілій формі та не містити істотних упущень.

4. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів не повинна містити будь-яких суджень щодо майбутньої вартості віртуальних активів, крім положень, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

5. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна включати в чіткій та однозначній формі застереження про те, що:

1) токени з прив'язкою до активів можуть втратити свою вартість часткового або повністю;

2) токени з прив'язкою до активів не завжди можуть бути передані;

3) токени з прив'язкою до активів можуть не бути ліквідними;

4) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

6. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна містити повідомлення від органу управління емітента. Це повідомлення повинно підтверджувати, що біла книга віртуальних активів відповідає вимогам цього Розділу та, наскільки органу управління відомо, інформація, наведена у білій книзі, є правдивою, чіткою, такою, що не вводить

в оману, та не містить упушень, які імовірно могли би вплинути на зміст білої книги в цілому.

7. Біла книга віртуальних активів повинна містити анотацію, розміщену після повідомлення, зазначеного у частині шостій цієї статті. Анотація коротко та без використання надмірно технічної лексики описує ключову інформацію про публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів. Анотація повинна бути легко зрозумілою, викладеною у чіткій та вичерпній формі, з використанням шрифту, який можна легко прочитати. Анотація повинна надавати достатньо інформації про характеристики відповідних токенів з прив'язкою до активів для того, щоби допомогти потенційним власникам токенів з прив'язкою до активів прийняти обґрунтоване рішення.

8. Анотація повинна у чіткій формі зазначати про право власників токенів з прив'язкою до активів на погашення таких токенів у будь-який час та містити опис умов такого погашення.

Анотація також повинна містити застереження про те, що:

- 1) її необхідно розглядати як вступ до білої книги віртуальних активів;
- 2) будь-яке рішення потенційного власника щодо придбання токена з прив'язкою до активів має ґрунтуватися на змісті білої книги віртуальних активів у цілому, а не тільки на змісті анотації;
- 3) публічна пропозиція токенів з прив'язкою до активів не є пропозицією або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів, і що будь-яка така пропозиція або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів можуть бути зроблені лише шляхом оприлюднення проспекту цінних паперів або інших документів про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";
- 4) біла книга віртуальних активів не є проспектом цінних паперів або будь-яким іншим документом про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Кожна біла книга віртуальних активів повинна містити дату повідомлення про таку білу книгу Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку та її зміст.

10. Біла книга віртуальних активів (крім білої книги віртуальних активів юридичних осіб, створених за законодавством іншої держави) оформлюється щонайменше державною мовою України. Біла книга віртуальних активів юридичної особи, створеної за законодавством іншої держави, повинна відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею Стаття 99 цього Закону.

11. Біла книга віртуальних активів повинна бути доступною в машинозчитувальних форматах.

12. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє технічні стандарти для визначення машинозчитувальних форматів, стандартних форм та шаблонів відповідно до частини одинадцятої цієї статті.

Стаття 30. Розгляд заяви щодо токена з прив'язкою до активів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, офіційним каналом зв'язку повідомляє заявника-емітента про отримання повного переліку документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих заявником-емітентом до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 25 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною першою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів перевіряє повноту наданої інформації.

3. У разі отримання неповної інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє заявника-емітента про відсутність відповідної інформації та про строк, до якого необхідно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку повний обсяг інформації.

У разі неподання заявником у визначений строк повного обсягу інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє заявника-емітента про залишення заяви щодо токенів з прив'язкою до активів без розгляду у зв'язку з отриманням неповної інформації.

Після отримання повного обсягу інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом п'яти робочих днів надає заявнику-емітенту у письмовій формі підтвердження отримання повного обсягу інформації.

4. Протягом 60 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною першою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оцінює відповідність заявника-емітента вимогам цього Розділу та розробляє проект обґрунтованого рішення про авторизацію або відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів. Під час розгляду заяви щодо токенів з прив'язкою до активів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати в заявника-емітента надання будь-якої додаткової інформації, включаючи інформацію про білу книгу віртуальних активів. Відповідний запит надається заявнику-емітенту у письмовій формі та повинен

чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник-емітент.

5. Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону інформацію стосовно заявника-емітента, яка є необхідною для розробки проекту рішення про авторизацію або відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів.

6. Строк оцінки відповідності заявника-емітента вимогам цього Розділу, зазначений в частині четвертій цієї статті, зупиняється до моменту надання заявником-емітентом додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. У разі необхідності отримання іншої додаткової інформації чи уточнення наданої інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може направляти заявнику-емітенту відповідні додаткові запити, але це не зупинятиме перебігу строку розгляду заяви щодо токенів з прив'язкою до активів після спливу строку, зазначеного у цій частині.

7. Після спливу строку, встановленого в частині четвертій цієї статті, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку подає проект рішення та заяву щодо токенів з прив'язкою до активів до Національного банку України для отримання висновку, передбаченого частиною восьмою цієї статті.

8. Протягом 20 робочих днів з дня отримання документів, передбачених частиною сьомою цієї статті, Національний банк України формує та надсилає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку висновок за наслідками оцінки:

1) юридичного висновку, зазначеного в пункті 5) частини другої статті Стаття 28 цього Закону;

2) ризиків щодо трансмісії монетарної політики, монетарного суверенітету, стабільної роботи платіжних систем, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення або фінансової стабільності, а також ризиків порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку, які можуть бути зумовлені емісією токена з прив'язкою до активів.

Такий висновок Національного банку України є консультативним, за винятком випадку, передбаченого частиною четвертою статті Стаття 31 цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку враховує відповідний висновок під час прийняття рішення про авторизацію або відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів.

Стаття 31. Рішення про авторизацію чи відмову у авторизації щодо

токена з прив'язкою до активів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 25 робочих днів з дня отримання висновку, передбаченого частиною восьмою статті Стаття 30 цього Закону, приймає обґрунтоване рішення про авторизацію чи відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів та повідомляє заявника-емітента про прийняте рішення протягом 5 робочих днів з дня його прийняття. Якщо заявник-емітент пройшов процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів, його біла книга віртуальних активів вважається затвердженою.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів, якщо існують об'єктивні підстави вважати, що:

1) орган управління заявника-емітента становить загрозу ефективному, надійному та розумному управлінню заявником-емітентом та забезпеченню безперервності його діяльності, а також належному врахуванню інтересів клієнтів заявника та цілісності ринку;

2) члени органу управління заявника-емітента не відповідають критеріям, встановленим частиною другою статті Стаття 43 цього Закону;

3) фізичні або юридичні особи, які мають істотну участь у заявнику-емітенту, не відповідають критеріям ділової репутації, встановленим частиною четвертою статті Стаття 43 цього Закону;

4) заявник-емітент не відповідає або ймовірно не відповідатиме будь-яким вимогам цього Розділу цього Закону;

5) бізнес-модель заявника-емітента може становити серйозну загрозу фінансовій стабільності, стабільній роботі платіжних систем, цілісності ринку або наражає емітента чи сектор ринку на серйозний ризик легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє керівні принципи щодо оцінки відповідності членів органу управління емітента токенів з прив'язкою до активів та фізичних або юридичних осіб, які мають істотну участь у такому емітенті, вимогам, встановленим цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів, якщо висновок Національного банку України відповідно до частини восьмої статті Стаття 30 цього Закону є негативним через наявні ризики щодо трансмісії монетарної політики, монетарного суверенітету, стабільної роботи платіжних систем, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом,

фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення або фінансової стабільності, а також ризиків порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку .

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом двох робочих днів з дня прийняття рішення про авторизацію щодо токена з прив'язкою до активів повідомляє Національному банку України інформацію, визначену в частині третій статті Стаття 108 цього Закону, та дату початку очікуваного здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуску токенів з прив'язкою до активів до торгів.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює інформацію, передбачену в частині п'ятій цієї статті, у реєстрі, що зазначений в статті Стаття 108 цього Закону, з дня початку здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуску токенів з прив'язкою до активів до торгів.

7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє Національний банк України про кожне рішення про відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів із зазначенням підстав такої відмови та поясненнями у разі відступу від висновку Національного банку України, передбаченого частиною восьмою статті Стаття 30 цього Закону.

Стаття 32. Звітування емітентів токенів з прив'язкою до активів

1. Емітент токенів з прив'язкою до активів повинен подавати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку звіти щодо кожного токена з прив'язкою до активів.

2. Перелік звітних даних емітентів токенів з прив'язкою до активів, строк та форма їх подання встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з паперів та фондового ринку.

3. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які надають послуги щодо токенів з прив'язкою до активів, повинні надавати емітенту таких токенів інформацію, що необхідна для підготовки звітів, зокрема шляхом звітування про операції поза розподіленням реєстром.

Стаття 33. Анулювання авторизації щодо токена з прив'язкою до активів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку анулює авторизацію щодо токена з прив'язкою до активів, якщо:

1) емітент не здійснює діяльності протягом 6 місяців поспіль або не здійснює діяльності, передбаченої авторизацією щодо токена з прив'язкою до активів, протягом 12 місяців поспіль;

2) емітент пройшов процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів внаслідок вчинення протиправних дій, включаючи надання

недостовірної інформації у заяві щодо токена з прив'язкою до активів або в будь-якій редакції білої книги віртуальних активів;

3) емітент більше не відповідає вимогам порядку авторизації, згідно з яким він пройшов процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів;

4) емітент вчинив грубе порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на виконання цього Закону;

5) щодо емітента застосований план організованого погашення відповідно до статті Стаття 53 цього Закону;

6) емітент подав до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку письмову заяву з проханням анулювати його авторизацію щодо токена з прив'язкою до активів або вирішив припинити свою діяльність;

7) діяльність емітента становить серйозну загрозу фінансовій стабільності, стабільній роботі платіжних систем, цілісності ринку або наражає емітента чи сектор ринку на серйозні ризики легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також загрозу порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку.

Для цілей пункту 4) грубим порушенням є, зокрема, порушення, вчинене з вини емітента токена з прив'язкою до активів шляхом дії або бездіяльності, якщо таке порушення завдало матеріальної шкоди власнику токена з прив'язкою до активів, або порушило цілісність сектору ринку та належить до грубих порушень згідно з класифікацією порушень на ринках віртуальних активів, встановленою цим Законом.

Факт завдання матеріальної шкоди власнику віртуальних активів/клієнту постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та наявність у його діях вини або бездіяльності повинен бути встановленим судом.

Емітенти токенів з прив'язкою до активів повинні повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про випадки, передбачені пунктами 5) та 6) частини першої цієї статті.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку анулює авторизацію емітента щодо токенів з прив'язкою до активів, якщо Національний банк України надає висновок про те, що токен з прив'язкою до активів становить серйозну загрозу для трансмісії монетарної політики, стабільної роботи платіжних систем, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення або монетарного суверенітету, а також загрозу для порядку здійснення платіжних операцій в Україні та

діяльності на платіжному ринку .

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку визначає обмеження щодо кількості токенів з прив'язкою до активів, які можуть бути емітовані, або визначає мінімальну номінальну вартість токенів з прив'язкою до активів, якщо Національний банк України надає висновок про те, що токен з прив'язкою до активів становить загрозу для трансмісії монетарної політики, стабільної роботи платіжних систем або монетарного суверенітету.

4. Органи державної влади невідкладно повідомляють Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку, якщо:

1) щодо третьої особи, зазначеної в пункті 8) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону, було відкликано банківську ліцензію, відкликано або зупинено ліцензію на надання фінансових платіжних послуг;

2) члени органу управління емітента або фізичні чи юридичні особи, які є власниками істотної участі в емітенті, порушили Закон України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку анулює авторизацію щодо токенів з прив'язкою до активів, якщо вважає, що факти, зазначені в пунктах 1) та 2) частини четвертої цієї статті, впливають на ділову репутацію члена органу управління емітента або будь-яких фізичних чи юридичних осіб, які є власниками істотної участі в емітенті, або якщо наявні ознаки того, що емітент не дотримується вимог до механізмів управління або механізмів внутрішнього контролю відповідно до статті Стаття 43 цього Закону.

6. У випадку анулювання авторизації щодо токенів з прив'язкою до активів емітент токена з прив'язкою до активів вживає заходів, передбачених статтею Стаття 53 цього Закону.

Стаття 34. Внесення змін до білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про будь-яку заплановану зміну його бізнес-моделі, що може істотно вплинути на рішення будь-якого фактичного або потенційного власника токена з прив'язкою до активів про придбання такого токена, якщо така зміна відбувається після авторизації щодо токенів з прив'язкою до активів або затвердження білої книги віртуальних активів відповідно до статті Стаття 27 цього Закону. Відповідне повідомлення подається, зокрема, стосовно будь-яких істотних змін щодо:

1) механізмів управління, включаючи порядок звітування перед органом

управління та систему управління ризиками;

- 2) резервних активів та їх зберігання;
- 3) прав, наданих власникам tokenів з прив'язкою до активів;
- 4) механізмів емісії та погашення tokenів з прив'язкою до активів;
- 5) протоколів підтвердження операцій з токенами з прив'язкою до активів;
- 6) функціонування пропрієтарної технології розподіленого реєстру емітента, якщо емісія, переказ та зберігання tokenів з прив'язкою до активів здійснюються з використанням такої технології;
- 7) механізмів забезпечення ліквідності tokenів з прив'язкою до активів;
- 8) договірних відносин з третіми особами, в тому числі щодо управління резервними активами та інвестування резерву активів, зберігання резервних активів та, якщо застосовно, публічного розповсюдження tokenів з прив'язкою до активів;
- 9) процедури розгляду скарг;
- 10) оцінки ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також загальних політик та процедур, що встановлюють порядок такої оцінки.

Повідомлення, передбачене абзацом першим цієї частини, подається до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку не пізніше ніж за 30 робочих днів до запланованої дати набрання чинності відповідною зміною.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті орієнтовний (невиключний) перелік істотних змін, поява (виявлення) яких може бути підставою для оформлення відповідних змін та доповнень до білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів.

3. У разі повідомлення про будь-яку заплановану зміну відповідно до частини першої цієї статті емітент токена з прив'язкою до активів повинен оформити та надати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку проект нової редакції білої книги віртуальних активів. Порядок, в якому викладена інформація в новій редакції білої книги віртуальних активів, повинен відповідати порядку викладення інформації у попередній редакції білої книги віртуальних активів.

Нова редакція білої книги віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів. Якщо нова редакція білої книги віртуальних активів складається з кількох документів,

такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку підтверджує отримання проєкту нової редакції білої книги віртуальних активів протягом 5 робочих днів з дня його отримання.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує або відмовляє у затвердженні проєкту нової редакції білої книги віртуальних активів протягом 30 робочих днів з дня підтвердження його отримання. У ході дослідження проєкту нової редакції білої книги віртуальних активів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати від емітента надання будь-якої додаткової інформації, пояснень або обґрунтувань щодо нової редакції білої книги віртуальних активів. У такому випадку строк у 30 робочих днів розпочинає свій перебіг із дня отримання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку таких додаткових інформації, пояснень та/або обґрунтувань у повному обсязі.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку проводить консультації з Національним банком України, якщо зміни до білої книги віртуальних активів можуть мати значення для трансмісії монетарної політики, монетарного суверенітету та стабільної роботи платіжних систем. Національний банк України надає свій висновок протягом 20 робочих днів з дня одержання запиту на консультацію.

Національний банк України може визначити коригувальні заходи для зменшення ризиків, пов'язаних зі стабільною роботою платіжних систем, трансмісії монетарної політики або монетарним суверенітетом.

4. Разом із затвердженням нової редакції білої книги віртуальних активів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може зобов'язати емітента токенів з прив'язкою до активів:

1) запровадити механізми забезпечення захисту власників токенів з прив'язкою до активів, якщо потенційна зміна в діяльності емітента може істотно вплинути на вартість, стабільність або ризики щодо токенів з прив'язкою до активів або резервних активів;

2) вжити будь-яких відповідних коригувальних заходів для вирішення потенційних проблем, пов'язаних із фінансовою стабільністю, стабільною роботою платіжних систем або цілісністю ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повинна зобов'язати емітента токенів з прив'язкою до активів вжити відповідних заходів для вирішення проблем, пов'язаних зі стабільною роботою платіжних систем, трансмісії монетарної політики або монетарним суверенітетом, якщо такі коригувальні заходи були визначені Національним банком України під

час консультацій відповідно до частини третьої цієї статті.

Якщо Національний банк України пропонує вжити інших заходів, ніж визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повинна зобов'язати емітента вжити усіх відповідних заходів одночасно або, якщо їхнє одночасне запровадження є неможливим, застосувати більш суворі заходи.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє про нову редакцію білої книги віртуальних активів Національному банку України протягом двох робочих днів з дня її затвердження.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку негайно оприлюднює нову редакцію білої книги віртуальних активів у реєстрі відповідно до статті Стаття 108 цього Закону.

Стаття 35. Відповідальність емітентів токенів з прив'язкою до активів за інформацію, зазначену в білій книзі віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів

1. Якщо емітент порушив статтю Стаття 29 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, такий емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, повинні відшкодувати шкоду, завдану таким порушенням власнику віртуальних активів.

Будь-які умови договору про виключення цивільної відповідальності, передбаченої частиною першою цієї статті, є нікчемними.

2. Власник токена з прив'язкою до активів має довести, що емітент порушив статтю Стаття 29 цього Закону і що таке порушення вплинуло на рішення такого власника про купівлю, продаж або обмін таких токенів з прив'язкою до активів.

3. Емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, не несуть відповідальності, якщо власник токена з прив'язкою до активів вимагає відшкодування шкоди на основі інформації, зазначеної в анотації відповідно до частини сьомої статті Стаття 29 цього Закону, включаючи її переклад, за винятком випадків, коли:

1) анотація є такою, що вводить в оману, або неточною, виходячи зі змісту інших частин білої книги віртуальних активів, або суперечить їм;

2) анотація не містить ключової інформації для прийняття власниками віртуальних активів рішення щодо придбання токенів з прив'язкою до активів, наведеної в інших частинах білої книги віртуальних активів.

ГЛАВА 2. ОБОВ'ЯЗКИ ЕМІТЕНТІВ ТОКЕНІВ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Стаття 36. Зобов'язання діяти чесно, справедливо, професійно та якнайкраще в інтересах власників токенів з прив'язкою до активів

1. Емітенти токенів з прив'язкою до активів зобов'язанні:

- 1) діяти чесно, справедливо і професійно;
- 2) комунікувати з власниками (потенційними власниками) токенів з прив'язкою до активів у чесний, чіткий та такий, що не вводить в оману, спосіб.

2. Емітенти токенів з прив'язкою до активів повинні діяти якнайкраще в інтересах власників таких токенів та на недискримінаційній основі, крім як якщо привілейований режим був розкритий в білій книзі віртуальних активів та маркетингових повідомленнях.

Стаття 37. Оприлюднення білої книги віртуальних активів

1. Емітенти токенів з прив'язкою до активів повинні оприлюднити на своєму веб-сайті свою білу книгу віртуальних активів, затверджену відповідно до частини першої статті Стаття 31 цього Закону, та, у разі її зміни, нову редакцію білої книги відповідно до статті Стаття 34 цього Закону. Затверджена біла книга віртуальних активів повинна бути розміщена у відкритому доступі з дати початку здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуску токенів з прив'язкою до активів до торгів. Затверджена біла книга віртуальних активів та, у разі її зміни, нова редакція білої книги віртуальних активів повинні бути доступними на веб-сайті емітента протягом всього строку перебування токенів з прив'язкою до активів в обороті.

Стаття 38. Маркетингові повідомлення

1. Будь-яке маркетингове повідомлення у зв'язку з публічною пропозицією токенів з прив'язкою до активів або допуском токенів з прив'язкою до активів до торгів для віртуальних активів повинно оформлюватися із дотриманням усіх таких вимог:

- 1) маркетингове повідомлення має бути чітко ідентифіковане як таке;
- 2) інформація у маркетинговому повідомленні повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману;
- 3) інформація у маркетинговому повідомленні повинна узгоджуватися з інформацією у білій книзі віртуальних активів;
- 4) маркетингове повідомлення повинно чітко зазначати, що біла книга віртуальних активів була оприлюднена, та містити посилання на веб-сайт, номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти емітента.

2. Маркетингове повідомлення повинне включати в чіткій та однозначній формі положення про право власника токена з прив'язкою до активів на погашення такого токена в будь-який момент емітентом токена з прив'язкою до активів.

3. Маркетингові повідомлення та зміни до маркетингових повідомлень оприлюднюються на веб-сайті емітента.

Маркетингові повідомлення не підлягають затвердженню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку перед їхнім оприлюдненням.

Маркетингові повідомлення надсилаються Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на її запит.

4. Забороняється поширювати будь-які маркетингові повідомлення до моменту оприлюднення білої книги віртуальних активів. Ця заборона не обмежує можливості емітента проводити дослідження ринку.

Стаття 39. Поточна інформація для власників токенів з прив'язкою до активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний регулярно, але не рідше одного разу на місяць, оприлюднювати інформацію про кількість віртуальних активів в обороті, а також вартість та склад резервних активів, передбачених статтею Стаття 46 цього Закону, в чіткий, точний та прозорий спосіб шляхом її розміщення в публічному та легкодоступному місці на його веб-сайті.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний негайно оприлюднити стислі, чіткі, точні та прозорі основні висновки звіту за результатами незалежної перевірки резервних активів, а також повний та передагований звіт за результатами незалежної перевірки резервних активів, передбачених статтею Стаття 46 цього Закону, шляхом їх розміщення у публічному та легкодоступному місці на його веб-сайті.

3. Із урахуванням вимог, передбачених статтею Стаття 93 цього Закону, емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний негайно та в чіткий, точний та прозорий спосіб оприлюднювати інформацію про будь-які події, що впливають або ймовірно можуть істотно вплинути на вартість токена з прив'язкою до активів або на резервні активи, передбачені статтею Стаття 46 цього Закону, шляхом її розміщення в публічному та легкодоступному місці на його веб-сайті.

Стаття 40. Процедура розгляду скарг

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити та підтримувати ефективні та прозорі процедури для швидкого, справедливого та послідовного розгляду скарг, отриманих від власників токенів з прив'язкою до активів та інших зацікавлених осіб, включаючи об'єднання споживачів, які представляють власників токенів з прив'язкою до активів, а також публікувати описи таких процедур.

Якщо токен з прив'язкою до активів частково або повністю розповсюджується третіми особами відповідно до пункту 8) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону, емітент токена з прив'язкою до активів повинен

запровадити процедури для сприяння розгляду скарг між власниками токенів з прив'язкою до активів та такими юридичними особами.

2. Подача скарг до емітентів токенів з прив'язкою до активів або третіх осіб, які частково або повністю розповсюджують токени з прив'язкою до активів відповідно до пункту 8) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону, здійснюється власниками токенів з прив'язкою до активів на безоплатній основі.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів або треті особи, які частково або повністю розповсюджують токени з прив'язкою до активів відповідно до пункту 8) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону, повинні розробити та надавати власникам токенів з прив'язкою до активів стандартну форму скарги та вести облік усіх отриманих скарг та будь-яких заходів, вжитих у відповідь на них.

4. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен інформувати власників токенів з прив'язкою до активів про їхнє право на подачу скарг.

5. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен своєчасно та справедливо розглядати усі скарги та повідомляти власників токенів з прив'язкою до активів про результати такого розгляду у розумний строк.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України розробляє вимоги до процедур і строків розгляду скарг.

Стаття 41. Виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити та підтримувати ефективну політику щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів між емітентом та:

- 1) його учасниками (акціонерами);
- 2) членами його органу управління;
- 3) його працівниками;
- 4) будь-якими фізичними або юридичними особами, які володіють істотною участю в емітенті;
- 5) власниками токена з прив'язкою до активів;
- 6) будь-якою третьою особою, яка виконує одну з функцій, передбачених пунктом 8) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону.

Емітент токена з прив'язкою до активів повинен вжити всіх необхідних заходів для виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, що виникають у зв'язку із управлінням та інвестуванням резервних активів відповідно до статті Стаття 46 цього Закону.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен розкривати власникам його токенів з прив'язкою до активів інформацію про загальний характер та джерела конфліктів інтересів, а також про заходи, вжиті для їх вирішення.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний розкривати цю інформацію на своєму веб-сайті на помітному місці.

4. Розкриття інформації, зазначеної в частині другій цієї статті, має бути достатньо детальним, щоби забезпечити для власника токенів з прив'язкою до активів можливість прийняти інформоване рішення щодо придбання токенів з прив'язкою до активів.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України розробляє вимоги до внутрішніх правил щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, та вимоги і методологію щодо змісту інформації про конфлікт інтересів, що має розкриватися емітентом токена з прив'язкою до активів.

Стаття 42. Повідомлення про зміни в органі управління

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен негайно повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про будь-які зміни в його органах управління та надати всю необхідну інформацію для оцінки дотримання вимог частини другої статті Стаття 43 цього Закону.

Стаття 43. Організаційні вимоги

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен мати надійну систему управління, включаючи зрозумілу організаційну структуру з чітко визначеним, прозорим та послідовним розподілом повноважень, ефективні механізми виявлення, управління, моніторингу та звітування про ризики, яким емітент підданий чи може бути підданий, та належні механізми внутрішнього контролю, включаючи надійні адміністративні та бухгалтерські процедури.

2. Члени органу управління емітента токена з прив'язкою до активів повинні мати ділову репутацію, що відповідає вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також володіти відповідними знаннями, досвідом та навичками, кожен окремо та в сукупності, для виконання своїх обов'язків. Вони також повинні продемонструвати, що вони здатні приділяти достатньо часу для ефективного виконання своїх обов'язків.

3. Члени органу управління емітента токена з прив'язкою до активів повинні оцінювати та регулярно переглядати ефективність політики управління та процедур, запроваджених для виконання обов'язків відповідно до Глав 2, 3, 5 цього Розділу, а також вживати належних заходів для усунення будь-яких недоліків.

4. Власники істотної участі у емітенті токена з прив'язкою до активів повинні мати ділову репутацію, що відповідає вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити політики та процедури, які є достатніми для забезпечення дотримання ним вимог, передбачених цим Законом. Зокрема, емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити, підтримувати та виконувати політики та процедури щодо:

- 1) резерву активів відповідно до статті Стаття 46 цього Закону;
- 2) зберігання резервних активів, включаючи відокремлення активів, відповідно до статті Стаття 47 цього Закону;
- 3) прав, що надаються (або не надаються) власникам токенів з прив'язкою до активів, відповідно до статті Стаття 49 цього Закону;
- 4) механізмів емісії та погашення токенів з прив'язкою до активів;
- 5) протоколів підтвердження операцій з токенами з прив'язкою до активів;
- 6) функціонування пропрітарної технології розподіленого реєстру, якщо емісія, переказ та зберігання токенів з прив'язкою до активів здійснюються з використанням такої технології розподіленого реєстру або подібної технології, що використовується емітентом або третьою особою від його імені;
- 7) механізмів забезпечення ліквідності токенів з прив'язкою до активів;
- 8) договірних відносин із третіми особами щодо управління резервом активів, інвестування та зберігання резервних активів, та, якщо застосовно, публічного розповсюдження токенів з прив'язкою до активів;
- 9) надання письмової згоди емітента токена з прив'язкою до активів особам, які можуть здійснювати публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів або допуск токена з прив'язкою до активів до торгів;
- 10) розгляду скарг відповідно до статті Стаття 40 цього Закону;
- 11) конфлікту інтересів відповідно до статті Стаття 41 цього Закону.

Емітент токена з прив'язкою до активів, який залучає третіх осіб для виконання функцій, передбачених пунктом 8) частини п'ятої цієї статті, повинен встановити та підтримувати договірні відносини з такими третіми особами, які повинні чітко визначити ролі, відповідальність, права та обов'язки такого емітента токенів та кожної таких третіх осіб. Якщо однією із сторін договору є юридична особа, створена за законодавством іншої держави, або іноземець, такий договір повинен чітко передбачати вибір права відповідно до Закону України "Про міжнародне приватне право".

6. Окрім як у разі ініціювання плану погашення відповідно до статті Стаття 53 цього Закону, емітент токена з прив'язкою до активів повинен впроваджувати належні та пропорційні системи, ресурси та процедури, спрямовані на забезпечення регулярності та безперебійності здійснення діяльності та надання послуг таким емітентом. З цією метою емітент токена з прив'язкою до активів повинен дотримуватися вимог щодо систем та протоколів безпечного доступу, визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Якщо емітент токена з прив'язкою до активів вирішує припинити надання послуг або здійснення діяльності, зокрема щодо емісії токена з прив'язкою до активів, він повинен подати план припинення на затвердження Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

8. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен визначати джерела операційних ризиків та мінімізувати такі ризики шляхом розробки відповідних систем, контролів та процедур.

9. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен впровадити політику забезпечення безперервності бізнесу та плани, що забезпечують збереження ключових даних і функцій та підтримання діяльності у випадку переривання роботи інформаційно-комунікаційних систем та процедур, або, якщо це неможливо, своєчасне відновлення таких даних, функцій та діяльності.

10. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен мати механізми внутрішнього контролю та ефективні процедури управління ризиками, включаючи ефективні заходи щодо управління інформаційно-комунікаційними системами. Такі процедури повинні передбачати комплексну оцінку залежності від третіх осіб відповідно до пункту 8) частини п'ятої цієї статі. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен регулярно контролювати та оцінювати належність та ефективність механізмів внутрішнього контролю та процедур оцінки ризиків, а також вживати відповідних заходів для усунення будь-яких недоліків.

Вимоги до механізмів внутрішнього контролю та процедур управління ризиками, передбачених абзацом першим цієї частини, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

11. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен мати системи та процедури, достатні для забезпечення доступності, справжності, цілісності та конфіденційності інформації, у тому числі відповідно до Закону України "Про захист персональних даних". Ці системи повинні фіксувати та захищати відповідні дані та інформацію, зібрану та створену під час здійснення діяльності емітентом.

Вимоги до систем та процедур, передбачених абзацом першим цієї частини, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

12. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен забезпечити проведення регулярних незалежних перевірок, що проводяться незалежними експертами. Результати перевірок надаються органу управління емітента та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

13. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє мінімальні вимоги до системи корпоративного управління щодо:

1) інструментів моніторингу ризиків, передбачених частинами першою та восьмою цієї статті;

2) механізму внутрішнього контролю, передбаченого частинами першою та десятою цієї статті;

3) плану безперервної роботи бізнесу, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті;

4) незалежних перевірок, передбачених частиною дванадцятою цієї статті, включаючи мінімальний перелік документів, що використовуються під час перевірок, та вимог до незалежних експертів.

Стаття 44. Вимоги до власних коштів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, зобов'язаний постійно підтримувати наявність власних коштів у розмірі, визначеному нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати підвищені вимоги до власних коштів емітента токена з прив'язкою до активів, що не є банком, якщо на наявність вищого ступеня ризику вказують результати оцінки:

1) процесів управління ризиками та механізмів внутрішнього контролю емітента токена з прив'язкою до активів, передбачених частинами першою, восьмою та десятою статті Стаття 43 цього Закону;

2) якості та волатильності резервних активів відповідно до статті Стаття 46 цього Закону;

3) видів прав, що надаються емітентом токена з прив'язкою до активів власникам таких токенів відповідно до статті Стаття 49 цього Закону;

4) ризиків, які інвестиційна політика становить для резерву активів, якщо резерв активів включає інвестиції;

5) сукупної вартості та кількості операцій з токенами з прив'язкою до активів;

6) важливості ринків, на яких здійснюється публічна пропозиція або маркетинг токенів з прив'язкою до активів;

7) якщо застосовно, ринкової капіталізації токенів з прив'язкою до

активів.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати від емітентів токенів з прив'язкою до активів, що не є банком, дотримуватися будь-яких вимог, передбачених статтею Стаття 45 цього Закону, якщо це необхідно з огляду на вищий ступінь ризиків, виявлених під час оцінки відповідно до частини другої цієї статті, або будь-яких інших ризиків, на усунення яких спрямована стаття Стаття 45, зокрема ризиків ліквідності.

4. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, повинен регулярно здійснювати стрес-тести, які повинні враховувати тяжкі, але реалістичні сценарії фінансового стресу (наприклад, різкі зміни процентних ставок) та сценарії нефінансового стресу (наприклад, операційні ризики).

Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, подає результати стрес-тестів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. На підставі результатів такого стрес-тесту та прогнозів ризиків Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати підвищені вимоги до власних коштів емітента токенів з прив'язкою до активів.

5. Нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджуються:

1) Порядок розрахунку власних коштів відповідно до частини першої цієї статті;

2) порядок і строки приведення емітентом токенів з прив'язкою до активів розміру власних коштів у відповідність із вимогами, передбаченими частиною другою цієї статті;

3) критерії для збільшення розміру власних коштів відповідно до частини другої цієї статті;

4) мінімальні вимоги до побудови програм стрес-тестів, враховуючи розмір, складність та характер токенів з прив'язкою до активів, зокрема види стрес-тестів, їхні основні цілі та порядок проведення, періодичність застосування різних сценаріїв стрес-тестування, механізми внутрішнього управління, відповідна інфраструктура даних, методологія та реалістичність припущень, а також застосування принципу пропорційності до всіх таких кількісних та якісних мінімальних вимог;

5) мінімальна періодичність проведення стрес-тестів та вихідні значення параметрів сценаріїв стрес-тестів відповідно до частини третьої цієї статті.

Стаття 45. Додаткові обов'язки емітентів токенів з прив'язкою до активів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати від емітентів токенів з прив'язкою до активів у випадку,

передбаченому частиною третьою статті Стаття 44, дотримуватися таких додаткових обов'язків:

1) затвердити, впровадити та виконувати політику про винагороду, що сприяє надійному та ефективному управлінню ризиками та не містить положень, які можуть сприяти зниженню стандартів управління ризиками;

2) забезпечити зберігання токенів з прив'язкою до активів у різних постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які пройшли процедуру авторизації діяльності з надання послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, зокрема у постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які не належать до однієї групи, на справедливій, розумній та недискримінаційній основі;

3) оцінювати та контролювати рівень ліквідності токенів з прив'язкою до активів для забезпечення їхнього погашення на вимогу власників. Для цього емітенти токенів з прив'язкою до активів затверджують, впроваджують та виконують політику та процедури управління ліквідністю. Відповідні політика та процедури повинні забезпечувати стійкий профіль ліквідності резервних активів емітента токенів з прив'язкою до активів, що надає можливість такому емітенту здійснювати діяльність у звичайному режимі, у тому числі у випадку дефіциту ліквідності;

4) регулярно проводити стрес-тести ліквідності та подавати їхні результати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, яка на підставі таких результатів може прийняти рішення про підвищення вимог до ліквідності відповідно до частини п'ятої статті Стаття 46 цього Закону та пункту 1) частини четвертої третьої цієї статті. Якщо емітент здійснює публічну пропозицію більше одного виду значних токенів з прив'язкою до активів, такі стрес-тести проводяться щодо всіх відповідних видів токенів комплексно та в цілому;

5) підтримувати наявність власних коштів у збільшеному розмірі.

2. Якщо кілька емітентів здійснюють емісію одного токена з прив'язкою до активів, до кожного такого емітента застосовуються вимоги, передбачені частиною першою цієї статті.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та затверджує:

1) мінімальний зміст механізмів управління щодо політики про винагороду, передбаченій пунктом 1) частини першої цієї статті;

2) нормативи ліквідності та мінімальний зміст політики управління ліквідністю, що передбачена пунктом 3) частини першої цієї статті, включаючи мінімальний розмір вкладів (депозитів) у кожній з офіційних валют, до яких прив'язаний токен, який не може бути меншим за 60 відсотків

суми прив'язки в кожній офіційній валюті;

3) порядок та строки приведення емітентом токенів з прив'язкою до активів власних коштів у відповідність із вищими вимогами, передбаченими частиною другою цієї статті.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та затверджує методичні рекомендації щодо визначення вихідних значень параметрів сценаріїв, що повинні включатися у стрес-тести, передбачених пунктом 4) частини першої цієї статті. Відповідні керівні принципи повинні регулярно оновлюватися з урахуванням останніх змін на ринку.

ГЛАВА 3. РЕЗЕРВ АКТИВІВ

Стаття 46. Резерв активів, склад та управління резервом активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен сформувати та постійно підтримувати резерв активів, до яких прив'язаний відповідний токен з прив'язкою до активів.

2. Резерв активів є відокремленим від іншого майна емітента та резервів активів інших токенів для забезпечення інтересів власників токена з прив'язкою до активів. На резерв активів не накладається арешт та/або не звертається стягнення за зобов'язаннями емітента токена з прив'язкою до активів, зокрема у разі неплатоспроможності такого емітента.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен забезпечити операційне відокремлення резерву активів від іншого його майна емітента та резервів активів інших токенів.

4. Резерв активів формується та управляється таким чином, щоби покрити ризики, обумовлені активами, до вартості яких прив'язані відповідні токени, а також ризики ліквідності, обумовлені постійним правом погашення власників токенів з прив'язкою до активів.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України встановлює вимоги до ліквідності резерву активів з урахуванням розміру, складності та характеру резервних активів та самого токена з прив'язкою до активів.

6. Емітент, який здійснює публічну пропозицію двох або більше видів токенів з прив'язкою до активів, повинен сформувати відокремлені пули резервів активів для кожного виду токенів з прив'язкою до активів. Управління кожним з таких пулів здійснюється окремо.

Якщо різні емітенти токенів з прив'язкою до активів здійснюють публічну пропозицію одного і того ж токена з прив'язкою до активів, такі емітенти повинні сформувати, підтримувати та здійснювати управління лише одним резервом активів для цього виду токенів з прив'язкою до активів.

7. Органи управління емітентів токенів з прив'язкою до активів

забезпечують ефективне та розумне управління резервом активів. Емітенти повинні забезпечити відповідне збільшення або зменшення резерву активів у випадку емісії або погашення токенів з прив'язкою до активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів визначає сукупну вартість резервних активів на основі ринкових цін. Їхня загальна вартість повинна щонайменше дорівнювати сукупній вартості прав вимоги власників токенів з прив'язкою до активів, що перебувають в обороті, до емітента.

8. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити чітку та детальну політику, що описує механізм стабілізації такого токена. Ця політика повинна містити:

1) перелік та склад активів, шляхом прив'язки до вартості яких токен з прив'язкою до активів має на меті підтримання своєї стабільної вартості;

2) опис виду активів та точний розподіл активів, включених до резерву активів;

3) детальну оцінку ризиків, обумовлених резервними активами, включаючи кредитний ризик, ринковий ризик, ризик концентрації та ризик ліквідності;

4) опис порядку емісії та погашення токенів з прив'язкою до активів, а також порядок збільшення та зменшення резерву активів за результатами таких емісії та погашення;

5) інформацію про те, чи частина резерву активів підлягає інвестуванню в порядку, передбаченому статтею 48 цього Закону;

6) детальний опис інвестиційної політики та оцінку можливого впливу інвестиційної політики на вартість резерву активів (у разі інвестування емітентом токена з прив'язкою до активів частини резерву активів у порядку, передбаченому статтею 48 цього Закону);

7) опис процедури купівлі токена з прив'язкою до активів та його погашення шляхом передачі майна з резерву активів, а також перелік осіб чи категорій осіб, які мають на це право.

9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України встановлює детальні вимоги до форми і змісту відповідної політики, включаючи порядок оцінки ризиків, обумовлених резервними активами, включаючи кредитний ризик, ринковий ризик, ризик концентрації та ризик ліквідності.

10. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен забезпечити проведення незалежної перевірки резервних активів із залученням незалежного експерта кожні шість місяців з метою оцінки дотримання вимог, встановлених цією Главою, включаючи станом на момент авторизації, передбаченої статтею Стаття 31 цього Закону, або на дату повідомлення про

публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів. Проведення незалежної перевірки резервних активів не позбавляє емітента обов'язку, передбаченого частиною дванадцятою статті Стаття 43 цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України встановлює вимоги до незалежного експерта та детальні вимоги до незалежної перевірки, включаючи мінімальний перелік документів, що використовуються під час перевірки.

Емітент токена з прив'язкою до активів повідомляє Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про результати незалежної перевірки резервних активів у розумний строк, але не пізніше шести тижнів з дати оцінки. Результат незалежної перевірки оприлюднюється емітентом токена з прив'язкою до активів протягом двох тижнів з моменту повідомлення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати від емітента відстрочити оприлюднення результатів незалежної перевірки, якщо:

- 1) емітент був зобов'язаний застосувати процедури або заходи відновлення, передбачені частиною третьою статті Стаття 52 цього Закону;
- 2) емітент був зобов'язаний застосувати план погашення відповідно до статті Стаття 53 цього Закону;
- 3) існує необхідність захисту економічних інтересів власників токена з прив'язкою до активів;
- 4) існує необхідність уникнення значного негативного впливу на фінансову систему України.

11. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України встановлює порядок оцінки сукупної вартості резервних активів емітентів токенів з прив'язкою до активів.

Стаття 47. Зберігання резервних активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити, підтримувати та виконувати політики, процедури та договірні домовленості щодо зберігання резервних активів, які повинні на постійній основі забезпечувати:

- 1) неможливість обтяження резервних активів та передачі їх в якості забезпечувального чи іншого договірного обтяження у значенні, наведеному в статті 4 Закону України "Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень";
- 2) зберігання резервних активів відповідно до частини четвертої цієї статті;
- 3) наявність у емітента токена з прив'язкою до активів швидкого доступу до резервних активів з метою погашення пред'явлених власниками токенів з

прив'язкою до активів;

4) уникнення концентрації резервних активів у зберігачів;

5) уникнення ризику концентрації резервних активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів, який здійснює емісію двох або більше видів tokenів з прив'язкою до активів в Україні, повинен мати політику зберігання щодо кожного пулу резерву активів.

Емітенти tokenів з прив'язкою до активів, які здійснили емісію одного виду tokenів з прив'язкою до активів, повинні запровадити та підтримувати лише одну політику зберігання.

2. Резервні активи передаються на зберігання не пізніше п'яти робочих днів після здійснення емісії токена з прив'язкою до активів. Зберігання резервних активів може здійснюватися однією або кількома такими третіми особами:

1) постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів — якщо резервні активи є віртуальними активами;

2) банком — щодо всіх видів резервних активів;

3) інвестиційною фірмою, що надає додаткову послугу зберігання фінансових інструментів та коштів клієнтів, передбачену пунктом 1 частини другої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" — якщо резервні активи є фінансовими інструментами.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен діяти сумлінно і відповідально при обранні, призначенні та нагляді за діяльністю постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, банків та інвестиційних фірм, призначених зберігачами резервних активів відповідно до частини другої цієї статті. Емітент токена з прив'язкою до активів не може бути зберігачем резервних активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів повинен переконатися, що банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційна фірма, призначені зберігачами резервних активів, мають досвід та репутацію на ринку, необхідні для зберігання таких резервних активів, враховуючи практики ведення бухгалтерського обліку, процедури зберігання та механізми внутрішнього контролю таких банків, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційних фірм. Договори між емітентом токена з прив'язкою до активів та зберігачами повинні передбачати, що на резервні активи, які перебувають на зберіганні, не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями зберігачів, та що резервні активи є захищеними від вимог кредиторів зберігачів.

Політики та процедури зберігання резервних активів, зазначені в частині першій цієї статті, повинні визначати критерії призначення банків, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційних фірм у якості зберігачів резервних активів та порядок перегляду таких призначень.

Емітент токена з прив'язкою до активів повинен регулярно переглядати призначення банків, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційних фірм у якості зберігачів резервних активів. Із цією метою емітент токена з прив'язкою до активів оцінює свої ризики щодо таких зберігачів з урахуванням особливостей своїх відносин з ними та на постійній основі здійснює моніторинг їхнього фінансового стану.

4. Банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма, що здійснюють зберігання резервних активів від імені емітента токена з прив'язкою до активів та призначені відповідно до частини третьої цієї статті, зобов'язані здійснювати зберігання резервних активів таким чином:

- 1) банк зберігає кошти на рахунку, відкритому в такому банку;
- 2) щодо фінансових інструментів, які можуть бути передані на зберігання — банк або інвестиційна фірма зберігають усі фінансові інструменти, які можуть бути розміщені на рахунку, відкритому в банку або інвестиційній фірмі, та всі фінансові інструменти, які можуть бути фізично доставлені такому банку або інвестиційній фірмі;
- 3) щодо віртуальних активів, які можуть бути передані на зберігання — постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зберігає віртуальні активи, включені до резерву активів, або засоби доступу до таких віртуальних активів, якщо застосовно, у вигляді приватних криптографічних ключів;
- 4) щодо інших активів — банк перевіряє наявність у емітента токена з прив'язкою до активів права власності на такі активи та веде облік резервних активів, щодо яких наявність права власності була успішно нею перевірена.

Для цілей пункту 1) банк веде внутрішній облік грошових коштів окремо для кожного клієнта та окремо від грошових коштів, що перебувають у власності банку, відповідно до вимог, установлених Національним банком України. Рахунок повинен бути відкритий емітенту токена з прив'язкою до активів для управління резервними активами кожного токена з прив'язкою до активів таким чином, щоби можна було чітко визначити, до якого саме резерву активів належать грошові кошти, передані на зберігання.

Для цілей пункту 2) банк та інвестиційна фірма ведуть внутрішній облік фінансових інструментів та майнових прав за ними окремо для кожного клієнта та окремо від фінансових інструментів та майнових прав за ними, що

перебувають у власності банку та інвестиційної фірми, відповідно до вимог, установлених Національним банком України для банків та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку для інвестиційних фірм. Рахунок повинен бути відкритий емітенту токена з прив'язкою до активів для управління резервними активами кожного токена з прив'язкою до активів таким чином, щоби можна було чітко визначити, до якого саме резерву активів належать фінансові інструменти, передані на зберігання.

Для цілей пункту 3) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен відкрити емітенту токена з прив'язкою до активів реєстр позицій для управління резервними активами щодо кожного токена з прив'язкою до активів таким чином, щоби можна було чітко визначити, до якого саме резерву активів належать віртуальні активи, передані на зберігання.

Для цілей пункту 4) перевірка наявності права власності емітента токена з прив'язкою до активів на резервні активи здійснюється на підставі інформації та документів, наданих емітентами tokenів з прив'язкою до активів, та, за наявності, інформації, отриманої з інших джерел.

5. Призначення банку, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційної фірми в якості зберігача резервних активів відповідно до частини третьої цієї статті відбувається на підставі договору в письмовій формі відповідно до пункту 2) частини п'ятої статті Стаття 43 цього Закону. Таким договором, серед іншого, повинен визначатися порядок обміну інформацією, необхідний для належного виконання своїх функцій емітентом токена з прив'язкою до активів, банком, постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційною фірмою.

6. Банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційна фірма, призначені в якості зберігача відповідно до частини третьої цієї статті, зобов'язані діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно та в інтересах емітента токена з прив'язкою до активів та власників таких tokenів.

7. Банку, постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційній фірмі, призначеним у якості зберігача відповідно до частини третьої цієї статті, забороняється здійснювати діяльність стосовно емітентів tokenів з прив'язкою до активів, яка може призвести до виникнення конфліктів інтересів між емітентами tokenів з прив'язкою до активів, власниками tokenів з прив'язкою до активів та ними самими, за винятком виконання всіх таких вимог:

1) банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма забезпечили функціональне та ієрархічне відокремлення виконання своїх завдань із зберігання резерву активів від інших

видів діяльності, що можуть призвести до виникнення конфлікту інтересів;

2) емітентом токена з прив'язкою до активів належним чином було здійснене виявлення, відстеження, управління та розкриття потенційних конфліктів інтересів власникам токена з прив'язкою до активів відповідно до статті Стаття 41 цього Закону.

8. У разі втрати фінансового інструмента або віртуального активу, що знаходився на зберіганні відповідно до частини четвертої цієї статті, банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма, які втратили цей фінансовий інструмент або віртуальний актив, повинні у розумний строк повернути емітенту токена з прив'язкою до активів фінансовий інструмент або віртуальний актив ідентичного виду або відшкодувати його вартість.

Банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма не несуть відповідальності за втрату в разі наявності доказів того, що така втрата сталася внаслідок дії непереборної сили та такої втрати неможливо було уникнути, незважаючи на всі вжиті для цього розумні заходи.

9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок зберігання резервних активів, а також вимоги щодо змісту політик та процедур емітента щодо зберігання резервних активів.

Стаття 48. Інвестування резерву активів

1. Якщо емітент токена з прив'язкою до активів інвестує частину резерву активів, таке інвестування повинно здійснюватися виключно у високоліквідні фінансові інструменти з мінімальним ринковим ризиком, кредитним ризиком та ризиком концентрації. Повинна існувати можливість швидкого продажу таких інвестицій із мінімальним несприятливим впливом на їхню ціну.

2. Фінансові інструменти, в які інвестується резерв активів, повинні зберігатися відповідно до статті Стаття 47 цього Закону.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів отримує всі прибутки та несе всі збитки, що виникають в результаті інвестування резерву активів, включаючи коливання вартості фінансових інструментів, зазначених в частині першій цієї статті, а також операційні ризики та ризики щодо контрагента.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє порядок та критерії визначення високоліквідних фінансових інструментів, щодо яких існують мінімальні ринковий ризик, кредитний ризик та ризик концентрації, для цілей частини першої цієї статті.

Стаття 49. Право погашення

1. Власники tokenів з прив'язкою до активів можуть вимагати від емітента токена з прив'язкою до активів здійснити погашення такого токена в

будь-який момент, а якщо емітент не в змозі виконати своїх обов'язків відповідно до Глави 5 цього Розділу — вимагати погашення своїх вимог за рахунок коштів, отриманих від продажу резерву активів. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити, підтримувати та виконувати чіткі та детальні внутрішні політики та процедури щодо реалізації цих постійних прав власників токенів з прив'язкою до активів.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний здійснити погашення відповідного токена на вимогу його власника, що може бути пред'явлена в будь-який момент, шляхом сплати грошових коштів, які не є електронними грошима, за ринковою вартістю такого токена або шляхом передачі активів, до вартості яких прив'язані відповідні токени.

Емітент затверджує політику щодо такого постійного права на погашення, яка повинна містити:

1) умови реалізації власниками токенів з прив'язкою до активів права на погашення, включаючи порогові значення, періоди та строки;

2) механізми та процедури погашення токенів з прив'язкою до активів, у тому числі за стресових ринкових умов та в контексті застосування плану, передбаченого статтею Стаття 52 цього Закону, або у випадку організованого погашення токенів з прив'язкою до активів відповідно до статті Стаття 53 цього Закону;

3) оцінку або критерії оцінки токенів з прив'язкою до активів та резервних активів, у тому числі шляхом використання методології, передбаченої частиною шостою статті Стаття 46 цього Закону, при використанні власником токена з прив'язкою до активів права на погашення;

4) порядок здійснення розрахунків під час погашення;

5) заходи, яких вживає емітент для належного управління збільшенням або зменшенням резерву активів для уникнення будь-якого негативного впливу на ринок активів, включених до резерву.

Якщо емітент під час продажу токена з прив'язкою до активів приймає платежі у грошових коштах, які не є електронними грошима, номінованих у певній офіційній валюті, такий емітент зобов'язаний передбачити можливість погашення токенів шляхом сплати грошових коштів, які не є електронними грошима, у тій самій офіційній валюті у випадках та порядку, визначених Національним банком України.

3. За погашення токенів з прив'язкою до активів не можуть стягуватися будь-які комісії, крім випадків, передбачених статтею Стаття 52 цього Закону.

Стаття 50. Заборона нарахування процентів

1. Емітенту токена з прив'язкою до активів заборонено нараховувати проценти на токени з прив'язкою до активів.

2. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, заборонено нараховувати проценти на токени з прив'язкою до активів при наданні послуг щодо токенів з прив'язкою до активів.

3. Для цілей частин першої та другої цієї статті нарахуванням процентів вважається будь-яка винагорода або вигода, обумовлена тривалістю часу, протягом якого власник токена з прив'язкою до активів володіє таким токеном, включаючи будь-які фактичні компенсації або знижки, що надаються власнику емітентом токена з прив'язкою до активів напряму або через третіх осіб, безпосередньо щодо токена з прив'язкою до активів або шляхом виплати винагороди чи встановлення пільгових цін на інші продукти.

ГЛАВА 4. НАБУТТЯ ІСТОТНОЇ УЧАСТІ В ЕМІТЕНТАХ ТОКЕНІВ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Стаття 51. Погодження набуття істотної участі в емітентах токенів з прив'язкою до активів

1. Будь-яка фізична або юридична особа або особи, що діють спільно, які мають намір прямо чи опосередковано набути істотну участь в емітенті токенів з прив'язкою до активів, що не є банком, або збільшити свою істотну участь, в результаті чого вони будуть володіти або контролювати 10, 25, 50 або 75 і більше відсотків статутного (складеного) капіталу такого емітента чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах емітента токенів з прив'язкою до активів, або такий емітент стане їхньою дочірньою компанією, зобов'язана письмово повідомити про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку із зазначенням розміру планованої участі та іншої інформації, що вимагається нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Будь-яка фізична або юридична особа, яка має намір прямо чи опосередковано передати істотну участь в емітенті токенів з прив'язкою до активів, що не є банком, будь-якій іншій особі, зобов'язана попередньо письмово повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про такий намір із зазначенням розміру такої участі. Така особа також зобов'язана повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку, якщо вона має намір зменшити істотну участь настільки, що її частка у статутному (складеному) капіталі чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах емітента токенів з прив'язкою до активів виявиться нижчою за 10, 25, 50 або 75 відсотків або такий емітент перестане бути їхньою дочірньою компанією.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку зобов'язана негайно та в будь-якому випадку протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, письмово повідомити особу, яка має намір набути або збільшити участь, про отримання повного переліку документів із зазначенням дати закінчення

розгляду документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих особою, яка має намір набути або збільшити участь, до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

4. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані подати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву про отримання погодження наміру набути або збільшити участь (далі — заява про намір) разом із повним переліком документів (у тому числі документів, що містять інформацію з обмеженим доступом), визначеним нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Особи, зазначені у частині першій цієї статті, які подали будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на виконання вимог цього або іншого закону, мають право не подавати інформацію повторно, зазначивши дату подачі такої інформації та ідентифікаційні дані супровідного документа, за умови надання заяви, що раніше подана інформація є актуальною станом на дату подачі заяви про намір.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України зобов'язані у визначеному ними порядку здійснювати обмін інформацією, копіями документів та результатами проведення оцінки ділової репутації щодо осіб, державне регулювання діяльності яких вони здійснюють.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розглядає заяву про намір та додані до неї документи протягом 60 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів.

6. Для цілей розгляду заяви про намір та доданих до неї документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може провести консультації із суб'єктами державного фінансового моніторингу та належним чином розглянути їхні позиції.

7. Під час розгляду заяви про намір та доданих до неї документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати в заявників надання будь-якої додаткової інформації, необхідної для завершення розгляду. Такий запит може бути направлений до завершення розгляду, але не пізніше ніж на 50 робочий день з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів. Відповідний запит надається заявнику у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник

Строк розгляду заяви про намір та доданих до неї документів зупиняється до моменту надання заявником додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. Подальші запити про надання додаткової інформації чи про уточнення наданої інформації не зупиняють перебігу строку розгляду заяви про намір.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може продовжити зупинку строку розгляду заяви про намір до 30 робочих днів, якщо заявник є іноземною юридичною особою або іншим суб'єктом, створеним за законодавством іноземної держави

8. Якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за результатами розгляду заяви про намір та доданих до неї документів прийняла рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, вона повідомляє про це заявника протягом двох робочих днів, але до спливу строку, визначеного частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті). Таке повідомлення повинно містити обґрунтування прийнятого рішення.

9. Якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у строк, визначений частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті), не прийняла рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, такий намір вважається погодженим.

10. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановити максимальний строк для здійснення набуття чи збільшення істотної участі, а також подовжити такий максимальний строк у разі обґрунтованої необхідності.

11. Порядок погодження набуття істотної участі в емітентах токенів з прив'язкою до активів, що не є банками, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

12. Інформація про погодження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку наміру набути або збільшити участь або про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь оприлюднюється у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

ГЛАВА 5. ВІДНОВЛЕННЯ ТА ОРГАНІЗОВАНЕ ПОГАШЕННЯ

Стаття 52. План відновлення діяльності

1. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, повинен розробити та впровадити план відновлення діяльності, що включає заходи, яких повинен вжити емітент для відновлення відповідності вимогам до резерву активів у випадку порушення емітентом таких вимог.

План відновлення діяльності повинен також включати заходи із забезпечення безперебійного надання послуг, пов'язаних з емітованими токенами з прив'язкою до активів, своєчасного відновлення звичайного режиму роботи та виконання емітентом своїх зобов'язань у разі настання обставин, що становлять значний ризик перебоїв у діяльності.

План відновлення діяльності повинен передбачати належні умови та процедури забезпечення своєчасного виконання відновлювальних заходів, а також широкий перелік варіантів відновлення, включаючи:

- 1) утримання комісії для підтримання ліквідності при погашенні tokenів з прив'язкою до активів;
- 2) обмеження кількості tokenів з прив'язкою до активів, що можуть бути погашені протягом одного робочого дня;
- 3) тимчасове зупинення погашення tokenів з прив'язкою до активів.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, надає план відновлення діяльності Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом 6 місяців з дня авторизації щодо токена з прив'язкою до активів або дати затвердження білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів відповідно до статті Стаття 27 цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати внесення змін до плану відновлення діяльності для забезпечення його належного впровадження, про що вона повідомляє емітента протягом 40 робочих днів з дня отримання плану відновлення діяльності.

Усі вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку повинні бути враховані емітентом токена з прив'язкою до активів протягом 40 робочих днів з дня їх отримання. План відновлення діяльності повинен регулярно переглядатися та оновлюватися емітентом токена з прив'язкою до активів.

Детальні вимоги до плану відновлення діяльності та порядок його подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також порядок внесення змін до плану відновлення діяльності встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Якщо емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, порушує вимоги до резерву активів, передбачені Главою 3 цього Розділу, або у зв'язку зі стрімким погіршенням його фінансового стану імовірно порушить їх найближчим часом, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може зобов'язати емітента застосувати одну чи кілька процедур або заходів, передбачених планом відновлення діяльності, або оновити відповідний план, якщо наявні обставини відрізняються від припущень, на яких був побудований початковий план відновлення діяльності, та застосувати одну чи кілька оновлених процедур або заходів протягом строку, визначеного

Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. У випадках, передбачених частиною третьою цієї статті, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право тимчасово зупинити погашення токенів з прив'язкою до активів, за умови, що таке зупинення є обґрунтованим, враховуючи інтереси власників токенів з прив'язкою до активів та фінансову стабільність.

5. Вимоги до форми та змісту плану відновлення діяльності затверджуються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 53. План погашення

1. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, повинен розробити та підтримувати операційний план, який має забезпечити організоване погашення кожного токена з прив'язкою до активів. Такий план застосовується за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якщо емітент токена з прив'язкою до активів не може або ймовірно не зможе виконувати свої обов'язки, зокрема у випадку неплатоспроможності або анулювання авторизації щодо токена з прив'язкою до активів. Застосування такого плану не впливає на застосування правил щодо призначення тимчасового керівника виконавчого органу емітента токена з прив'язкою до активів відповідно до статті Стаття 114 цього Закону.

2. План погашення повинен демонструвати здатність емітента токена з прив'язкою до активів здійснити погашення усіх непогашених токенів з прив'язкою до активів без заподіяння невинновданой економичной шкоди власникам таких токенів або стабільності ринків резервних активів.

План погашення повинен передбачати договірні домовленості, процедури та системи для забезпечення виконання зобов'язань перед усіма власниками токенів з прив'язкою до активів на недискримінаційній основі та забезпечення своєчасних виплат власникам токенів з прив'язкою до активів коштів, виручених від продажу залишку резервних активів.

План погашення повинен забезпечувати безперервність провадження емітентом або будь-якими третіми особами критичної діяльності, необхідної для організованого погашення.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів надає план погашення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом 6 місяців з дня авторизації щодо токена з прив'язкою до активів або дати затвердження білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів відповідно до статті Стаття 27 цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати внесення змін до плану погашення для забезпечення його належного впровадження, про що вона повідомляє емітента протягом 40 робочих днів з дня отримання плану погашення.

Усі вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку повинні бути враховані емітентом токена з прив'язкою до активів протягом 40 робочих днів з дня їх отримання. План погашення повинен регулярно переглядатися та оновлюватися емітентом токена з прив'язкою до активів.

Детальні вимоги до плану погашення та порядок його подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також порядок внесення змін до плану погашення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Розділ V

ТОКЕНИ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Стаття 54. Вимоги до публічної пропозиції.tokenів електронних грошей або подання заявки на допуск.tokenів електронних грошей до торгів

1. Здійснювати публічну пропозицію.tokenів електронних грошей або подавати заявку на допуск.tokenів електронних грошей до торгів може виключно емітент таких віртуальних активів, який є банком, установою електронних грошей або акредитованою філією іноземної установи електронних грошей та оприлюднив білу книгу віртуальних активів, про яку було повідомлено Національному банку України відповідно до статті Стаття 57 цього Закону.

2. Токени електронних грошей є електронними грошима відповідно до Закону України "Про платіжні послуги", з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

У разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших актів суперечать поняттям, термінам, правилам та положенням цього Закону, для регулювання відносин обороту.tokenів електронних грошей застосовуються поняття, терміни, правила та положення цього Закону.

3. Для використання на території України емітенти.tokenів електронних грошей мають право здійснювати випуск.tokenів електронних грошей, номінованих виключно у гривні. Токени електронних грошей, що прив'язані до вартості гривні, вважаються такими, щодо яких публічну пропозицію було здійснено в Україні.

4. Публічна пропозиція.tokenів електронних грошей та подання заявки на допуск.tokenів електронних грошей до торгів здійснюються в порядках, встановлених Національним банком України.

5. До емітентів.tokenів електронних грошей та.tokenів електронних грошей застосовуються вимоги до емітентів електронних грошей та електронних грошей, встановлені Законом України "Про платіжні послуги" та нормативно-правовими актами Національного банку України, якщо інше не передбачено цим Законом.

6. Особа, яка має намір здійснити емісію токена електронних грошей, зобов'язана повідомити про це Національний банк України не пізніше ніж за 40 робочих днів до запланованої дати здійснення такої емісії.

7. Частини перша, друга та п'ята цієї статті не застосовуються до токенів електронних грошей, що належать до винятків з поняття електронних грошей відповідно статті 58 Закону України "Про платіжні послуги".

8. У випадку, передбаченому частиною сьомою цієї статті, емітент токена електронних грошей повинен оформити білу книгу віртуальних активів та надіслати Національному банку України повідомлення про таку білу книгу віртуальних активів відповідно до статті Стаття 57 цього Закону.

9. З письмового дозволу емітента інші особи мають право здійснювати публічну пропозицію токенів електронних грошей або подавати заявку на допуск токенів електронних грошей до торгів за умови дотримання такими особами вимог, передбачених статтями Стаття 56 та Стаття 59 цього Закону.

Стаття 55. Емісія та погашення токенів електронних грошей

1. Вимоги до емісії та погашення токенів електронних грошей встановлюються виключно цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України, прийнятими на виконання цього Закону.

2. Користувачі мають право отримувати та використовувати токени електронних грошей, номіновані в іноземній валюті, емітовані емітентами-нерезидентами за межами України.

Використання токенів електронних грошей, номінованих в іноземній валюті, здійснюється з дотриманням валютного законодавства України.

Порядок використання токенів електронних грошей, номінованих в іноземній валюті, встановлюється Національним банком України.

3. Власники токенів електронних грошей можуть вимагати від емітента токена електронних грошей здійснити погашення такого токена.

4. Емітент токена електронних грошей здійснює емісію токена електронних грошей за номінальною вартістю, на суму, що дорівнює сумі фактично отриманих грошових коштів.

5. Емітент токена електронних грошей зобов'язаний здійснити погашення емітованого ним токена на вимогу його власника, що може бути пред'явлена в будь-який момент, шляхом сплати грошових коштів, які не є електронними грошима, за номінальною вартістю такого токена.

6. Емітент токена електронних грошей повинен чітко зазначити умови погашення такого токена на помітному місці у білій книзі віртуальних активів відповідно до пункту Стаття 57.2.5) частини другої статті Стаття 57 цього Закону.

7. За погашення.tokenів електронних грошей не можуть стягуватися будь-які комісії, крім випадків, передбачених статтею Стаття 61 цього Закону.

Стаття 56. Заборона нарахування процентів

1. Емітенту токена електронних грошей заборонено нараховувати проценти на токени електронних грошей.

2. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, заборонено нараховувати проценти на токени електронних грошей при наданні послуг щодо.tokenів електронних грошей.

3. Для цілей заборони нарахування процентів у частинах першій та другій цієї статті нарахуванням процентів вважається будь-яка винагорода або вигода, обумовлена тривалістю часу, протягом якого власник токена електронних грошей володіє таким токеном, включаючи будь-які фактичні компенсації або знижки, що надаються власнику емітентом токена електронних грошей напряду або через третіх осіб, безпосередньо щодо токена електронних грошей або шляхом виплати винагороди чи встановлення пільгових цін на інші продукти.

Стаття 57. Зміст і форма білої книги віртуальних активів щодо токена електронних грошей

1. Емітент токена електронних грошей повинен оприлюднити на своєму веб-сайті свою білу книгу віртуальних активів перед здійсненням публічної пропозиції токена електронних грошей в Україні або поданням заявки на допуск таких.tokenів до торгів.

2. Біла книга віртуальних активів щодо токена електронних грошей повинна містити інформацію про:

1) емітента токена електронних грошей;

2) ідентифікаційні дані особи, яка не є емітентом, та здійснює публічну пропозицію токена електронних грошей або подає заявку на допуск токена електронних грошей до торгів відповідно до частини дев'ятої статті Стаття 54 цього Закону, а також причину, з якої така особа здійснює публічну пропозицію токена електронних грошей або подає заявку на допуск токена електронних грошей до торгів;

3) відповідний токен електронних грошей;

4) здійснення публічної пропозиції токена електронних грошей або допуск токена електронних грошей до торгів;

5) права та обов'язки, обумовлені відповідним токеном електронних грошей;

6) базову технологію;

7) ризики;

8) основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для емісії віртуального активу;

9) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

3. Детальний перелік відомостей, які повинні міститися у білій книзі віртуальних активів щодо токена електронних грошей, встановлюється нормативно-правовими актами Національного банку України.

4. Уся інформація, передбачена в частині другій цієї статті, повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману. Біла книга віртуальних активів повинна бути викладена у стислій та зрозумілій формі та не містити істотних упушень.

5. Біла книга віртуальних активів повинна включати чітке та помітне застереження на першій сторінці: "Ця біла книга віртуальних активів не була затверджена жодним органом державної влади України. Виключно емітент несе відповідальність за зміст цієї білої книги віртуальних активів".

6. Біла книга віртуальних активів повинна містити повідомлення від органу управління емітента токена електронних грошей. Це повідомлення повинно розміщуватися після повідомлення, зазначеного в частині п'ятій цієї статті, та підтверджувати, що біла книга віртуальних активів відповідає вимогам цього Розділу та, наскільки органу управління відомо, інформація, наведена у білій книзі віртуальних активів, є повною, правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману, та не містить упушень, які імовірно могли би вплинути на зміст білої книги в цілому.

7. Біла книга віртуальних активів повинна містити анотацію, розміщену після повідомлення, зазначеного в частині шостій цієї статті. Анотація коротко та без використання надмірно технічної лексики описує ключову інформацію про публічну пропозицію токена електронних грошей або запланований допуск токена електронних грошей до торгів. Анотація повинна бути легко зрозумілою, викладеною у чіткій та вичерпній формі, з використанням шрифту, який можна легко прочитати. Анотація повинна надавати достатньо інформації про характеристики відповідних tokenів електронних грошей для того, щоби допомогти потенційним власникам віртуальних активів прийняти обґрунтоване рішення.

8. Анотація також повинна містити застереження про те, що:

1) її необхідно розглядати як вступ до білої книги віртуальних активів;

2) будь-яке рішення потенційного власника щодо придбання токена електронних грошей має ґрунтуватися на змісті білої книги віртуальних активів у цілому, а не тільки на змісті анотації;

3) публічна пропозиція tokenів електронних грошей не є пропозицією або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів, і що будь-яка така

пропозиція або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів можуть бути зроблені лише шляхом оприлюднення проспекту цінних паперів або інших документів про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

4) біла книга віртуальних активів не є проспектом цінних паперів або будь-яким іншим документом про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Анотація повинна зазначати про право власників токенів електронних грошей на погашення таких токенів у будь-який час за їхньою номінальною вартістю та містити опис умов такого погашення.

10. Біла книга віртуальних активів повинна містити дату повідомлення та її зміст.

11. Біла книга віртуальних активів (крім білої книги філії іноземної платіжної установи) оформлюється щонайменше державною мовою України. Біла книга віртуальних активів філії іноземної платіжної установи повинна відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею Стаття 99 цього Закону.

12. Біла книга віртуальних активів повинна бути доступною в машинозчитувальних форматах.

13. Національний банк України розробляє технічні стандарти для визначення машинозчитувальних форматів, стандартних форм та шаблонів відповідно до частини одинадцятої цієї статті.

14. Емітент токена електронних грошей повинен повідомити Національний банк України про білу книгу віртуальних активів не пізніше ніж за 20 робочих днів до моменту її оприлюднення. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в емітенті. Якщо біла книга віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в емітенті.

Біла книга віртуальних активів не підлягає попередньому затвердженню Національним банком України.

15. У разі виникнення будь-яких важливих змін, істотних помилок або виявлення істотних неточностей, що стосуються інформації, яка міститься в оприлюдненій білій книзі віртуальних активів, та можуть вплинути на привабливість токенів електронних грошей, емітент зобов'язаний внести відповідні зміни та доповнення до опублікованої білої книги віртуальних активів, повідомити про це Національний банк України відповідно до частини тринадцятої цієї статті та оприлюднити відповідні зміни та доповнення на своєму веб-сайті.

Нова редакція білої книги віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в емітенті. Якщо нова редакція білої книги віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в емітенті.

16. Емітент токена електронних грошей разом із повідомленням про білу книгу віртуальних активів, що подається відповідно до частини чотирнадцятої цієї статті, повинен надати Національному банку України інформацію, передбачену частиною другою статті Стаття 109 цього Закону.

17. Національний банк України оприлюднює відомості, передбачені статтею Стаття 109 цього Закону, в реєстрі з дня початку здійснення публічної пропозиції tokenів електронних грошей або допуску tokenів електронних грошей до торгів, а нову редакцію білої книги віртуальних активів — негайно після її опублікування.

Стаття 58. Відповідальність емітентів tokenів електронних грошей за інформацію, зазначену в білій книзі віртуальних активів щодо токена електронних грошей

1. Якщо емітент порушив статтю Стаття 57 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, такий емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, повинні відшкодувати шкоду, завдану таким порушенням власнику віртуальних активів.

Будь-які умови договору про виключення цивільної відповідальності, передбаченої частиною першою цієї статті, є нікчемними.

2. Власник токена електронних грошей має довести, що емітент токена електронних грошей порушив статтю Стаття 57 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, і що таке порушення вплинуло на рішення такого власника про купівлю, продаж або обмін такого токена електронних грошей.

3. Емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, не несуть відповідальності, якщо власник токена електронних грошей вимагає відшкодування шкоди на основі інформації, зазначеної в анотації відповідно до частини сьомої статті Стаття 57 цього Закону, включаючи її переклад, за винятком випадків, коли:

1) анотація є такою, що вводить в оману, або неточною, виходячи зі змісту інших частин білої книги віртуальних активів, або суперечить їм;

2) анотація не містить ключової інформації для прийняття власниками віртуальних активів рішення щодо придбання tokenів електронних грошей,

наведеної в інших частинах білої книги віртуальних активів.

Стаття 59. Маркетингові повідомлення

1. Будь-яке маркетингове повідомлення у зв'язку з публічною пропозицією.tokenів електронних грошей або допуском.tokenів електронних грошей до торгів повинно оформлюватися із дотриманням таких вимог:

- 1) маркетингове повідомлення має бути чітко ідентифіковане як таке;
- 2) інформація у маркетинговому повідомленні повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману;
- 3) інформація у маркетинговому повідомленні повинна узгоджуватися з інформацією у білій книзі віртуальних активів;
- 4) маркетингове повідомлення повинно чітко зазначати, що біла книга віртуальних активів була оприлюднена, та містити посилання на веб-сайт, номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти емітента токена електронних грошей.

2. Маркетингове повідомлення повинно містити чітке та однозначне застереження про право усіх власників.tokenів електронних грошей на погашення таких.tokenів емітентом.tokenів електронних грошей у будь-який час за номінальною вартістю.

3. Маркетингові повідомлення не підлягають попередньому затвердженню Національним банком України.

4. Маркетингові повідомлення та зміни до маркетингових повідомлень оприлюднюються на веб-сайті емітента.

Маркетингові повідомлення надсилаються Національному банку України на його запит.

5. Забороняється поширювати будь-які маркетингові повідомлення до моменту оприлюднення білої книги віртуальних активів. Ця заборона не обмежує можливості емітента проводити дослідження ринку.

Стаття 60. Інвестування грошових коштів, отриманих в обмін на токени електронних грошей

1. Емітент токена електронних грошей повинен вести облік грошових коштів, отриманих в обмін на токени електронних грошей, та забезпечити їх зберігання відповідно до вимог, встановлених Законом України "Про платіжні послуги" та нормативно-правовими актами Національного банку України.

Стаття 61. План відновлення діяльності

Емітент токена електронних грошей повинен розробити та впровадити план відновлення діяльності, відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку України.

Стаття 62. План погашення

1. Емітент токена електронних грошей повинен розробити та підтримувати, відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку України, операційний план, який має забезпечити організоване погашення кожного токена електронних грошей. Такий план застосовується за рішенням Національного банку України, якщо емітент токена електронних грошей не може або ймовірно не зможе виконувати свої обов'язки, зокрема у випадку неплатоспроможності.

1)

Стаття 63. Звітування емітентів токенів електронних грошей

1. Емітент токенів електронних грошей повинен подавати до Національного банку України звіти щодо кожного токена електронних грошей.

2. Перелік звітних даних емітентів токенів електронних грошей, строк та форма їх подання встановлюються нормативно-правовим актом Національного банку України.

Розділ VI

АВТОРИЗАЦІЯ ТА УМОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

ГЛАВА 1. АВТОРИЗАЦІЯ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 64. Авторизація

1. Юридична особа має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, за умови проходження процедури авторизації відповідного виду діяльності відповідно до цього Закону.

Надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, без проходження зазначеної процедури авторизації забороняється, крім випадків надання таких послуг відповідно до статті Стаття 65 цього Закону.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що має намір пройти процедуру авторизації відповідного виду діяльності, повинен бути створений відповідно до законодавства України в організаційно-правовій формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю та мати місцезнаходження на території України, за яким повинна надаватися принаймні частина його послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Місце ефективного управління таким постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинно бути в Україні, і щонайменше один з його директорів повинен бути резидентом України.

Юридична особа, створена за законодавством іншої держави, що є

членом Європейського Союзу та/або іншої держави, визначеної Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України, має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, в Україні за умови проходження процедури авторизації відповідно до цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України визначає особливості проходження такими іноземними юридичними особами процедури авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що проходить авторизацію відповідно до цього Закону, зобов'язаний відповідати вимогам, встановленим порядком авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом усього строку надання таких послуг.

Особа, яка не є постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не має права вчиняти будь-які дії, що можуть ввести в оману щодо її статусу та свідчити, що вона є постачальником послуг, зокрема використовувати відповідне найменування або комерційне найменування чи публікувати маркетингові повідомлення. У рішенні про авторизацію, яка здійснюється відповідно до статті Стаття 68 цього Закону, повинні бути зазначені послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів щодо яких здійснюється відповідна авторизація.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який бажає розширити перелік послуг, що можуть надаватися згідно з авторизацією, одержаною ним відповідно до статті Стаття 68 цього Закону, повинен звернутися до Регулятора із заявою про розширення переліку послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та доповнити і оновити інформацію, зазначену у статті Стаття 67 цього Закону. Заява про розширення переліку послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, розглядається за правилами статті Стаття 68 цього Закону.

3. Порядок авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у тому числі організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги, спеціальні вимоги до постачальників окремих видів послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, інші вимоги встановлюються Регуляторами з урахуванням вимог, передбачених законом.

4. Порядок авторизації діяльності з надання послуг з обміну віртуальних активів на грошові кошти встановлюється Національним банком України.

Стаття 65. Надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних

активів, банками, депозитарними установами, інвестиційними фірмами, операторами організованих ринків капіталу, установами електронних грошей

1. Банк, депозитарна установа, інвестиційна фірма, оператор організованого ринку капіталу, установа електронних грошей має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, за умови повідомлення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у порядку, передбаченому цією статтею.

2. Банк, депозитарна установа, інвестиційна фірма, оператор організованого ринку капіталу, установа електронних грошей, яка має намір надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, зобов'язана письмово повідомити про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку не менш ніж за 40 робочих днів до початку надання таких послуг. Перелік та вимоги до документів та інформації, що подаються разом із повідомленням, визначаються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом двох робочих днів після отримання повідомлення та документів, що подаються відповідно до частини другої цієї статті, письмово інформує відповідну особу, яка подала повідомлення та документи, про отримання повного переліку документів із зазначенням дати закінчення розгляду документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, що не були подані до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право надати обґрунтовані заперечення у письмовій формі щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом 40 робочих днів із дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів.

5. У разі якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у строк, визначений частиною четвертою цієї статті, не надала обґрунтованих заперечень, заявник має право розпочати надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

6. Банк може надавати усі види послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

7. Депозитарна установа може надавати послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів.

Для цілей частини сьомої цієї статті послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 9) частини першої статті Стаття 2 цього

Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 3 частини першої статті 3 Закону України "Про депозитарну систему України".

8. Інвестиційна фірма може надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, які є еквівалентами видів діяльності з торгівлі фінансовими інструментами та організації торгівлі фінансовими інструментами, додаткових послуг, за умови, що інвестиційна фірма отримала ліцензію на провадження відповідних видів діяльності відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

Для цілей частини восьмої цієї статті:

1) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 9) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом додаткової послуги, передбаченої пунктом 1 частини другої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

2) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 5) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом видів діяльності, передбачених частиною другою статті 69 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

3) послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, наведені у пунктах 19) і 20) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважаються еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 3 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

4) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 3) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом видів діяльності, передбачених пунктами 1 та 2 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

5) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 36) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом видів діяльності, передбачених пунктами 6 та 7 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

6) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 25) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 1 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

7) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 17) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 5 абзацу третього

частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

8) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, наведена у пункті 4) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 4 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Установа електронних грошей, авторизована відповідно до Закону України "Про платіжні послуги", може надавати послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів та надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів виключно щодо токенів електронних грошей, які випускаються такою установою.

10. Оператор організованого ринку капіталу, що отримав ліцензію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", може здійснювати діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів.

11. Вимоги до форми і змісту та порядок розгляду повідомлення, зазначеного у частині першій цієї статті, встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

12. У разі надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до частин шостої-десятої цієї статті до банку, депозитарної установи, інвестиційної компанії, оператора організованого ринку капіталу, установи електронних грошей не застосовуються статті Стаття 67, Стаття 68, Стаття 69, Стаття 90 цього Закону.

13. Організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які є банками або установами електронних грошей, встановлюються законодавством про банки та банківську діяльність або законодавством про платіжні послуги.

14. Права щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до частин шостої-десятої цієї статті анулюються у випадку відкликання (анулювання) ліцензії, яка уповноважувала банк, депозитарну установу, інвестиційну фірму, установу електронних грошей та оператора організованого ринку провадити діяльність та/або надавати послуги без авторизації, передбаченої статтею Стаття 64 цього Закону.

15. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює відомості, передбачені статтею Стаття 108 цього Закону, з дня початку надання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідних послуг.

Стаття 66. Надання послуг виключно з власної ініціативи клієнта

1. Якщо клієнт, який створений чи знаходиться на території України, виключно з власної ініціативи ініціює надання йому послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, іноземною юридичною особою, то вимога щодо авторизації відповідно до статті Стаття 64 цього Закону не застосовується до надання такої послуги іноземною юридичною особою такому клієнту, включаючи відносини, які безпосередньо стосуються надання такої послуги.

Якщо іноземна юридична особа, в тому числі через іншу юридичну особу, яка діє від її імені або має тісні зв'язки з такою іноземною юридичною особою, чи будь-яку особу, що діє від імені такої іншої юридичної особи, залучає клієнтів або потенційних клієнтів на території України, незалежно від засобів, які використовуються для залучення, просування чи реклами на території України, це не вважається послугою, наданою виключно з власної ініціативи клієнта. Це правило не застосовується до відносин всередині групи.

Другий абзац цієї частини статті застосовується незалежно від будь-якого договірної положення або застереження, яке вказує на протилежне, включаючи будь-яке положення чи застереження про те, що надання послуг іноземною юридичною особою вважається послугою, що надається виключно з ініціативи клієнта.

2. Ініціатива клієнта, про яку йдеться у частині першій цієї статті, не надає права іноземній юридичній особі пропонувати такому клієнту інші віртуальні активи або інші послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 18 місяців з дати набрання чинності цим Законом повинна розробити керівні принципи щодо визначення випадків, у яких вважається, що іноземна юридична особа залучає клієнтів, які створені чи знаходяться на території України.

Стаття 67. Заява про авторизацію

1. Юридична особа, яка має намір надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, крім послуг з обміну віртуальних активів на грошові кошти, повинна подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву про авторизацію діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (далі – заява про авторизацію).

2. Заява про авторизацію повинна містити таку інформацію:

1) повне найменування заявника, включаючи офіційне найменування та будь-яке інше комерційне найменування, яке буде використовуватися, ідентифікаційний код юридичної особи, код LEI (за наявності), веб-сайт заявника, місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти для офіційного каналу зв'язку;

2) організаційно-правову форму заявника;

3) копію установчого документа заявника, засвідчену такою юридичною особою, або код доступу до результатів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації, що надає доступ до копії статуту в електронній формі у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

4) програму діяльності, яка визначає види послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які бажає надавати заявник, включаючи інформацію про те, де та яким чином здійснюватиметься маркетинг цих послуг;

5) опис системи корпоративного управління заявника;

6) документи, що підтверджують наявність у членів органу управління заявника ділової репутації, що відповідає вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також володіння ними належними знаннями, навичками та досвідом для управління заявником;

7) ідентифікаційні дані власників корпоративних прав та прямих або опосередкованих власників істотної участі у заявнику, відсоток статутного капіталу чи права голосу, яким володіє кожний такий учасник (акціонер) у заявнику та документи, що підтверджують відповідність їхньої ділової репутації вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

8) документи, які передбачають встановлення механізмів внутрішнього контролю, політик, контролів і процедур заявника щодо виявлення, оцінки та управління ризиками, включаючи ризики легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення на виконання Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", а також план забезпечення безперервності бізнесу;

9) технічну документацію програмно-технічних комплексів та опис механізмів захисту, а також їхній опис без використання спеціальних технічних термінів;

10) опис порядку розгляду заявником скарг від клієнтів;

11) опис процедури відокремлення віртуальних активів і грошових коштів клієнта;

12) опис операційних правил торговельного майданчика, порядку та системи виявлення зловживань на ринку, якщо заявник планує здійснювати діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів;

13) опис політики зберігання, якщо заявник планує здійснювати зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів;

14) опис недискримінаційної комерційної політики, що регулює відносини з клієнтами, а також опис методології для визначення ціни віртуальних активів, які пропонуються для обміну на грошові кошти чи інші віртуальні активи, якщо заявник планує надавати послуги щодо обміну віртуальних активів на грошові кошти або віртуальних активів на інші віртуальні активи;

15) опис політики виконання замовлень, якщо заявник планує виконувати замовлення на віртуальні активи від імені клієнтів;

16) документи, що підтверджують наявність у фізичних осіб, які від імені заявника надаватимуть консультації щодо віртуальних активів або здійснюватимуть управління портфелями віртуальних активів, необхідних знань та компетенції для виконання їхніх обов'язків, якщо заявник планує надавати консультації щодо віртуальних активів або провадити діяльність з управління портфелем віртуальних активів;

17) інформацію про спосіб, у який надаватимуться послуги з переказу, якщо заявник планує надавати послуги з переказу віртуальних активів від імені клієнтів;

18) тип віртуальних активів, яких стосуватиметься послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів.

19) документи, що підтверджують джерела походження коштів, за рахунок яких здійснюється формування статутного капіталу.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює вимоги до ділової репутації осіб, зазначених у пунктах 6 та 7 цієї частини, з урахуванням, але не виключно, положень Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

3. Для цілей пунктів 6) і 7) частини другої цієї статті :

1) документи, що підтверджують ділову репутацію, та їх форма визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) щодо усіх членів органу управління заявника заявник повинен надати докази володіння ними в сукупності достатніми знаннями, навичками та досвідом для управління постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і того, що ці особи зобов'язуються приділяти достатню кількість часу виконанню своїх обов'язків.

4. Юридична особа, що має намір пройти процедуру авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і

подала будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Національному банку України або Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, має право не подавати таку інформацію повторно, зазначивши дату подачі таких документів та ідентифікаційні дані супровідного документа, за умови надання заяви, що раніше подана інформація є актуальною.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України зобов'язані у визначеному ними порядку здійснювати обмін інформацією, копіями документів та результатами проведення оцінки ділової репутації щодо осіб, державне регулювання діяльності яких вони здійснюють.

5. Форма і порядок подання заяви про авторизацію та додаткові вимоги до її змісту встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Стаття 68. Розгляд заяви про авторизацію та рішення про авторизацію чи відмову в авторизації

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом двох робочих днів з дня отримання заяви про авторизацію надає заявнику в письмовій формі підтвердження про отримання заяви та повного переліку документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих заявником до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 25 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною першою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів перевіряє повноту наданої інформації.

3. У разі отримання неповної інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє заявника про строк, до якого необхідно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку повний обсяг інформації.

У разі неподання заявником у визначений строк повного обсягу інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє заявника про залишення заяви про авторизацію без розгляду у зв'язку з отриманням неповного обсягу інформації.

Після отримання повного обсягу інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом п'яти робочих днів надає заявнику офіційним каналом зв'язку підтвердження отримання повного обсягу інформації.

4. Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону інформацію стосовно заявника, яка є необхідною для прийняття рішення про авторизацію чи відмову у авторизації.

5. До прийняття рішення про авторизацію чи відмову в авторизації заявнику, який здійснює свою діяльність через відокремлені підрозділи, дочірні компанії або із залученням третіх осіб, створених у державах (юрисдикціях), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку перевіряє дотримання таким заявником вимог щодо здійснення заходів запобігання та протидії, запобіжних заходів, а також щодо особливостей та джерел здійснення належної перевірки клієнтів, особливостей встановлення вигодоодержувачів (вигодонабувачів) за фінансовими операціями, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

6. До прийняття рішення про авторизацію чи відмову у авторизації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку перевіряє дотримання заявником вимог щодо запобіжних заходів щодо держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. відповідно Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

7. Якщо між заявником та іншими фізичними або юридичними особами існують тісні зв'язки, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про авторизацію лише якщо такі зв'язки не перешкоджатимуть ефективному виконанню наглядових функцій Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

8. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відмовляє в авторизації, якщо законодавство іншої держави, що регулює діяльність однієї чи кількох фізичних чи юридичних осіб, з якими постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має тісні зв'язки, або труднощі, пов'язані з його дотриманням, перешкоджають ефективному здійсненню її наглядових функцій.

9. Протягом 40 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного обсягу

інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оцінює відповідність заявника вимогам цього Розділу та приймає обґрунтоване рішення про авторизацію чи відмову у авторизації. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє заявника про результат розгляду заяви офіційним каналом зв'язку протягом 5 робочих днів з дня прийняття відповідного рішення. Під час розгляду заяви Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку враховує характер, масштаб і складність послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які має намір надати заявник.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про відмову в авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо існують об'єктивні підстави вважати, що:

1) орган управління заявника становить загрозу ефективному, надійному та розумному управлінню заявником та забезпеченню безперервності його діяльності, а також належному врахуванню інтересів клієнтів заявника і цілісності ринку, або наражає заявника на серйозний ризик легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

2) члени органу управління заявника не відповідають критеріям, встановленим у пункті першому частини першої статті Стаття 72 цього Закону;

3) власники корпоративних прав або особи, які прямо або опосередковано володіють істотною участю у заявнику, не відповідають критеріям ділової репутації, встановленим у пункті другому частини другої статті Стаття 72 цього Закону;

4) заявник не відповідає або ймовірно не відповідатиме будь-яким вимогам цього Розділу та/або порядку авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

10. Під час розгляду заяви про авторизацію, але не пізніше ніж на 20 робочий день з початку розгляду, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати в заявника надання будь-якої додаткової інформації для оцінки відповідності заявника вимогам цього Розділу. Відповідний запит надається заявнику у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник.

Строк оцінки відповідності заявника вимогам цього Розділу зупиняється до моменту надання заявником додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. У разі необхідності отримання іншої додаткової інформації чи уточнення наданої інформації Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може направляти заявнику відповідні

додаткові запити, але це не зупинятиме перебігу строку розгляду заяви про авторизацію після спливу строку, зазначеного у цьому абзаці.

11. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює інформацію про здійснення авторизації у реєстрі, передбаченому статтею Стаття 108 цього Закону.

12. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України повинні розробити керівні принципи щодо оцінки відповідності членів органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та фізичних або юридичних осіб, які мають істотну участь у такому постачальнику, вимогам, встановленим цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом 12 місяців з дати набрання чинності цим Законом.

Стаття 69. Анулювання авторизації

1. Регулятор анулює авторизацію діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо постачальник відповідних послуг:

1) не надавав передбачених авторизацією послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом 12 місяців з дати здійснення такої авторизації;

2) подав до Регулятора письмову заяву з проханням анулювати його авторизацію діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

3) не надавав послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом дев'яти місяців поспіль;

4) пройшов процедуру авторизації внаслідок вчинення протиправних дій, включаючи надання недостовірної інформації у заяві про авторизацію;

5) більше не відповідає вимогам порядку авторизації, згідно з якими було здійснено його авторизацію, та протягом встановленого періоду часу не вжив заходів щодо виправлення ситуації, як цього вимагав Регулятор;

6) не забезпечив наявності та функціонування ефективних систем, процедур і заходів для виявлення та запобігання легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

7) вчинив грубе порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих Регулятором на виконання цього Закону.

Для цілей пункту 7) грубим порушенням є, зокрема, порушення, вчинене з вини постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, шляхом дії або бездіяльності постачальника, якщо таке порушення завдало матеріальної шкоди власнику віртуальних активів/клієнту постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або порушило цілісність ринку віртуальних активів та належить до грубих порушень згідно з класифікацією порушень на ринках віртуальних активів, встановленою цим Законом.

Факт завдання матеріальної шкоди власнику віртуальних активів/клієнту постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та наявність у його діях вини або бездіяльності повинен бути встановленим судом.

2. Регулятор має право анулювати авторизацію з таких підстав:

1) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, порушив вимоги законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

2) ліцензію на надання фінансових платіжних послуг постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, було відкликано або зупинено відповідно до Закону України "Про платіжні послуги" та, у разі зупинення відповідної ліцензії, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не виправив цієї ситуації протягом 40 робочих днів.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може анулювати авторизацію в частині окремої послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів.

4. Перед анулюванням авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, Регулятор може провести консультації з регулятором іноземної держави, якщо такий постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів:

1) є дочірньою компанією постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, авторизованого в такій іноземній країні;

2) є дочірньою компанією материнської компанії постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, авторизованого в такій іноземній країні;

3) контролюється тією ж фізичною чи юридичною особою, яка здійснює контроль над постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, авторизованого в такій іноземній країні;

5. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні встановлювати, впроваджувати та підтримувати належні процедури, що забезпечують своєчасну та впорядковану передачу віртуальних активів та

грошових коштів клієнтів іншому постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у разі анулювання їхньої авторизації.

ГЛАВА 2. ЗАГАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 70. Обов'язки постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів зобов'язані:

- 1) діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах клієнтів, а також надавати клієнтам інформацію;
- 2) дотримуватися пруденційних вимог, встановлених Регуляторами;
- 3) дотримуватися організаційних вимог, встановлених Регуляторами;
- 4) розкривати інформацію в обсязі та порядку, передбаченими цим Законом та нормативно-правовими актами Регуляторів;
- 5) забезпечувати належне зберігання віртуальних активів та коштів клієнтів;
- 6) запровадити та підтримувати належні процедури розгляду скарг клієнтів;
- 7) запровадити та підтримувати механізми виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів;
- 8) дотримуватися вимог щодо аутсорсингу послуг;
- 9) дотримуватися вимог щодо організованого припинення діяльності.

Стаття 71. Зобов'язання діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах клієнтів, а також надавати клієнтам інформацію

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні діяти чесно, справедливо та професійно відповідно до найкращих інтересів своїх клієнтів (потенційних клієнтів).

2. Якщо щодо віртуальних активів не була оприлюднена біла книга віртуальних активів згідно з вимогами, передбаченими цим Законом, якщо таке оприлюднення вимагається цим Законом, або якщо такі віртуальні не були допущені до обігу на території України відповідно до статті 127 цього Закону, постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, забороняється здійснювати маркетинг таких віртуальних активів або послуг щодо таких віртуальних активів, пропонувати клієнтам такі віртуальні активи або послуги щодо таких віртуальних активів, а також надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, щодо таких віртуальних активів.

3. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів,

повинні надавати своїм клієнтам достовірну та чітку інформацію, яка не вводить в оману, включно з маркетинговими повідомленнями, які повинні бути ідентифіковані як такі. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не повинні навмисно чи з необережності вводити клієнта в оману щодо дійсних або очікуваних переваг будь-яких віртуальних активів.

4. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні попереджати клієнтів про ризики, пов'язані з операціями з віртуальними активами.

При наданні послуг, зазначених у пунктах 4), 5), 17), 19) або 20) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні надавати клієнтам гіперпосилання на білі книги всіх віртуальних активів, щодо яких вони надають послуги.

5. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні оприлюднювати політики ціноутворення, вартості послуг і комісій шляхом їх розміщення на помітному місці на їхніх веб-сайтах.

6. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні оприлюднювати шляхом розміщення на помітному місці на своїх веб-сайтах інформацію про основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для випуску кожного віртуального активу, щодо якого вони надають послуги. Ця інформація може бути взята з білих книг віртуальних активів.

7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України розробляє вимоги щодо змісту, методології та порядку розміщення інформації, визначеної частиною п'ятою цієї статті, стосовно індикаторів несприятливих екологічних та кліматичних наслідків.

Стаття 72. Організаційні вимоги

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний дотримуватися організаційних вимог, які визначено порядком авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема щодо:

1) наявності у членів органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, ділової репутації, а також знань, досвіду та навичок для виконання своїх обов'язків;

2) наявності у власників істотної участі в постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, ділової репутації;

3) встановлення належних внутрішніх політик та процедур, які є достатніми для забезпечення виконання ним своїх обов'язків, що визначені цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора;

4) залучення персоналу з навичками, знаннями та досвідом, необхідними для виконання покладених на них обов'язків, а також з урахуванням масштабів, характеру та видів послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

5) зберігання інформації, необхідної для виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також інформації про всі послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, діяльність, виконані ним замовлення та операції в обсязі, достатньому для забезпечення виконання Регулятором своїх наглядових повноважень та здійснення контролю за виконанням постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, своїх обов'язків, включаючи обов'язки щодо клієнтів (потенційних клієнтів) та цілісності ринку;

б) наявності у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, системи корпоративного управління, що відповідає вимогам, встановленим Регулятором.

2. Регулятори розробляють та затверджують перелік заходів, спрямованих на забезпечення регулярності та безперебійності надання послуг постачальниками, а також перелік інформації, що повинна зберігатися постачальниками щодо всіх послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, замовлень та операцій.

Стаття 73. Розкриття інформації

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний негайно повідомляти Регулятора про будь-які зміни в складі свого органу управління, перш ніж нові члени будуть допущені до здійснення будь-якої діяльності, та надавати Регулятору всю необхідну інформацію для оцінки дотримання організаційних вимог, передбачених статтею Стаття 72 цього Закону.

Стаття 74. Належне зберігання віртуальних активів та грошових коштів клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який зберігає віртуальні активи, що належать клієнтам, або засоби доступу до таких віртуальних активів, повинен вжити належних заходів для захисту права власності клієнтів, особливо у випадках неплатоспроможності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також для запобігання використанню віртуальних активів клієнта для власних потреб.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен мати належні механізми для захисту прав клієнтів та запобігання використанню грошових коштів клієнтів для власних потреб постачальника, якщо його бізнес-модель або характер послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які він надає, передбачають зберігання грошових коштів

клієнтів, крім tokenів електронних грошей.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний до кінця робочого дня, наступного за днем отримання грошових коштів, крім tokenів електронних грошей, розмістити грошові кошти клієнта на розрахунковому рахунку, відкритому в банку у порядку, встановленому Національним банком України.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоби грошові кошти клієнтів, крім tokenів електронних грошей, що зберігаються в Національному банку України або в банку, зберігалися на рахунку або рахунках, відокремлених від будь-яких рахунків, які використовуються для зберігання грошових коштів, що належать постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може самостійно або через третю особу надавати платіжні послуги щодо пропонованої ним послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, за умови, що він або така третя особа уповноважені надавати ці послуги відповідно до Закону України "Про платіжні послуги".

У разі надання платіжних послуг постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен інформувати своїх клієнтів про:

1) характер та умови надання таких послуг, включаючи посилання на чинне законодавство, яким регулюється надання таких послуг, та інформацію щодо прав клієнтів;

2) те, чи надаються ці послуги безпосередньо постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, чи третьою особою.

5. Частина друга і третя цієї статті не застосовуються до постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є емітентом електронних грошей у значенні, наведеному в пункті 16 частини першої статті 1 Закону України "Про платіжні послуги", платіжною установою у значенні, наведеному в пункті 60 частини першої статті 1 Закону України "Про платіжні послуги", або банком.

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може отримувати на власний рахунок та розпоряджатися грошовими коштами клієнтів відповідно до умов договорів, укладених у процесі надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, таким постачальником.

Стаття 75. Процедура розгляду скарг

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен запровадити та підтримувати ефективні та прозорі процедури для швидкого, справедливого та послідовного розгляду скарг, отриманих від клієнтів, та публікувати описи таких процедур.

2. Подача скарг до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, здійснюється клієнтами на безоплатній основі.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен надавати клієнтам стандартну форму скарги та вести облік усіх отриманих скарг та будь-яких заходів, вжитих у відповідь на них.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен інформувати клієнтів про їхнє право на подачу скарг.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен своєчасно та справедливо розглядати скарги клієнтів та повідомляти про результати такого розгляду своїм клієнтам у розумний строк.

6. Регулятори розробляють вимоги до процедур і строків розгляду скарг клієнтів.

Стаття 76. Виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен запровадити та підтримувати ефективну політику щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, враховуючи масштаби, характер та види послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, між постачальником та:

1) його учасниками (акціонерами) або будь-якою іншою особою, прямо чи опосередковано пов'язаною з ними контролем;

2) його керівниками та працівниками;

3) його клієнтами або між одним клієнтом та іншим клієнтом.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен розкривати своїм клієнтам (потенційним клієнтам) інформацію про загальний характер та джерела конфліктів інтересів, а також про заходи, вжиті для їх вирішення.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний розкривати цю інформацію на своєму веб-сайті на помітному місці.

3. Розкриття інформації, зазначеної в частині другій цієї статті, має здійснюватися в електронному форматі та бути достатньо детальним, враховуючи характеристики кожного клієнта, щоби забезпечити для клієнта можливість прийняти інформоване рішення щодо послуги, стосовно якої виникає конфлікт інтересів.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен оцінювати та принаймні щорічно переглядати свою політику щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів та

вживати всіх належних заходів для усунення будь-яких недоліків

5. Регулятори розробляють вимоги до внутрішніх правил щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, враховуючи масштаби, характер та види послуг, що надаються, та вимоги і методологію щодо змісту інформації про конфлікт інтересів, що має розкриватися постачальником послуг.

Стаття 77. Аутсорсинг

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який для виконання операційних функцій залучає третіх осіб, повинен вжити всіх розумних заходів, щоб уникнути додаткового операційного ризику. Такий постачальник залишається повністю відповідальними за виконання всіх своїх обов'язків, передбачених цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора, і повинен забезпечувати постійне дотримання всіх таких умов:

1) аутсорсинг не призводить до делегування відповідальності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) аутсорсинг не змінює відносин між постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та його клієнтами, а також обов'язків постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, перед його клієнтами;

3) аутсорсинг відповідає вимогам порядку авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

4) треті особи, залучені до аутсорсингу, співпрацюють з Регулятором, та аутсорсинг не перешкоджатиме здійсненню Регулятором наглядових функцій (включаючи доступ до приміщень для одержання до будь-якої інформації, необхідної для виконання цих функцій);

5) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, забезпечує наявність експертизи та ресурсів, необхідних для оцінки якості послуг, що надаються таким постачальником, для ефективного нагляду за послугами, переданими на аутсорсинг, та для управління ризиками, пов'язаними з аутсорсингом, на постійній основі;

6) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має прямий доступ до актуальної інформації про послуги, передані на аутсорсинг;

7) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен забезпечити дотримання третіми особами, які залучаються до надання послуг, вимог щодо захисту персональних даних, встановлених Законом України "Про захист персональних даних", зокрема шляхом включення відповідних зобов'язань у договір, укладений відповідно до частини третьої цієї статті.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен розробити політику щодо аутсорсингу своїх послуг, в тому числі щодо планів на випадок непередбачуваних ситуацій та стратегій виходу з ринку, з урахуванням масштабів, характеру та видів послуг, що надаються.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен укласти з будь-якими третіми особами, що залучаються до аутсорсингу послуг, договір у письмовій формі. Такий договір повинен визначати права та обов'язки постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та відповідних третіх осіб, а також передбачати право постачальника розірвати договір.

4. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та треті особи зобов'язані за запитом Регулятора надавати всю інформацію, необхідну для оцінки відповідності діяльності, переданої на аутсорсинг, вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора.

Стаття 78. Організоване припинення діяльності постачальників

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які надають одну з послуг, зазначених у пунктах 3), 5), 9), 19), 20) або 36) частини першої статті Стаття 2 цього Закону, повинні мати належний план організованого припинення діяльності відповідно до чинного законодавства, який повинен включати питання безперервності або відновлення будь-якої критично важливої діяльності постачальника. Такий план повинен показувати здатність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, організовано припинити діяльність, не завдаючи надмірної економічної шкоди своїм клієнтам.

Стаття 79. Звітування

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен подавати до Регулятора звітні дані у порядку, встановленому законодавством.

2. Перелік звітних даних постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, порядок складання таких звітних даних, строк та форма їх подання встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора.

Стаття 80. Накладення арешту на віртуальні активи

1. Арешт на віртуальні активи, що обліковуються за клієнтом, та засоби доступу до віртуальних активів клієнта накладається (встановлюється) та скасовується (знімається) в порядку, встановленому цією статтею, на підставі судового рішення або рішення уповноваженого законом органу чи його посадовою особою.

У разі накладення арешту на віртуальні активи за зобов'язаннями клієнта суд або уповноважений законом орган чи його посадова особа зобов'язані подати відповідне рішення постачальнику послуг, пов'язаних з

оборотом віртуальних активів, який надає послугу зберігання та адміністрування відповідних віртуальних активів від імені клієнтів.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, вносить зміни до реєстру позицій клієнта щодо накладення арешту стосовно віртуальних активів до завершення робочого дня, протягом якого отримано відповідне рішення.

У разі якщо до зберігання та адміністрування відповідних віртуальних активів залучений інший постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до частини дев'ятої статті Стаття 82 цього Закону, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний до завершення робочого дня, протягом якого отримано відповідне рішення, повідомити такого іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, про накладення арешту на відповідні віртуальні активи та надати йому копію відповідного судового рішення або копію відповідного рішення уповноваженого законом державного органу чи його посадової особи про накладення арешту.

3. Якщо кількість віртуальних активів, що перебувають на зберіганні у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до інформації у реєстрі позицій клієнта дорівнює нулю, відповідне судове рішення або відповідне рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи про накладення арешту на віртуальні активи залишається без виконання.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повідомляє суд або уповноважений законом орган чи його посадову особу про дії, вчинені за результатами отримання відповідного рішення про накладення арешту на віртуальні активи протягом наступного робочого дня після отримання рішення.

5. Не врегульовані цією статтею особливості накладення арешту на віртуальні активи (крім tokenів електронних грошей) встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а щодо tokenів електронних грошей – нормативно-правовим актом Національного банку України.

ГЛАВА 3. ВИМОГИ ДО НАДАННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 81. Спеціальні вимоги до надання окремих видів послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Регулятори розробляють та встановлюють спеціальні вимоги до діяльності постачальників окремих видів послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з урахуванням вимог, передбачених цією Главою.

Стаття 82. Зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені

клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен укладати зі своїми клієнтами договори в письмовій формі, які повинні визначати обов'язки та відповідальність сторін, а також визначати щонайменше:

- 1) ідентифікаційні дані сторін договору;
- 2) характер та опис послуги, що надається;
- 3) засоби зв'язку між постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та клієнтом, включаючи систему автентифікації клієнта;
- 4) опис систем безпеки, що використовуються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 5) платежі, витрати та комісії, які справляються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 6) право, що застосовується до договору;
- 7) політику зберігання.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, веде реєстр позицій, відкритий на ім'я кожного клієнта, відповідно до прав кожного клієнта на віртуальні активи. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен якнайшвидше вносити у цей реєстр будь-які зміни, спричинені виконанням інструкцій його клієнтів. У такому випадку внутрішні процедури такого постачальника повинні забезпечувати, щоби будь-які зміни, що впливають на облік віртуальних активів, супроводжувалися записом про відповідну операцію, внесеним у реєстр позицій клієнта у звичайному порядку.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен запровадити політику зберігання, що передбачає внутрішні правила та процедури для забезпечення зберігання або контролю за віртуальними активами або засобами доступу до віртуальних активів.

Ці правила та процедури повинні мінімізувати ризик втрати віртуальних активів клієнтів, прав, пов'язаних з такими віртуальними активами, або засобів доступу до віртуальних активів внаслідок шахрайства, кіберзагроз або недбалості.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, надає анотацію політики зберігання в електронному вигляді на запит клієнта.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів,

що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен сприяти здійсненню прав, обумовлених віртуальними активами. Будь-яка подія, що ймовірно може призвести до виникнення або зміни прав клієнта, повинна негайно відображатися у реєстрі позицій клієнта.

У разі внесення змін до базової технології розподіленого реєстру або настання будь-якої іншої події, що ймовірно може призвести до виникнення або зміни прав клієнта, клієнт набуває будь-яких віртуальних активів або будь-яких прав, що виникли у зв'язку з такою зміною, на основі та відповідно до обсягу позицій клієнта на момент настання відповідної події, якщо іншого прямо не передбачено чинним договором, укладеним відповідно до частини першої цієї статті до настання такої події.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, принаймні один раз на три місяці та на кожен запит надає своїм клієнтам виписку про позицію віртуальних активів, що обліковуються за відповідним клієнтом. Виписка про позицію надається в електронному вигляді та повинна містити інформацію про відповідні віртуальні активи, їхні баланс та вартість, а також про перекази віртуальних активів протягом відповідного періоду.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, якнайшвидше надає своїм клієнтам будь-яку інформацію про операції з віртуальними активами, які потребують відповіді від таких клієнтів.

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, забезпечує запровадження процедур, необхідних для якомога швидшого повернення клієнтам віртуальних активів, що зберігаються від їхнього імені, або засобів доступу до віртуальних активів.

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен відокремити віртуальні активи своїх клієнтів від власних віртуальних активів та забезпечити, щоби засоби доступу до віртуальних активів його клієнтів були чітко ідентифіковані як такі. Такий постачальник повинен забезпечити зберігання віртуальних активів його клієнтів на інших адресах розподіленого реєстру, ніж ті, на яких зберігаються власні віртуальні активи такого постачальника.

8. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, несе відповідальність перед своїми клієнтами за втрату будь-яких віртуальних активів або засобів доступу до віртуальних активів у результаті інциденту, пов'язаного з наданням відповідної послуги або діяльністю

постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Відповідальність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, обмежується ринковою вартістю втрачених віртуальних активів на момент відповідної втрати.

Не є інцидентом, пов'язаним із наданням відповідної послуги або діяльністю постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, подія, щодо якої постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може довести, що вона відбулася незалежно від надання відповідної послуги або від діяльності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема якщо такою подією є внутрішня проблема у функціонуванні розподіленого реєстру, яка знаходиться поза контролем відповідного постачальника.

9. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, має право залучати до зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів інших постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо такі постачальники були авторизовані відповідно до статті Стаття 64 цього Закону.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен повідомити своїх клієнтів про залучення інших постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до зберігання та адміністрування їхніх віртуальних активів.

10. Віртуальні активи, що перебувають на зберіганні, є відокремленими від майна постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. На віртуальні активи, що перебувають на зберіганні, не накладається арешт та/або не звертається стягнення за зобов'язаннями постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема у разі неплатоспроможності такого постачальника.

11. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен забезпечити операційне відокремлення віртуальних активів, що перебувають на зберіганні, від власного майна.

Стаття 83. Діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен встановити, підтримувати та впровадити чіткі та прозорі правила функціонування торговельного майданчика. Ці правила функціонування повинні щонайменше:

1) встановлювати процеси погоджень, включаючи належну перевірку

заявника відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" з урахуванням ризик-профілю клієнта, що застосовуються перед допуском до торгів;

2) визначати (за потреби), щодо яких видів віртуальних активів не здійснюється допуск до торгів;

3) встановлювати політики та процедури допуску до торгів та (за потреби) розмір платежів, що справляються за такий допуск;

4) встановлювати об'єктивні та недискримінаційні правила, а також пропорційні критерії для участі в торгах, які сприяють справедливому та відкритому доступу клієнтів, які бажають брати участь у торгах, до торговельного майданчика для віртуальних активів;

5) встановлювати недискреційні правила та процедури для забезпечення чесних та організованих торгів, а також об'єктивні критерії для ефективного виконання замовлень;

6) встановлювати умови, за яких віртуальні активи залишаються доступними для торгів, включаючи порогові значення ліквідності та вимоги до періодичного розкриття інформації;

7) встановлювати умови, за яких торги віртуальними активами можуть бути призупинені;

8) встановлювати процедури для забезпечення ефективних розрахунків з використанням віртуальних активів та грошових коштів.

Для цілей пункту 1) правила функціонування повинні чітко передбачати, що віртуальний актив не допускається до торгів для віртуальних активів, якщо біла книга такого віртуального активу не була оприлюднена у випадках, передбачених цим Законом.

Перед допуском віртуального активу до торгів для віртуальних активів постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен переконатися, що віртуальний актив відповідає правилам функціонування торговельного майданчика, та оцінити придатність такого віртуального активу. Під час оцінки придатності віртуального активу постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, оцінює, зокрема, надійність використаних рішень та потенційний зв'язок з незаконною або шахрайською діяльністю, враховуючи досвід, попередні досягнення та репутацію емітента та його команди розробників. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, також оцінює придатність віртуальних активів, на які поширюється виняток, передбачений частиною третьою статті Стаття 14 цього Закону.

Правила функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів повинні забороняти допуск до торгів віртуальних активів, що мають вбудовану функцію анонімізації, крім як якщо власники віртуальних активів та історія їхніх операцій можуть бути ідентифіковані постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснюють діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів.

2. Правила функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів (крім правил функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів юридичних осіб або інших суб'єктів, створених за законодавством іноземної держави) оформлюються щонайменше державною мовою України. Правила функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів юридичної особи або іншого суб'єкта, створеного за законодавством іноземної держави, повинні відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею Стаття 99 цього Закону.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, не має права вчиняти правочини щодо віртуальних активів від свого імені та за власний рахунок на торговельному майданчику для віртуальних активів, оператором якого він є, навіть якщо такий постачальник надає послуги обміну віртуальних активів на грошові кошти або інші віртуальні активи.

4. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, дозволяється брати участь у торгівлі зі зведенням принципалів виключно за згодою клієнта. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформацію щодо його участі у торгівлі зі зведенням принципалів.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює нагляд за участю постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у торгівлі зі зведенням принципалів та контролює, щоби така торгівля здійснювалася в межах визначення торгівлі зі зведенням принципалів та щоб участь постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у такій торгівлі не призводила до виникнення конфліктів інтересів між такими постачальниками та їхніми клієнтами.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен забезпечити наявність та функціонування ефективних систем, процедур та механізмів, які відповідають вимогам Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та забезпечують відповідність його торгових систем таким вимогам:

- 1) є стійкими;
- 2) мають достатню спроможність для оброблення пікових обсягів заявок та повідомлень;
- 3) здатні забезпечити впорядковані торги в умовах сильного ринкового стресу;
- 4) здатні відхиляти заявки, які перевищують заздалегідь визначені порогові значення обсягу та ціни або є явно помилковими;
- 5) є повністю випробуваними, щоби забезпечити виконання умов, передбачених пунктами 1) - 3) цієї частини;
- 6) мають ефективні механізми забезпечення безперервності надання послуг у випадку будь-якого збою торгової системи;
- 7) здатні запобігати зловживанням на ринку або виявляти їх;
- 8) мають ефективні засоби запобігання зловживанням з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформацію про випадки або спроби зловживань на ринку, що відбуваються в його торгових системах або з їх використанням.

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, оприлюднює на своєму веб-сайті усі ціни заявок і котирувань та глибину ринку за цими цінами, які розміщуються щодо віртуальних активів через системи торговельного майданчика для віртуальних активів. Такий постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен оприлюднювати таку інформацію протягом торговельних сесій на постійній основі.

8. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, оприлюднює на своєму веб-сайті ціну, обсяг і час операцій, виконаних щодо віртуальних активів, щодо яких проводяться торги на його торговельному майданчику. Інформація про операції повинна оприлюднюватися в режимі реального часу, наскільки це технічно можливо.

9. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, надає доступ до інформації, що підлягає оприлюдненню відповідно до частин сьомої та восьмої цієї статті, на розумній комерційній основі та

забезпечує недискримінаційний доступ до неї. Доступ до такої інформації надається безкоштовно через 15 хвилин після її оприлюднення у машинозчитувальному форматі, і така інформація повинна залишатися у публічному доступі протягом не менше двох років.

10. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен ініціювати остаточний розрахунок за операцією щодо віртуальних активів:

1) протягом 24 годин після виконання операції на торговельному майданчику, якщо операція здійснюється з використанням технології розподіленого реєстру;

2) до кінця торговельного дня, якщо операція здійснюється поза межами технології розподіленого реєстру.

11. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен забезпечити прозорість, чесність та недискримінаційність структури його винагороди, а також щоби така винагорода не створювала стимулів для розміщення, зміни або скасування замовлень або виконання операцій у спосіб, який сприяє невпорядкованим умовам торгівлі або зловживанням на ринку відповідно до Розділу VII цього Закону.

12. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен підтримувати наявність ресурсів та резервних засобів, які забезпечують постійну можливість звітувати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

13. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен зберігати протягом не менше п'яти років інформацію, необхідну для виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також інформацію про всі замовлення щодо віртуальних активів, розміщені через його торгові системи, для її надання на запит Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або надати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку доступ до книги заявок для моніторингу торгів. Інформація повинна містити дані про параметри замовлення, включаючи ті, що пов'язують замовлення з операцією, виконаною за таким замовленням.

14. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та затверджує вимоги до надання інформації щодо передторгової та післяторгової прозорості, включаючи рівень дезагрегації даних, які повинні оприлюднюватися відповідно до частин першої, сьомої та восьмої цієї статті, а також вимоги до форми та змісту записів книги заявок, які мають вестися

відповідно до частини тринадцятої цієї статті.

Стаття 84. Обмін віртуальних активів на грошові кошти або обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на грошові кошти або інші віртуальні активи, повинен впровадити недискримінаційну комерційну політику, що визначає, зокрема, тип клієнтів, яким такий постачальник надає послуги, та умови, яким повинні відповідати клієнти.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на грошові кошти або інші віртуальні активи, повинен оприлюднити фіксовану ціну на віртуальні активи або інформацію про спосіб визначення ціни віртуальних активів, які пропонуються ними до обміну на грошові кошти або інші віртуальні активи, а також будь-які обмеження щодо обсягу обміну, визначені постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на грошові кошти або інші віртуальні активи, повинен виконувати замовлення клієнтів за цінами, що відображаються у момент остаточного замовлення. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен інформувати своїх клієнтів про умови, коли замовлення вважається остаточним.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на грошові кошти або інші віртуальні активи, повинен оприлюднювати інформацію про здійснені ним операції, включаючи обсяги та ціни.

Стаття 85. Виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен при виконанні замовлення вжити всіх необхідних заходів для отримання найкращого можливого результату для його клієнтів, враховуючи найкращі ціну, витрати, швидкість, ймовірність виконання та розрахунку, розмір, характер, умови зберігання віртуальних активів та будь-які інші міркування, пов'язані з виконанням замовлення, за винятком виконання конкретних вказівок щодо виконання замовлення, отриманих від клієнта.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен впровадити та підтримувати ефективні механізми виконання замовлень для забезпечення дотримання вимог, передбачених частиною

першою цієї статті, зокрема шляхом розроблення та впровадження політики виконання замовлень для отримання найкращого можливого результату щодо замовлень клієнтів. Зокрема, ця політика виконання замовлень повинна передбачати точне, справедливе та швидке виконання замовлень клієнтів і запобігати неналежному використанню будь-якої інформації, що стосується замовлень клієнтів, працівниками постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен надавати належну та чітку інформацію своїм клієнтам про політику виконання замовлень та будь-які істотні зміни до неї. Така інформація повинна чітко, достатньо детально та у легко зрозумілій для клієнта спосіб пояснювати, яким чином замовлення клієнта буде виконане постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен отримати попередню згоду своїх клієнтів з політикою виконання замовлень.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен на запит клієнта продемонструвати, що замовлення виконувалися відповідно до політики виконання замовлень, та на запит Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку продемонструвати дотримання ним вимог цієї статті.

5. Якщо політика виконання замовлень передбачає можливість виконання замовлень клієнтів поза торговельним майданчиком, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен повідомити своїх клієнтів про таку можливість та перед виконанням таких замовлень отримати чітку попередню згоду клієнтів щодо всіх або щодо окремих операцій.

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен контролювати ефективність своїх механізмів виконання замовлень та політики виконання замовлень з метою виявлення та, за необхідності, виправлення будь-яких недоліків. Такий постачальник повинен регулярно оцінювати, чи забезпечують майданчики/місця торгівлі, передбачені політикою виконання замовлень, найкращий можливий результат для клієнта та чи існує необхідність внесення змін до механізму виконання, враховуючи, зокрема, інформацію, що оприлюднюється відповідно до частини другої цієї статті. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен повідомляти своїх поточних клієнтів про будь-які істотні зміни в механізмах виконання замовлень або політиці виконання замовлень.

Стаття 86. Розміщення віртуальних активів

1. Перед укладенням договору з оферентом, особою, яка подає заявку

на допуск до торгів або будь-якою третьою особою, що діє від їхнього імені, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги розміщення віртуальних активів, повідомляє відповідній особі інформацію про:

- 1) тип розміщення, зокрема чи гарантується мінімальний розмір купівлі;
- 2) розмір комісійних платежів, пов'язаних із наданням послуги щодо запропонованої операції;
- 3) строки, процес і ціну виконання запропонованої операції;
- 4) цільових покупців.

Перед розміщенням відповідного віртуального активу постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги розміщення віртуальних активів, повинен отримати згоду емітента або будь-якої третьої особи, яка діє від його імені, щодо інформації, передбаченої пунктами 1) - 4) частини першої цієї статті.

2. Правила щодо конфлікту інтересів, передбачені статтею Стаття 76 цього Закону, повинні передбачати чіткі та достатні процедури для запобігання, моніторингу, управління та потенційного розкриття будь-яких конфліктів інтересів, що виникають у зв'язку з:

- 1) розміщенням віртуальних активів серед власних клієнтів постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 2) завищеним або заниженим розрахунком запропонованої ціни розміщення віртуальних активів;
- 3) сплатою або наданням заохочень, в тому числі у негрошовій формі, оферентом постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Стаття 87. Отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен затвердити та запровадити процедури та заходи, які забезпечують швидку та належну передачу замовлень клієнта для виконання на торговельному майданчику для віртуальних активів або до іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, не повинен отримувати жодної винагороди, знижки чи негрошової вигоди за спрямовування замовлень, отриманих від клієнтів, до конкретного торговельного майданчика для віртуальних активів або до конкретного постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

3. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, заборонено неналежним чином використовувати інформацію про замовлення клієнтів, що очікують на виконання. Такий постачальник повинен вживати всіх розумних заходів для запобігання неналежного використання такої інформації будь-якими його працівниками.

Стаття 88. Надання консультацій щодо віртуальних активів та діяльність з управління портфелем віртуальних активів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен оцінювати придатність послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або віртуальних активів для клієнта (потенційного клієнта), враховуючи його знання, досвід інвестування у віртуальні активи, інвестиційні цілі, включаючи рівень допустимого ризику, а також фінансовий стан, включаючи здатність нести збитки.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів, зобов'язаний заздалегідь перед наданням консультації щодо віртуальних активів повідомити потенційному клієнту про таке:

1) чи базується консультація щодо віртуальних активів, що надається, на незалежній позиції постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) чи базується консультація на широкому чи більш обмеженому аналізі різних віртуальних активів, зокрема чи аналіз обмежений віртуальними активами, які випускаються або пропонуються особою, з якою постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має тісні зв'язки або будь-які інші юридичні (у тому числі договірні) чи економічні відносини, які є настільки тісними, що це негативно впливає на здатність формування незалежної позиції для цілей консультації.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, також надає потенційним клієнтам інформацію про всі витрати та пов'язані платежі, включаючи вартість консультації, вартість віртуальних активів, що рекомендуються або пропонуються клієнту, та можливий спосіб оплати за такі віртуальні активи, включаючи будь-які платежі на користь третіх осіб.

У разі повідомлення клієнта про те, що консультація базується на незалежній позиції, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний:

3) оцінити достатньо широкий перелік віртуальних активів, доступних на ринку, який повинен бути достатньо різноманітним для належного

досягнення інвестиційних цілей клієнта та не повинен обмежуватися віртуальними активами, що були емітовані або надаються самим постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або особою, з якою такий постачальник, має тісні зв'язки або будь-які інші юридичні (у тому числі договірні) чи економічні відносини, які є настільки тісними, що це негативно впливає на здатність формування незалежної позиції для цілей консультації;

4) не приймати та не утримувати платежів, комісій, будь-яких грошових або негрошових вигод, що сплачуються або надаються будь-якою третьою особою або особою, що діє від імені третьої особи, у зв'язку з наданням послуги клієнтам.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має право отримувати незначні негрошові вигоди, які можуть підвищити якість послуги, що надається клієнту, якщо такі вигоди, враховуючи їхній розмір та характер, не можуть бути розцінені як такі, що впливають на дотримання обов'язку такого постачальника діяти в найкращих інтересах клієнта. Інформація про такі незначні негрошові вигоди повинна чітко розкриватися постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, не повинен приймати та утримувати платежів, комісій, будь-яких грошових чи негрошових вигод, що сплачуються або надаються емітентом, оферентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, будь-якою третьою особою або особою, що діє від імені третьої особи, у зв'язку з наданням послуги своїм клієнтам.

У разі повідомлення клієнта про те, що консультація не базується на незалежній позиції, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може отримувати винагороду за умови, що платіж або вигода:

5) спрямована на підвищення якості відповідної послуги, що надається клієнту; та

6) не впливає на виконання обов'язку постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах своїх клієнтів.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен перед наданням відповідної послуги чітко розкрити клієнту у повний, точний та зрозумілий для клієнта спосіб інформацію про наявність, характер та розмір платежу або вигоди, передбачених у абзаці дев'ятому цієї частини, або метод розрахунку відповідного розміру, якщо розмір не може бути встановлений.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів,

що надає консультації щодо віртуальних активів, повинен забезпечити, щоби фізичні особи, які від імені такого постачальника надають консультації або інформацію щодо віртуальних активів або послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, мали необхідні знання та компетенцію.

4. Для проведення оцінювання, передбаченого частиною першою цієї статті, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, зобов'язаний отримати від клієнта (потенційного клієнта) інформацію стосовно знань та досвіду в інвестуванні, зокрема у віртуальні активи, його інвестиційних цілей, включаючи рівень допустимого ризику, його фінансового стану, зокрема здатності нести збитки, та його базового розуміння ризиків, пов'язаних з придбанням віртуальних активів, необхідну постачальнику для надання такому клієнту (потенційному клієнту) рекомендації щодо того, чи віртуальні активи є придатними для такого клієнта, зокрема з урахуванням його рівня допустимого ризику та здатності нести збитки.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен попередити клієнтів (потенційних клієнтів) про те, що:

- 1) вартість віртуальних активів може коливатися у зв'язку з їхньою природою;
- 2) віртуальні активи можуть бути призвести до збитків у повному або частковому обсязі;
- 3) віртуальні активи можуть не бути ліквідними;
- 4) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен встановлювати, підтримувати та впроваджувати політики та процедури для збору та оцінки всієї інформації, необхідної для проведення оцінювання щодо кожного клієнта. Такий постачальник вживає розумних заходів, щоби переконатися в надійності зібраної інформації про його клієнтів (потенційних клієнтів).

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, не має права рекомендувати віртуальні активи чи послугу, пов'язану з оборотом віртуальних активів, або розпочинати надання послуги з управління портфелем віртуальних активів, якщо клієнт (потенційний клієнт) не надав інформації, передбаченої частиною

четвертою цієї статті, або якщо такий постачальник вважає, що відповідний віртуальний актив чи послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, не є придатними для клієнта (потенційного клієнта).

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен регулярно, щонайменше раз на два роки після здійснення початкового оцінювання відповідно до частини першої цієї статті, переглядати оцінювання придатності щодо кожного клієнта.

8. За результатами оцінювання відповідно до частини першої цієї статті або перегляду такого оцінювання відповідно до частини сьомої цієї статті постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів, повинен надати своєму клієнту звіт про придатність із зазначенням інформації про надану консультацію та пояснення, яким чином така консультація відповідає побажанням, цілям та іншим характеристикам клієнта. Такий звіт формується та надається клієнтам в електронній формі та повинен інформацію щонайменше про:

1) оновлену інформацію про оцінку придатності відповідно до частини першої цієї статті;

2) основний зміст наданої консультації.

Звіт повинен чітко відображати, що консультація базується на знаннях клієнта, його досвіді інвестування у віртуальні активи, його інвестиційних цілях, включаючи рівень допустимого ризику, та його фінансовому стані, включаючи його здатність нести збитки.

9. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен надавати клієнту регулярні звіти в електронному вигляді про діяльність з управління портфелем, що здійснюється від імені такого клієнта. Регулярні звіти повинні містити справедливий та збалансований огляд здійсненої діяльності та ефективності портфеля протягом звітного періоду, оновлене пояснення, яким чином здійснена діяльність відповідає побажанням, цілям та іншим характеристикам клієнта, а також оновлену інформацію про оцінювання придатності відповідно до частини першої цієї статті або її перегляд відповідно до частини сьомої цієї статті.

Такий регулярний звіт надається кожні три місяці, крім як якщо клієнт має доступ до онлайн-системи, яка містить актуальну інформацію про вартість портфеля віртуальних активів клієнта та оновлену інформацію про оцінювання придатності відповідно до частини першої цієї статті, та за умови, що постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має докази того, що клієнт ознайомлювався із відповідною інформацією принаймні один раз протягом відповідного кварталу.

10. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок визначення віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які є придатними для клієнтів (потенційних клієнтів), перелік інформації відповідно до частини четвертої цієї статті, критерії для оцінки відповідності знань та компетенції фізичних осіб відповідно до частини третьої цієї статті, а також вимоги до форми та змісту регулярних звітів відповідно до частини дев'ятої цієї статті.

Стаття 89. Надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з переказу віртуальних активів від імені клієнтів, повинен укладати зі своїми клієнтами договори в письмовій формі, які повинні чітко визначати обов'язки та відповідальність сторін, а також визначати щонайменше:

- 1) ідентифікаційні дані сторін договору;
- 2) умови надання послуг з переказу віртуальних активів та опис цих послуг;
- 3) опис систем безпеки, що використовуються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів,
- 4) платежі, які справляються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 5) право, що застосовується до договору.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням із Національним банком України розробляє керівні принципи щодо процедур та політик постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, стосовно послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів, зокрема щодо прав клієнтів.

ГЛАВА 4. НАБУТТЯ ІСТОТНОЇ УЧАСТІ В ПОСТАЧАЛЬНИКАХ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 90. Погодження набуття істотної участі в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Будь-яка фізична або юридична особа або особи, що діють спільно, які мають намір прямо чи опосередковано набути істотну участь у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що не є банком, або збільшити свою істотну участь, в результаті чого вони будуть володіти або контролювати 10, 25, 50 або 75 і більше відсотків статутного (складеного) капіталу такого постачальника чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних

активів, або такий постачальник стане їхньою дочірньою компанією, зобов'язана письмово повідомити про це Регулятора із зазначенням розміру планованої участі та іншої інформації, що вимагається нормативно-правовими актами Регулятора.

2. Будь-яка фізична або юридична особа, яка має намір прямо чи опосередковано передати істотну участь у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що не є банком, будь-якій іншій особі, зобов'язана попередньо письмово повідомити Регулятора про такий намір із зазначенням розміру такої участі. Така особа також зобов'язана повідомити Регулятора, якщо вона має намір зменшити істотну участь настільки, що її частка у статутному (складеному) капіталі чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, виявиться нижчою за 10, 25, 50 або 75 відсотків або такий постачальник перестане бути їхньою дочірньою компанією.

3. Порядок надання згоди на набуття (передання) істотної участі у постачальнику послуг з обміну віртуальних активів на грошові кошти встановлюється Національним банком України.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку зобов'язана негайно та в будь-якому випадку протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, письмово повідомити особу, яка має намір набути або збільшити участь, про отримання повного переліку документів із зазначенням дати закінчення розгляду документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих особою, яка має намір набути або збільшити участь, до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

5. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані подати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву про отримання погодження наміру набути або збільшити участь (далі — заява про намір) разом із повним переліком документів (у тому числі документів, що містять інформацію з обмеженим доступом), визначеним нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Особи, зазначені у частині першій цієї статті, які подали будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Національному банку України або Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на виконання вимог цього або іншого закону, мають право не подавати інформацію повторно, зазначивши дату подачі такої інформації та ідентифікаційні дані супровідного документа, за умови надання заяви, що раніше подана інформація є актуальною станом на дату подачі заяви про намір.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України зобов'язані у визначеному ними порядку здійснювати обмін інформацією, копіями документів та результатами проведення оцінки ділової репутації щодо осіб, державне регулювання діяльності яких вони здійснюють.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розглядає заяву про намір та додані до неї документи протягом 60 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів.

7. Для цілей розгляду заяви про намір та доданих до неї документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може провести консультації із суб'єктами державного фінансового моніторингу та належним чином розглянути їхні позиції.

8. Під час розгляду заяви про намір та доданих до неї документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може вимагати в заявників надання будь-якої додаткової інформації, необхідної для завершення розгляду. Такий запит може бути направлений до завершення розгляду, але не пізніше ніж на 50 робочий день з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів. Відповідний запит надається заявнику у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник.

Строк розгляду заяви про намір та доданих до неї документів зупиняється до моменту надання заявником додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. Подальші запити про надання додаткової інформації чи про уточнення наданої інформації не зупиняють перебігу строку розгляду заяви про намір.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може продовжити зупинку строку розгляду заяви про намір до 30 робочих днів, якщо заявник є іноземною юридичною особою, створеною за законодавством іншої держави.

9. Якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за результатами розгляду заяви про намір та доданих до неї документів прийняла рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, вона повідомляє про це заявника протягом двох робочих днів, але до спливу строку, визначеного частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті). Таке повідомлення повинно містити обґрунтування прийнятого рішення.

10. Якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у строк, визначений частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті), не прийняла рішення

про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, такий намір вважається погодженим.

11. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановити максимальний строк для здійснення набуття чи збільшення істотної участі, а також продовжити такий максимальний строк у разі обґрунтованої необхідності.

12. Порядок погодження набуття істотної участі в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

13. Інформація про погодження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку наміру набути або збільшити участь або про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь оприлюднюється у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Розділ VII

ПРОТИДІЯ ЗЛОВЖИВАННЯМ НА РИНКУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 91. Сфера застосування законодавства про зловживання на ринку віртуальних активів

1. Цей Розділ поширюється на:

1) дії будь-якої особи стосовно віртуальних активів, допущених до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, оператором якого є постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або стосовно віртуальних активів, щодо яких була подана заявка про допуск до торгів;

2) будь-яку операцію, замовлення або діяльність, що стосується віртуальних активів, передбачених пунктом 1) цієї частини, незалежно від того, чи такі операція, діяльність чи замовлення відбуваються на торговельному майданчику;

3) дії або бездіяльність стосовно віртуальних активів, передбачених пунктом 1) цієї частини, в Україні та за її межами.

Стаття 92. Інсайдерська інформація

1. Для цілей цього Закону інсайдерська інформація включає такі види інформації:

1) неоприлюднену інформацію точного характеру, що прямо чи опосередковано стосується одного або кількох емітентів, оферентів або осіб, які подають заявку на допуск до торгів, чи одного або кількох віртуальних активів, яка у разі оприлюднення імовірно могла би мати значний вплив на

ціни таких віртуальних активів або на ціну пов'язаних віртуальних активів.

2) для осіб, що виконують замовлення щодо віртуальних активів від імені клієнтів, інсайдерською інформацією також є інформація точного характеру, отримана від клієнтів щодо їхніх замовлень щодо віртуальних активів, які очікують на виконання, якщо така інформація відповідає критеріям, передбаченим пунктом 1) цієї частини.

2. Для цілей частини першої цієї статті інформацією точного характеру є інформація про низку обставин, які існують або настання яких можна об'єктивно очікувати, або про подію, що сталася або настання якої можна об'єктивно очікувати, якщо така інформація є достатньо конкретною, щоби можна було зробити висновок про імовірний вплив таких обставин або події на ціни віртуальних активів. Якщо існує тривалий процес, який спрямований на настання або призводить до настання певних обставин чи події, такі майбутні обставини чи подія, а також проміжні етапи такого тривалого процесу, які спрямовані на настання або призводять до настання таких майбутніх обставин чи події, можуть вважатися точною інформацією.

3. Проміжний етап тривалого процесу вважається інсайдерською інформацією, якщо він сам по собі відповідає критеріям інсайдерської інформації, передбаченим цієї статтею.

4. Для цілей частини першої цієї статті інформацією, яка у разі оприлюднення імовірно могла би мати значний вплив на ціни віртуальних активів, є інформація, яку розсудливий власник віртуальних активів імовірно врахував би при прийнятті рішення.

5. Інформація щодо оцінки вартості віртуальних активів та/або фінансово-господарського стану емітента, Oferента або особи, яка подає заявку на допуск до торгів, якщо вона отримана виключно на основі оприлюдненої інформації або інформації з інших публічних джерел, не заборонених законодавством, не є інсайдерською інформацією.

Інформація не вважається інсайдерською з моменту її оприлюднення відповідно до закону.

Стаття 93. Оприлюднення інсайдерської інформації

1. Емітенти, Oferенти або особи, які подають заявку на допуск до торгів, зобов'язані невідкладно оприлюднити інсайдерську інформацію, яка прямо їх стосується, у спосіб, що забезпечує швидкий доступ та повну, правильну та своєчасну оцінку цієї інформації громадськістю. Емітентам, Oferентам та особам, які подають заявку на допуск до торгів, забороняється поєднувати оприлюднення інсайдерської інформації з маркетингом своєї діяльності. Емітенти, Oferенти та особи, які подають заявку на допуск до торгів, повинні оприлюднювати та зберігати на помітному місці на своєму веб-сайті всю інсайдерську інформацію, яка підлягає обов'язковому

оприлюдненню, протягом щонайменше п'яти років.

2. Емітенти, оференти або особи, які подають заявку на допуск до торгів, можуть під свою відповідальність відкласти оприлюднення інсайдерської інформації за наявності всіх таких умов:

1) негайне оприлюднення імовірно може завдати шкоди законним інтересам емітентів, оферентів або осіб, які подають заявку на допуск до торгів;

2) відкладення оприлюднення інсайдерської інформації імовірно не призведе до введення громадськості в оману;

3) емітенти, оференти або особи, які подають заявку на допуск до торгів, можуть забезпечити конфіденційність такої інформації.

3. Якщо емітент, оферент або особа, яка подає заявку на допуск до торгів, відкладає оприлюднення інсайдерської інформації відповідно до частини другої цієї статті, така особа повинна повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про відкладення оприлюднення інсайдерської інформації та надати письмові пояснення щодо наявності умов, передбачених частиною другою цієї статті, негайно після оприлюднення інсайдерської інформації.

4. Порядок оприлюднення інсайдерської інформації та порядок відкладення оприлюднення інсайдерської інформації затверджуються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 94. Заборона інсайдерської торгівлі

1. Інсайдерською торгівлею є використання особою інсайдерської інформації від свого імені або від імені іншої особи при прямому чи опосередкованому вчиненні правочинів щодо віртуальних активів, яких стосується така інсайдерська інформація. Інсайдерською торгівлею також визнається використання особою інсайдерської інформації шляхом скасування або зміни замовлення щодо віртуальних активів, яких стосується інсайдерська інформація, якщо замовлення було розміщене до моменту отримання такої інформації відповідною особою.

Використання інсайдерської інформації включає в себе також подання, зміну або відкликання замовлення особою від свого імені або від імені іншої особи.

2. Забороняється участь або спроба участі в інсайдерській торгівлі чи використання інсайдерської інформації про віртуальні активи при прямому чи опосередкованому вчиненні правочинів щодо віртуальних активів від свого імені або від імені іншої особи, а також надання рекомендацій будь-якій іншій особі взяти участь в інсайдерській торгівлі чи заохочення іншої особи до участі в інсайдерській торгівлі.

3. Особі, яка володіє інсайдерською інформацією щодо віртуальних активів, забороняється:

1) рекомендувати будь-якій іншій особі на основі такої інсайдерської інформації вчинити правочин щодо віртуальних активів, яких стосується інсайдерська інформація, або заохочувати іншу особу до вчинення такого правочину;

2) рекомендувати будь-якій іншій особі на основі такої інсайдерської інформації скасувати або змінити замовлення щодо віртуальних активів, яких стосується інсайдерська інформація, або заохочувати іншу особу до таких скасування або зміни.

4. Використання рекомендацій або заохочень, передбачених частиною третьою цієї статті, є інсайдерською торгівлею, якщо особа, яка використовує рекомендацію або заохочення, знає або повинна знати, що вони ґрунтуються на інсайдерській інформації.

5. Ця стаття поширюється, зокрема, на будь-яку особу, яка володіє інсайдерською інформацією у результаті:

1) виконання управлінських функцій в емітенті, Oferentі чи особі, яка подає заявку на допуск до торгів;

2) володіння часткою статутного капіталу емітента, Oferenta чи особи, яка подає заявку на допуск до торгів;

3) виконання посадових або професійних обов'язків чи у зв'язку зі своєю роллю у функціонуванні технології розподіленого реєстру чи подібної технології;

4) здійснення протиправної діяльності.

Ця стаття також поширюється на будь-яку особу, яка володіє інсайдерською інформацією внаслідок будь-яких інших обставин, якщо така особа знає або повинна знати, що відповідна інформація є інсайдерською інформацією.

У випадку юридичних осіб ця стаття також поширюється на фізичних осіб, які беруть участь у прийнятті рішення щодо придбання, продажу віртуальних активів, скасування або внесення змін до замовлення щодо віртуальних активів від імені відповідної юридичної особи.

Стаття 95. Заборона незаконного розкриття інсайдерської інформації

1. Особі, яка володіє інсайдерською інформацією, забороняється незаконно розкривати інсайдерську інформацію будь-якій іншій особі, крім як якщо така інформація розкривається в межах звичайного виконання професійних, трудових або службових обов'язків та в інших випадках, передбачених законодавством.

2. Подальше розголошення рекомендацій або заохочень, передбачених частиною третьої статті Стаття 94 цього Закону, є незаконним розкриттям інсайдерської інформації, якщо особа, яка розголошує рекомендацію або заохочення, знає або повинна знати, що вони ґрунтуються на інсайдерській інформації.

Стаття 96. Заборона маніпулювань на ринку віртуальних активів

1. Забороняється здійснювати маніпулювання або спроби маніпулювання на ринку віртуальних активів. Маніпулюванням на ринку віртуальних активів є:

1) здійснення операції, розміщення замовлення щодо віртуальних активів або участь у будь-якій іншій діяльності, пов'язаній з віртуальними активами (крім як якщо відповідна операція, замовлення або поведінка мали законну мету), яка:

а) призводить або ймовірно може призвести до виникнення хибного або такого, що вводить в оману, уявлення щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу; або

б) призводить або ймовірно може призвести до встановлення ціни на один або декілька віртуальних активів на аномальному або штучному рівні;

2) здійснення операції, розміщення замовлень щодо віртуальних активів або участь у будь-якій іншій діяльності, яка впливає або ймовірно може вплинути на ціну одного чи кількох віртуальних активів, із використанням фіктивних схем або будь-якої іншої форми обману, махінації чи інших неправомірних дій;

3) поширення через медіа, у тому числі інтернет, або будь-яким іншим способом інформації, яка призводить або ймовірно може призвести до виникнення хибного або такого, що вводить в оману, уявлення щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу чи призводить або ймовірно може призвести до встановлення ціни на один або декілька віртуальних активів на аномальному або штучному рівні, включаючи поширення чуток, якщо у разі коли особа, яка була залучена до поширення такої інформації, знала або повинна була знати про те, що така інформація була недостовірною або такою, що могла ввести в оману;

2. Маніпулюванням на ринку віртуальних активів є, зокрема, такі дії:

1) досягнення домінуючого становища над пропозицією віртуального активу чи попитом на нього, що призводить чи ймовірно може призвести до прямого чи опосередкованого встановлення певної ціни купівлі чи продажу віртуальних активів або створює чи ймовірно може створити інші несправедливі умови торгів;

2) розміщення замовлень на віртуальні активи на торговельному майданчику, включаючи будь-яке скасування або зміну таких замовлень, за

допомогою будь-яких доступних засобів торгівлі, що призводить до одного з наслідків, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті, шляхом:

а) порушення або затримки функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів або здійснення будь-якої іншої діяльності, яка ймовірно може призвести до цього;

б) ускладнення ідентифікації іншими особами справжніх замовлень на торговельному майданчику для віртуальних активів або здійснення будь-якої діяльності, яка ймовірно може призвести до цього, в тому числі шляхом розміщення замовлень, що призводять до порушення нормального функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів;

в) поширення інформації, що не відповідає дійсності або вводить в оману, щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу, у тому числі шляхом розміщення замовлень для створення чи посилення тренду, або здійснення будь-якої діяльності, яка ймовірно може призвести до цього;

3) використання будь-якого нерегулярного чи постійного доступу до медіа, у тому числі електронних медіа, для висловлення точки зору про віртуальний актив, щодо якого попередньо була відкрита позиція, та подальшого отримання вигоди від впливу висловлених точок зору на ціну такого віртуального активу без одночасного публічного розкриття конфлікту інтересів належним та ефективним способом.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті:

1) орієнтовний невичерпний перелік показників, що стосуються вчинення дій із застосуванням обману, махінації чи інших неправомірних дій;

2) орієнтовний невичерпний перелік показників, що стосуються діяльності, що призводить або ймовірно може призвести до виникнення хибного або такого, що вводить в оману, уявлення щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу чи призводить або ймовірно може призвести до встановлення ціни на один або декілька віртуальних активів на аномальному або штучному рівні;

3) прийнятні ринкові практики, які не є маніпулюванням на ринках віртуальних активів.

Особливості показників та прийятних ринкових практик, передбачених пунктами 1) – 3) цієї частини, щодо токенів електронних грошей розробляються та оприлюднюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Стаття 97. Виявлення та запобігання зловживанням на ринку віртуальних активів

1. Будь-яка особа, яка на професійній основі організовує або виконує

операції щодо віртуальних активів, повинна забезпечити наявність та функціонування ефективних систем, процедур і заходів для здійснення моніторингу та виявлення зловживань на ринку. Така особа повинна негайно повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про будь-яку обґрунтовану підозру щодо замовлень та операцій щодо віртуальних активів, включаючи будь-які їх скасування або зміну, а також щодо інших аспектів функціонування технології розподіленого реєстру, зокрема механізму консенсусу, про те, що можуть існувати обставини, які вказують на те, що відбулося, відбувається або ймовірно відбудеться зловживання на ринку.

2. Порядок виявлення та запобігання зловживанням, а також вимоги до систем, процедур і заходів для здійснення моніторингу та виявлення зловживань щодо віртуальних активів, які належать до сфери регулювання цього Закону (крім токенів електронних грошей) встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а щодо токенів електронних грошей – нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Розділ VIII

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД НА РИНКУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

ГЛАВА 1. ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМІСІЇ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ ТА ФОНДОВОГО РИНКУ ТА НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

Стаття 98. Регулятори, їх співпраця та координація діяльності

1. Державне регулювання та нагляд на ринку віртуальних активів здійснюються:

1) Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку – щодо емісії, публічної пропозиції та допуску до торгів віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділів III та IV цього Закону, авторизації та нагляду за здійсненням діяльності емітентами токенів з прив'язкою до активів та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (крім послуг з обміну віртуальних активів на грошові кошти), протидії зловживанням щодо також токенів з прив'язкою до активів та віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

2) Національним банком України – щодо емісії, публічної пропозиції та допуску до торгів віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділу V цього Закону, а у випадках, передбачених цим Законом, віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділу IV, авторизації та нагляду за здійсненням діяльності емітентами

токенів електронних грошей та постачальниками послуг з обміну віртуальних активів на грошові кошти, протидії зловживанням щодо tokenів електронних грошей.

Якщо емітент tokenів з прив'язкою до активів чи емітент віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, здійснює емісію tokenів електронних грошей, нагляд за емісією таких tokenів електронних грошей здійснює Національний банк України.

Національний банк України забезпечує встановлення вимог до операцій з купівлі-продажу віртуальних активів за грошові кошти під час надання послуги з обміну віртуальних активів на грошові кошти з урахуванням запроваджених заходів захисту відповідно до Закону України “Про валюту і валютні операції”; визначення переліку валютних цінностей, які можуть включатися до складу резерву активів, що є забезпеченням tokenів з прив'язкою до активів та tokenів електронних грошей, емітованих в Україні.

2. Регулятори забезпечують співпрацю між собою згідно з положеннями цього Закону, у тому числі:

1) своєчасно повідомляють один одного про спостереження та висновки, а також обмінюються інформацією щодо здійснення державного регулювання та нагляду, які є необхідними для виконання покладених на них повноважень;

2) мають право на отримання інформації, необхідної Регулятору для здійснення покладених на нього законом повноважень, з баз даних один одного, які ведуться з метою державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів;

3) співпрацюють між собою щодо забезпечення захисту прав клієнтів та власників віртуальних активів, у тому числі обмінюються інформацією щодо скарг клієнтів та власників віртуальних активів, правопорушень на ринку віртуальних активів, осіб, притягнутих до відповідальності;

3. Організаційні та процедурні питання взаємодії Регуляторів визначаються порядком інформаційної взаємодії Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та Національного банку України.

4. У процесі здійснення інформаційної взаємодії Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України забезпечують захист та конфіденційність отриманої інформації з урахуванням вимог законів та міжнародних договорів України.

Стаття 99. Мова документів, що створюються, оприлюднюються та/або подаються до Регуляторів юридичними особами, створеними за законодавством іноземної держави, та фізичними особами – іноземцями

1. Документи, що у порядку, передбаченому цим Законом, створюються, оприлюднюються та/або подаються до Регуляторів

юридичними особами, створеними за законодавством іноземної держави, та фізичними особами - іноземцями, складаються англійською мовою та/або державною мовою України.

У разі оформлення білої книги віртуальних активів англійською мовою анотація перекладається на державну мову України.

2. На документах, створених іноземною особою, іншою, ніж зазначена в частині першій цієї статті, що оприлюднюються та/або подаються до Регуляторів у порядку, передбаченому цим Законом, компетентним органом держави, в якій документ був створений, повинен бути проставлений апостиль, якщо це передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Якщо проставлення апостиля не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі документи підлягають легалізації органами Міністерства закордонних справ України.

Якщо такі документи створені іншою мовою, ніж зазначена в частині першій цієї статті, вірність перекладу таких документів повинна бути засвідчена у встановленому законодавством порядку.

Для цілей цієї статті термін "іноземна особа" вживається у значенні, наведеному у статті 73 Закону України "Про міжнародне приватне право".

Стаття 100. Уповноважені особи

1. Уповноважені особи, визначені Регулятором у встановленому ним порядку, здійснюють проведення інспекцій, розслідувань, фіксації фактів вчинення порушення законодавства та розгляд справ про порушення законодавства на ринку віртуальних активів.

Стаття 101. Повноваження Регуляторів

1. Для забезпечення виконання повноважень, передбачених Розділами III, IV, V, VI та VII цього Закону, Регулятори мають право:

1) вимагати від будь-якої фізичної або юридичної особи чи від будь-яких інших суб'єктів надання інформації та документів, які, на думку Регулятора, можуть мати значення для здійснення державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів;

2) зупиняти або вимагати від постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зупинити надання послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону було порушено;

3) заборонити надання послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, якщо вимоги цього Закону було порушено;

4) розкривати або вимагати від постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, розкрити всю істотну інформацію, яка може

мати вплив на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з метою забезпечення захисту інтересів клієнтів, зокрема роздрібних власників, або безперебійної роботи ринку;

5) оприлюднити інформацію про факт невиконання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, своїх зобов'язань;

6) зупинити або вимагати від постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зупинити надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо, на думку Регулятора, надання послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, завдасть шкоди інтересам клієнтів, зокрема роздрібних власників;

7) у разі анулювання авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, вимагати від такого постачальника передати права та обов'язки за чинними договорами іншому постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за згодою клієнтів та постачальника послуг, на чию користь здійснюється передача;

8) за наявності обґрунтованих підстав вважати, що особа надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, без авторизації, вимагати негайного припинення такої діяльності без попередження або встановлення строку для припинення діяльності;

9) вимагати від oferentів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей внести зміни до їхньої білої книги віртуальних активів або нової редакції білої книги віртуальних активів, якщо ці документи не містять інформації, передбаченої статтями Стаття 16, Стаття 29 або Стаття 57 цього Закону;

10) вимагати від oferentів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, внести зміни до своїх маркетингових повідомлень, якщо такі маркетингові повідомлення не відповідають статтям Стаття 16, Стаття 38 або Стаття 59 цього Закону;

11) вимагати від oferentів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей включати додаткову інформацію до своїх білих книг віртуальних активів, якщо це необхідно для забезпечення фінансової стабільності або захисту інтересів власників віртуальних активів, зокрема роздрібних власників;

12) зупинити здійснення публічної пропозиції або допуск до торгів віртуальних активів не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

13) заборонити здійснення публічної пропозиції або допуск до торгів

віртуальних активів, якщо вимоги цього Закону були порушені або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вони будуть порушені;

14) зупиняти або вимагати від оператора торговельного майданчика зупинити торги віртуальними активами, включаючи торги токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

15) заборонити торги віртуальними активами на торговельному майданчику для віртуальних активів, якщо вимоги цього Закону були порушені або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вони будуть порушені;

16) зупиняти або забороняти оформлення та/або оприлюднення маркетингових повідомлень, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

17) вимагати від oferentів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів tokenів з прив'язкою до активів та tokenів електронних грошей або постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, припинити або зупинити рекламування таких віртуальних активів не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

18) оприлюднити інформацію про невиконання своїх обов'язків oferентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, емітентом tokenів з прив'язкою до активів або tokenів електронних грошей;

19) розкривати або вимагати від oferента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, емітента tokenів з прив'язкою до активів або tokenів електронних грошей розкрити всю істотну інформацію, яка може вплинути на оцінку віртуальних активів, щодо яких здійснюється публічна пропозиція або які були допущені до торгів на торговельному майданчику, з метою забезпечення захисту інтересів власників віртуальних активів, зокрема роздрібних власників, або для забезпечення безперебійної роботи ринку;

20) зупинити або вимагати від оператора відповідного торговельного майданчика зупинити торги віртуальними активами на торговельному майданчику, якщо Регулятор вважає, що фінансово-господарський стан oferента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або емітента свідчить про те, що торги такими віртуальними активами можуть завдати шкоди інтересам власників віртуальних активів, зокрема роздрібних власників;

21) вимагати негайного припинення діяльності особи на ринках віртуальних активів без попередження або встановлення строку для припинення діяльності, якщо є підстави вважати, що особа здійснює емісію tokenів з прив'язкою до активів або tokenів електронних грошей без

відповідної авторизації, або що особа здійснює публічну пропозицію чи подає заявку на допуск до торгів віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, без оформлення білої книги віртуальних активів та повідомлення про неї в порядку, передбаченому статтею Стаття 18 цього Закону;

22) вживати будь-яких заходів для забезпечення дотримання вимог цього Закону оферентами, особами, які подають заявки на допуск до торгів, емітентами tokenів з прив'язкою до активів або tokenів електронних грошей та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема вимагати припинення будь-якої практики або поведінки, які, на думку Регулятора, порушують вимоги цього Закону;

23) проводити виїзні інспекції або розслідування та отримувати доступ до приміщень, крім житла чи іншого володіння фізичної особи, для отримання доступу до документів та іншої інформації у будь-якій формі;

24) вимагати виключення фізичної особи зі складу органу управління емітента віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, емітента tokenів з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

25) вимагати від будь-якої особи вжити заходів для зменшення розміру її позиції у віртуальних активах або прийнятих нею ризиків у зв'язку з віртуальними активами;

26) за відсутності інших ефективних засобів для припинення порушення цього Закону та з метою уникнення ризику завдання серйозної шкоди інтересам клієнтів або власників віртуальних активів:

а) вимагати видалення змісту або обмеження доступу до онлайн-інтерфейсу чи вимагати розміщення чіткого попередження про наявність порушення для клієнтів та власників віртуальних активів під час доступу до онлайн-інтерфейсу;

б) вимагати видалення, блокування або обмеження доступу до онлайн-інтерфейсу постачальником послуг хостингу; або

в) вимагати від реєстрів та реєстраторів доменних імен видалення повністю визначеного доменного імені та реєстрації такого доменного імені на ім'я Регулятора, у тому числі шляхом звернення до третіх осіб або іншого державного органу з метою здійснення таких заходів;

27) вимагати від емітента tokenів з прив'язкою до активів або tokenів електронних грошей ввести мінімальний номінал або обмежити обсяг емісії таких tokenів відповідно частини третьої статті Стаття 33 цього Закону.

Повноваження Регулятора щодо нагляду за діяльністю емітентів, оферентів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не впливають на

здійснення повноважень щодо нагляду за такими особами відповідно до Закону України "Про платіжні послуги" та здійсненням пруденційного нагляду за банками.

2. Для забезпечення виконання повноважень, передбачених Розділом VII цього Закону, Регулятори на додачу до повноважень, передбачених частиною першою, мають право:

1) отримувати будь-які інформацію, документи та їхні копії у будь-якій формі;

2) запитувати інформацію або вимагати її надання від будь-якої особи, включаючи осіб, які залучені до надання послуги передачі замовлень на віртуальні активи або здійснення відповідних операцій, а також їх клієнтів, а також, за потреби, викликати та проводити інтерв'ю з будь-якою особою з метою отримання інформації;

3) звертатися до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням законодавства України про віртуальні активи, надсилати до правоохоронних органів матеріали стосовно фактів правопорушень, за які передбачено кримінальну відповідальність;

4) вимагати надання тимчасового доступу до записів трафіку, що зберігаються оператором електронних комунікацій, якщо є обґрунтована підозра вважати, що вимоги цього Закону було порушено та такі речі і документи можуть мати значення для розслідування порушення вимог статей Стаття 93, Стаття 94, Стаття 95 та Стаття 96 цього Закону;

5) вимагати накладення арешту на майно та (або) грошові кошти;

6) накладати тимчасову заборону на здійснення професійної діяльності на ринку віртуальних активів;

7) вживати всіх необхідних заходів для забезпечення повідомлення громадськості достовірної інформації, зокрема шляхом виправлення недостовірної чи такої, що вводить в оману, оприлюдненої інформації, включаючи зобов'язання емітента, Oferenta, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або іншої особи, яка опублікувала або поширила недостовірну або таку, що вводить в оману, інформацію, опублікувати заяву про виправлення такої інформації.

3. Повноваження, передбачені пунктами "2.4) та 2.5)" частини другої цієї статті, здійснюються Регуляторами виключно за наявності відповідного судового рішення.

4. Особа, яка надає інформацію Регулятору відповідно до цього Закону, не вважається такою, що порушує будь-які обмеження щодо розкриття інформації, встановлені договором або будь-яким нормативно-правовим актом, та не може бути притягнута до відповідальності за надання такої інформації.

Стаття 102. Взаємодія з іншими органами державної влади

1. Регулятор відповідно до законодавства взаємодіє з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами.

У разі виявлення ознак порушення законодавства, притягнення до відповідальності за яке належить до компетенції іншого державного органу, органу місцевого самоврядування або правоохоронного органу, Регулятор повідомляє відповідний орган про виявлені ознаки порушення законодавства. Такий орган інформує Регулятора на його запит про результат розгляду повідомлення, отриманого від нього.

2. Обмін інформацією, необхідною для виконання Регулятором повноважень, передбачених цим Законом, здійснюється з урахуванням вимог, встановлених законодавством, між Регулятором, іншими державними органами та правоохоронними органами шляхом інформаційної взаємодії на підставі меморандуму, договору про обмін інформацією або іншого документа, затвердженого Регулятором та відповідним органом.

3. Регулятор з питань, віднесених до його компетенції, з урахуванням обмежень, встановлених законом, надає на запити інших державних органів, органів місцевого самоврядування або правоохоронних органів документи, в тому числі, статистичну та іншу інформацію, необхідні для виконання такими органами їхніх повноважень.

З урахуванням обмежень, встановлених законом, інші державні органи, органи місцевого самоврядування та правоохоронні органи відповідно до компетенції та повноважень, визначених законом, на запит Регулятора надають йому документи, у тому числі, податкову звітність, статистичну та/або іншу інформацію щодо питань, віднесених до компетенції Регулятора.

4. Регулятор має право надавати інформацію, що становить охоронювану законом таємницю, суду для захисту своїх прав та законних інтересів у справах, учасником яких він є.

5. Якщо offerent, особа, яка подає заявку на допуск до торгів, емітент tokenів з прив'язкою до активів чи tokenів електронних грошей або постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, також здійснює діяльність, що належить до сфери регулювання іншого регулятора або до сфери, державну політику у якій формує інший центральний орган виконавчої влади, Регулятор під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з такими іншими регуляторами та центральними органами виконавчої влади.

Стаття 103. Професійна таємниця

1. Професійною таємницею на ринку віртуальних активів (далі - професійна таємниця) є інформація про діяльність та/або фінансовий стан або

будь-яка інша інформація особистого характеру, що стала відомою:

1) емітенту, оференту, особі, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у процесі обслуговування клієнта при провадженні діяльності на ринку віртуальних активів;

2) третім особам під час провадження ними діяльності, пов'язаної з ринком віртуальних активів;

3) третім особам, які надають послуги чи виконують роботи відповідно до договорів, укладених з особами, зазначеними у пунктах 1) і 2) цієї частини;

4) Регулятору під час здійснення його повноважень, зокрема отримана в порядку обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав;

5) іншим органам державної влади відповідно до їх повноважень.

Професійна таємниця є конфіденційною інформацією.

Регулятор зобов'язаний забезпечити збереження такої інформації та не розголошувати її, крім як якщо про можливість її розголошення чітко зазначає інший Регулятор під час обміну інформацією або якщо таке розголошення здійснюється на підставі рішення суду або в інших випадках, передбачених законом.

2. Професійною таємницею, зокрема, є інформація та дані:

1) про рахунки клієнтів та власників віртуальних активів;

2) про операції на ринку віртуальних активів, проведені на користь чи за дорученням клієнта, про вчинені клієнтом правочини;

3) про клієнтів та власників віртуальних активів, крім отриманої з публічних джерел;

4) що містяться у системі клірингового обліку;

5) звітні дані емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, крім тих, що підлягають оприлюдненню відповідно до законодавства;

6) про засоби, що використовуються для захисту інформації;

7) про емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів та їхніх клієнтів, отримана органами державної влади від таких осіб;

8) про емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів та їхніх клієнтів, операції, що ними здійснюються, отримана Регулятором відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від компетентного

органу іноземної держави.

3. Положення цієї статті не поширюються на інформацію, що підлягає оприлюдненню відповідно до вимог закону, з моменту оприлюднення такої інформації.

4. Будь-яка фізична особа, яка працює або працювала за трудовим договором (контрактом) у Регуляторі, зобов'язана не розголошувати та не використовувати у своїх інтересах або інтересах третіх осіб інформацію, що становить професійну таємницю та стала відома їй під час виконання її обов'язків. Розголошення професійної таємниці дозволяється виключно у випадках, передбачених законом.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України видає нормативно-правові акти з питань зберігання, захисту, використання та розкриття інформації, що становить професійну таємницю.

Стаття 104. Захист персональних даних

1. Обробка персональних даних, отриманих Регулятором під час здійснення його повноважень, здійснюється відповідно до Закону України "Про захист персональних даних".

Стаття 105. Тимчасові заходи впливу Регуляторів

1. Тимчасові заходи впливу здійснюються:

1) Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку – щодо віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділів III та IV цього Закону;

2) Національним банком України – щодо віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділу V цього Закону.

2. Регулятор може тимчасово, до моменту усунення підстав застосування заходів впливу, заборонити або обмежити:

1) маркетинг, розповсюдження або продаж віртуальних активів або віртуальних активів, яким притаманні певні характеристики, визначені Регулятором;

2) здійснення певного виду діяльності або практики щодо віртуальних активів.

Порядок застосування тимчасових заходів, передбачених частиною другою цієї статті, встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора.

Регулятор застосовує тимчасові заходи впливу, передбачені частиною другою цієї статті, якщо відповідний захід впливу допоможе уникнути завдання істотної шкоди інтересам клієнтів та власників віртуальних активів

або загрози організованому функціонуванню та цілісності ринку віртуальних активів чи стабільності фінансової системи чи її частини в Україні.

3. Під час застосування тимчасових заходів впливу Регулятор повинен забезпечити, щоби відповідний захід впливу не мав негативного впливу на функціонування ринку віртуальних активів або на власників віртуальних активів чи клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який був би неспівмірним із очікуваним позитивним ефектом відповідного заходу впливу.

4. Регулятор оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті повідомлення про будь-яке рішення про застосування заходів впливу, передбачених частиною другою цієї статті. У повідомленні зазначаються деталі заборони або обмеження та вказується дата набрання чинності рішення про застосування заходу впливу та докази, на підставі яких було прийнято рішення про застосування заходів впливу. Заборона або обмеження застосовуються виключно до діяльності, що здійснюється після набрання чинності відповідним рішенням Регулятора.

5. Регулятор повинен регулярно, але не рідше одного разу на шість місяців, переглядати рішення про застосування заходів впливу, передбачених частиною другою цієї статті. Після принаймні двох послідовних поновлень такого рішення та на основі аналізу впливу таких заходів на споживача Регулятор може прийняти рішення про щорічне поновлення заборони або обмеження.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України встановлює порядок та критерії визначення істотної шкоди інтересам клієнтів та власників віртуальних активів або загрози організованому функціонуванню та цілісності ринку віртуальних активів або стабільності фінансової системи чи її частини в Україні.

Стаття 106. Співпраця з органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями

1. Регулятор укладає за потреби угоди про співробітництво з компетентними органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями для обміну інформацією та здійснення повноважень, передбачених цим Законом. Ці угоди про співробітництво щонайменше повинні забезпечувати ефективний обмін інформацією з метою забезпечення виконання Регулятором своїх обов'язків, передбачених цим Законом.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України повідомляють одне одного про укладення угод про співробітництво з компетентним органом іноземної держави.

2. Регулятор укладає угоди про співробітництво щодо обміну

інформацією з компетентними органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями, виключно якщо на інформацію, що підлягає обміну, поширюються вимоги щодо захисту професійної таємниці, які є не менш суворими, ніж вимоги, передбачені статтею Стаття 103 цього Закону. Такий обмін інформацією проводиться виключно для виконання Регулятором своїх повноважень, передбачених Законом.

3. Регулятор взаємодіє з податковими органами, а також з органами нагляду іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями з метою здійснення нагляду, передбаченого цим Законом.

4. Регулятор має право в рамках міжнародного співробітництва обмінюватися в установленому законодавством порядку інформацією, отриманою під час виконання ним своїх повноважень, зокрема такою, що становить охоронювану законом таємницю, з компетентними органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями, судовими, правоохоронними та/або контролюючим органами іноземних держав, а також отримувати таку інформацію від органу регулювання та/або нагляду іноземної держави.

5. Інформація, яка отримана або передана Регулятором та компетентними органами іноземних держав та/або їх об'єднаннями, використовується відповідно до угоди про співробітництво, в тому числі, для:

1) цілей, зазначених в запиті Регулятора або компетентного органу іноземної держави та/або об'єднання компетентних органів, у тому числі, забезпечення дотримання вимог законодавства, пов'язаних із таким запитом;

2) здійснення заходів державного регулювання та нагляду (зокрема, здійснення правозастосування) відповідно до запиту Регулятора або компетентного органу іноземної держави та/або об'єднання компетентних органів;

3) сприяння органам досудового розслідування;

4) проведення Регулятором або компетентним органом іноземної держави та/або об'єднання компетентних органів розслідування, пов'язаного із порушеннями законодавства, зазначеного у відповідному запиті.

У разі необхідності використання інформації, отриманої за запитом для цілей інших, ніж передбачені пунктами 1) – 4) цієї частини, таке використання можливе виключно за умови отримання згоди на це відповідно компетентного органу іноземної держави, об'єднання компетентних органів або Регулятора, який надав таку інформацію.

6. Інформація щодо наявності запиту, проведення консультацій з таким регулятором, інформація, що міститься в такому запиті, а також відомості, одержані під час здійснення заходів відповідно до такого запиту, є професійною таємницею на ринку віртуальних активів.

7. Розкриття інформації про наявність запиту компетентного органу

іноземної держави іншим особам можливе виключно за умови, що виконання такого запиту є неможливим без розкриття інформації про його наявність, а також лише після проведення консультацій з таким компетентним органом та отримання його письмової згоди на розкриття такої інформації.

8. Інформація, отримана за запитом Регулятора від компетентного органу іноземної держави також розкривається Регулятором за рішенням суду невідкладно після повідомлення про це такого компетентного органу іноземної держави.

9. Регулятор може відмовити у виконанні заходів відповідно до запиту компетентного органу іноземної держави у разі наявності хоча б однієї з таких обставин:

1) виконання таких заходів суперечить інтересам суспільства та держави;

2) запит оформлений з порушенням положень угоди про співробітництво;

3) запит подано щодо обставин, за фактом яких в Україні вже розпочато кримінальне провадження, окрім випадків, коли компетентний орган іноземної держави, який подав такий запит, зможе довести, що заходи впливу, що будуть застосовані таким компетентним органом, матимуть іншу правову природу або не дублюватимуть заходи, що можуть бути застосовані судом у кримінальному провадженні;

4) запит подано стосовно особи, яка була засуджена в Україні за тими самими обставинами, що зазначені у такому запиті, окрім випадків, коли компетентний орган іноземної держави, який подав запит, зможе довести, що заходи впливу, що будуть застосовані таким компетентним органом, матимуть іншу правову природу або не дублюватимуть заходи, що були застосовані судом у кримінальному провадженні;

5) виконання таких заходів призведе до порушення Регулятором вимог закону.

Стаття 107. Розгляд скарг Регуляторами

1. У разі виникнення спору між клієнтом, власником віртуальних активів або іншою зацікавленою особою та оферентом, емітентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з приводу виконання норм цього Закону та нормативно-правових актів Регуляторів, клієнт, власник віртуальних активів або інша зацікавлена особа, включаючи об'єднання споживачів, має право звернутися зі скаргою до відповідного Регулятора.

Такі скарги подаються в усній або письмовій формі відповідно до вимог статті Стаття 99 цього Закону.

2. Відповідний Регулятор організовує розгляд скарг з приводу виконання норм цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора у порядку, визначеному Законом України "Про звернення громадян", з урахуванням норм законодавства у сфері захисту прав споживачів.

3. Інформація про порядок розгляду скарг оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора.

4. Положення цієї статті не обмежують права клієнта, власника віртуальних активів або іншої зацікавленої особи на звернення до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів у порядку, передбаченому законодавством України, незалежно від подання скарги до Регулятора або результатів розгляду скарги.

ГЛАВА 2. РЕЄСТРИ РЕГУЛЯТОРІВ

Стаття 108. Реєстр білих книг віртуальних активів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку забезпечує створення та ведення реєстру:

1) білих книг віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

2) емітентів токенів з прив'язкою до активів; та

3) постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Реєстр, передбачений цією частиною, розміщується в електронній формі на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та регулярно оновлюється.

2. У разі внесення до реєстру, передбаченого частиною першою цієї статті, нової редакції білої книги віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, попередні редакції білої книги віртуальних активів зберігаються в окремому архіві з помітним застереженням про те, що вони є старими версіями.

3. До реєстру, передбаченого частиною першою цієї статті, вноситься інформація про емітентів токенів з прив'язкою до активів, а саме:

1) повне найменування юридичної особи, скорочене найменування юридичної особи (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, код LEI (за наявності) емітента токена з прив'язкою до активів;

2) комерційне найменування, місцезнаходження, поштова адреса, веб-сайт, номери засобів зв'язку, адреса електронної пошти для офіційного каналу зв'язку емітента токена з прив'язкою до активів;

3) біла книга віртуальних активів та нові редакції білої книги віртуальних активів, причому попередні редакції білої книги віртуальних активів зберігаються в окремому архіві з помітним застереженням про те, що вони є старими версіями;

4) перелік іноземних держав, у яких емітент токена з прив'язкою до активів має намір здійснити публічну пропозицію, подати заявку на допуск до торгів токена з прив'язкою до активів;

5) дата початку або, якщо така дата не відома на момент повідомлення Регулятора, дата запланованого початку публічної пропозиції або допуску токена з прив'язкою до активів до торгів;

6) перелік послуг, що надаються емітентом токена з прив'язкою до активів, на які не поширюється дія цього Закону, з посиланням на відповідну правову підставу для їх надання;

7) дата авторизації здійснення публічної пропозиції або подання заявки на допуск до торгів токена з прив'язкою до активів або отримання банківської ліцензії та дата анулювання авторизації діяльності або, якщо застосовно, відкликання банківської ліцензії емітента токена з прив'язкою до активів.

8) перелік іноземних держав, у яких емітент токена з прив'язкою до активів має намір здійснити публічну пропозицію, подати заявку на допуск до торгів токена з прив'язкою до активів;

9) дата початку або, якщо така дата не відома на момент повідомлення Регулятора, дата запланованого початку публічної пропозиції або допуску токена з прив'язкою до активів до торгів.

4. До реєстру, передбаченого частиною першою цієї статті, вноситься інформація про постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а саме:

1) повне найменування юридичної особи, скорочене найменування юридичної особи (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, код LEI (за наявності) та відокремлені підрозділи постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) комерційне найменування, місцезнаходження, поштова адреса, веб-сайт, номери засобів зв'язку, адреса електронної пошти для офіційного каналу зв'язку постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та торговельний майданчик для віртуальних активів, діяльність оператора якого здійснює постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (якщо застосовно);

3) перелік послуг право на надання яких постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має відповідно до рішення про

авторизацію;

4) перелік послуг, що надаються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на які не поширюється дія цього Закону, з посиланням на відповідну правову підставу для їхнього надання;

5) дата авторизації та, якщо застосовно, дата анулювання авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

5. До реєстру, передбаченого частиною першою цієї статті, вноситься інформація про застосування заходів, передбачених пунктами 2), 3), 6), 12), 13), 14), 15), 20) частини першої статті Стаття 101 цього Закону, або тимчасових заходів впливу відповідно до статті Стаття 105 цього Закону, які стосуються надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або емісії, публічної пропозиції чи використання віртуальних активів.

6. Інформація про анулювання авторизації діяльності емітента токена з прив'язкою до активів відповідно до статті Стаття 33 цього Закону, анулювання авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до статті Стаття 69 цього Закону та вжиття заходів, передбачених частиною шостою цієї статті, залишається оприлюдненою в реєстрі, передбаченому частиною першою цієї статті, протягом п'яти років.

7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та затверджує вимоги до змісту та формату подання інформації, що необхідна для внесення білих книг віртуальних активів у реєстр, передбачений частиною першою цієї статті.

8. Порядок ведення реєстру, передбаченого частиною першою цієї статті, перелік відомостей, що вносяться до нього, порядок внесення відомостей та виключення відомостей встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку забезпечує своєчасне внесення та оновлення відомостей у реєстрі, передбаченому частиною першою цієї статті, та несе відповідальність за достовірність та актуальність інформації, що міститься у такому реєстрі.

Стаття 109. Реєстр емітентів токенів електронних грошей

1. Національний банк України забезпечує створення та ведення реєстру емітентів токенів електронних грошей.

Реєстр, передбачений цією статтею, розміщується в електронній формі на офіційному веб-сайті Національного банку України та регулярно оновлюється.

2. До реєстру передбаченого цією статтею, вноситься інформація про емітентів токенів електронних грошей, а саме:

1) повне найменування юридичної особи, скорочене найменування юридичної особи (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, код LEI (за наявності) емітента токена електронних грошей;

2) комерційне найменування, місцезнаходження, поштова адреса, веб-сайт, номери засобів зв'язку, адреса електронної пошти для офіційного каналу зв'язку емітента токена електронних грошей;

3) біла книга віртуальних активів та нові редакції білої книги віртуальних активів, причому попередні редакції білої книги віртуальних активів зберігаються в окремому архіві з помітним застереженням про те, що вони є старими версіями;

4) дата початку або, якщо така дата не відома на момент повідомлення Регулятора, дата запланованого початку публічної пропозиції або допуску токена електронних грошей до торгів;

5) перелік послуг, що надаються емітентом токена електронних грошей, на які не поширюється дія цього Закону, з посиланням на відповідну правову підставу для їх надання;

6) дата отримання банківської ліцензії або авторизації діяльності з надання фінансової платіжної послуги з випуску та виконання платіжних операцій з електронними грошима (акредитації філії іноземної платіжної установи) та, якщо застосовно, дата відкликання відповідної банківської ліцензії або припинення авторизації діяльності надання фінансової платіжної послуги з випуску та виконання платіжних операцій з електронними грошима (акредитації філії іноземної платіжної установи).

7) дата початку або, якщо така дата не відома на момент повідомлення Регулятора, дата запланованого початку публічної пропозиції або допуску токена електронних грошей до торгів.

3. До реєстру емітентів tokenів електронних грошей вноситься інформація про застосування заходів, передбачених пунктами 2), 3), 6), 12), 13), 14), 15), 20) частини першої статті Стаття 101 цього Закону, або тимчасових заходів впливу відповідно до статті Стаття 105 цього Закону, які стосуються надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або емісії, публічної пропозиції чи використання tokenів електронних грошей.

4. Інформація про анулювання авторизації діяльності емітента токена електронних грошей та вжиття заходів, передбачених частиною третьою цієї статті, залишається оприлюдненою в реєстрі емітентів tokenів електронних грошей протягом п'яти років.

5. Національний банк України розробляє та затверджує вимоги до змісту та формату подання інформації, що необхідна для внесення білих книг віртуальних активів у реєстр емітентів tokenів електронних грошей.

6. Порядок ведення реєстру емітентів токенів електронних грошей, перелік відомостей, що вносяться до нього, порядок внесення відомостей та виключення відомостей встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України забезпечує своєчасне внесення та оновлення відомостей у реєстрі, передбаченому частиною першою цієї статті, та несе відповідальність за достовірність та актуальність інформації, що міститься у такому реєстрі.

Стаття 110. Реєстр осіб, які надають послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, з порушенням вимог законодавства

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує порядок ведення та веде реєстр осіб, які надають послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, з порушенням вимог статей Стаття 64 та Стаття 66 цього Закону.

2. До реєстру, передбаченого частиною першою цієї статті, вноситься щонайменше інформація про комерційне найменування, дату початку або, якщо така дата не відома на момент повідомлення Регулятора, дату запланованого початку надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та/або веб-сайт особи, яка надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, з порушенням вимог законодавства.

3. Реєстр, передбачений частиною першою цієї статті, розміщується в електронній формі на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в машинозчитувальному форматі та регулярно оновлюється для відображення будь-яких змін обставин щодо постачальників, що включені до відповідного реєстру, або будь-якої нової інформації, що була отримала Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку включає до реєстру відомості про порушення на основі інформації, виявленої під час здійснення нею нагляду або отриманої від інших органів державної влади, в тому числі від компетентних органів іноземних держав.

ГЛАВА 3. ЗАХОДИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 111. Заходи правозастосування та їх класифікація

1. Регулятор відповідно до вимог цього Закону може здійснювати заходи правозастосування, до яких належать коригувальні заходи, заходи раннього втручання та заходи впливу контрольного характеру.

2. Коригувальні заходи здійснюються Регулятором у вигляді надання рекомендації за результатами проведення інспекції та/або за результатами здійснення нагляду за дотриманням вимог цього Закону.

3. Заходи раннього втручання здійснюються Регулятором у вигляді

направлення запитів про вжиття заходів.

4. Заходи впливу контрольного характеру здійснюються Регулятором за вчинення порушень законодавства з урахуванням обставин, визначених частиною другою статті Стаття 113 цього Закону. Такими заходами є:

- 1) публічне повідомлення про вчинення порушення відповідною фізичною або юридичною особою та суть порушення;
- 2) накладення штрафу;
- 3) зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність) та утримуватися від такого діяння у майбутньому;
- 4) анулювання авторизації емітентів віртуальних активів, діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 5) зупинення авторизації емітентів віртуальних активів, діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 6) тимчасове відсторонення будь-якого члена органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення, від виконання управлінських функцій у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 7) тимчасова заборона використання права голосу власником істотної участі у емітенті віртуальних активів або постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.
- 8) заміна керівника емітента віртуальних активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 9) заборона виконання управлінських функцій у емітенті токена, який не є токеном з прив'язкою до активів чи токеном електронних грошей, токена з прив'язкою до активів, токена електронних грошей та постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом строку, що не перевищує 10 років, особі, яка виконує такі управлінські функції;
- 10) тимчасова заборона будь-якому члену органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якій іншій фізичній особі, відповідальній за порушення, торгувати віртуальними активами від власного імені;
- 11) заборона здійснення операцій з віртуальними активами;
- 12) інші заходи впливу, передбачені цим Законом.

5. Основними заходами впливу контрольного характеру є заходи, передбачені пунктами 4.1) – 4.5), 4.9), 4.10) частини четвертої цієї статті.

6. Заходи впливу контрольного характеру, передбачені пунктами 4.6) – 4.7) частини четвертої цієї статті, можуть застосовуватися як основні або як

додаткові заходи впливу контрольного характеру.

7. Додатковими заходами впливу контрольного характеру є заходи, передбачені пунктами 4.8), 4.11) і 4.12) частини четвертої цієї статті.

8. За одне правопорушення може бути призначено лише один основний захід впливу контрольного характеру. До основного заходу впливу контрольного характеру може бути приєднано один чи декілька додаткових заходів впливу контрольного характеру, при цьому призначення основного та додаткових заходів впливу контрольного характеру оформлюється однією постановою про застосування заходів впливу контрольного характеру.

9. Захід впливу, передбачений пунктом 4.9) частини четвертої цієї статті, може бути застосований до банку, який є емітентом віртуальних активів, у вигляді заборони виконання управлінських функцій виключно керівникам структурних підрозділів такого банку, що забезпечують провадження ним діяльності на ринку віртуальних активів.

Стаття 112. Заходи впливу

1. Регулятор має право адекватно вчиненому порушенню застосувати до порушника заходи впливу за такі порушення вимог цього Закону:

1) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, сьомою або восьмою статті 14 Стаття 14 цього Закону;

2) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною другою статті Стаття 15 цього Закону;

3) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або третьою – одинадцятою статті Стаття 16 цього Закону;

4) за порушення вимог (вимоги) частини першою або другою статті Стаття 16 цього Закону;

5) порушення вимог (вимоги), передбачених частинами другою – четвертою або шостою-восьмою статті Стаття 18 цього Закону;

6) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті Стаття 19 цього Закону;

7) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті Стаття 20 цього Закону;

8) за порушення вимог частини першої статті Стаття 21 цього Закону;

9) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, третьою – п'ятою, сьомою-десятою статті Стаття 22 цього Закону;

10) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті Стаття 23 цього Закону;

11) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою –

третьою статті Стаття 24 цього Закону;

12) за порушення вимог (вимоги) абзаців першого – четвертого частини першої, частини другої, абзаців четвертого, п'ятого частини третьої, частини п'ятої статті Стаття 26 цього Закону;

13) за порушення пунктів 1) або 2) частини першої, абзацу четвертого частини четвертої або частини сьомої статті Стаття 27 цього Закону;

14) за порушення частини першої або третьої – одинадцятої статті Стаття 29 цього Закону;

15) за порушення вимог (вимоги) частини першої або третьої статті Стаття 32 цього Закону;

16) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, абзацом першим або другим частини третьої, пунктом 1) або 2) частини четвертої статті Стаття 34 цього Закону;

17) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті Стаття 36 цього Закону;

18) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті Стаття 37 цього Закону;

19) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою, абзацами першим або третім частини другої, частиною третьою статті Стаття 38 цього Закону;

20) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті Стаття 39 цього Закону;

21) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – п'ятою статті Стаття 40 цього Закону;

22) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті Стаття 41 цього Закону;

23) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті Стаття 42 цього Закону;

24) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – дев'ятою, абзацом першим частини десятої, абзацом першим частини одинадцятої або частиною дванадцятою статті Стаття 43 цього Закону;

25) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або четвертою статті Стаття 44 цього Закону;

26) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, третьою, четвертою, шостою – восьмою, абзацами першим або третім частини дев'ятої статті Стаття 46 цього Закону;

27) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою –

сьомою, абзацом першим частини восьмої статті Стаття 47 цього Закону;

28) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті Стаття 48 цього Закону;

29) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті Стаття 49 цього Закону;

30) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті Стаття 50 цього Закону;

31) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою або абзацом першим частини четвертої статті Стаття 51 цього Закону;

32) за невиконання обов'язків, передбачених частиною першою статті Стаття 45 цього Закону;

33) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, абзацами першим, третім або п'ятим частини другої або за невиконання обов'язків, передбачених частиною третьою статті Стаття 52 цього Закону;

34) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою, другою або абзацами першим, третім частини третьої статті Стаття 53 цього Закону;

35) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, четвертою, шостою, восьмою або дев'ятою статті Стаття 54 цього Закону;

36) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами третьою – сьомою статті Стаття 55 цього Закону;

37) за порушення заборон (заборони), передбачених першою або другою статті Стаття 56 цього Закону;

38) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, четвертою – одинадцятою, тринадцятою або чотирнадцятою статті Стаття 57 цього Закону;

39) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, четвертою або заборони, передбаченої частиною п'ятою статті Стаття 59 цього Закону;

40) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті Стаття 60 цього Закону;

41) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, третьою або абзацами першим, третім частини четвертої, або за невиконання обов'язків, передбачених частиною п'ятою статті Стаття 61 цього Закону;

42) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою або абзацами першим, третім частини третьої статті Стаття 62 цього Закону;

43) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті Стаття 63 цього Закону;

44) за порушення вимог (вимоги), передбачених абзацами першим – четвертим, шостим, сьомим частини першої або частиною другою статті Стаття 64 цього Закону;

45) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, п'ятою, шостою – десятою статті Стаття 65 цього Закону;

46) за порушення вимог, передбачених частинами першою або другою статті Стаття 66 цього Закону;

47) за порушення вимоги, передбаченої частиною п'ятою статті Стаття 69 цього Закону;

48) за порушення вимог, передбачених частинами першою – шостою статті Стаття 71 цього Закону;

49) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті Стаття 72 цього Закону;

50) за порушення вимог (вимоги), передбачених статтею Стаття 73 цього Закону;

51) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті Стаття 74 цього Закону;

52) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – п'ятою статті Стаття 75 цього Закону;

53) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті Стаття 76 цього Закону;

54) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті Стаття 77 цього Закону;

55) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті Стаття 78 цього Закону;

56) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті Стаття 79 цього Закону;

57) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою, абзацом першим частини четвертої, частинами п'ятою – сьомою, абзацом другим частини дев'ятої, частиною одинадцятою статті Стаття 82 цього Закону;

58) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою, абзацом першим частини четвертої, частинами п'ятою – тринадцятою статті Стаття 83 цього Закону;

59) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою –

четвертою статті Стаття 84 цього Закону;

60) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – шостою статті Стаття 85 цього Закону;

61) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті Стаття 86 цього Закону;

62) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою, або заборони, передбаченої частиною третьою статті Стаття 87 цього Закону;

63) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – дев'ятою статті Стаття 88 цього Закону;

64) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті Стаття 89 цього Закону;

65) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою або абзацом першим частини четвертої статті Стаття 90 цього Закону;

66) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті Стаття 93 цього Закону;

67) за порушення заборон, передбачених частинами другою або третьою статті Стаття 94 цього Закону;

68) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті Стаття 95 цього Закону;

69) за порушення заборони, передбаченої частиною першою статті Стаття 96 цього Закону;

70) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті Стаття 97 цього Закону;

71) за невиконання або несвоєчасне виконання рішення Регулятора щодо застосування заходу впливу контрольного характеру, передбаченого пунктом 6.7) частини шостої цієї статті;

72) за невиконання або несвоєчасне виконання постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або рішення Національного банку України про зупинення або про заборону реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, передбачених абзацом 4 частини дев'ятої статті 25³ Закону України "Про рекламу".

2. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1) – 65) частини першої цієї статті, Регулятор має право застосувати такі заходи впливу:

1) публічне повідомлення про вчинення порушення відповідною фізичною або юридичною особою та суть порушення;

2) зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність) та утримуватися від такого діяння у майбутньому;

3) накладення штрафів у розмірі, що не перевищує подвійного розміру одержаного внаслідок вчиненого порушення прибутку або збитків, яких вдалося уникнути внаслідок вчиненого порушення, якщо їхній розмір може бути визначений, навіть якщо розмір штрафу перевищуватиме обмеження, передбачені пунктом 4) цієї частини та частиною третьою цієї статті;

4) накладення штрафів на фізичних осіб у розмірі, що не перевищує 28 мільйонів гривень.

3. Розмір штрафу за порушення, що було вчинене юридичною особою, становить:

1) до 200 мільйонів гривень у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1) – 65) частини першої цієї статті; або

2) до 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1) – 11) частини першої цієї статті; або

3) до 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 44) – 65) частини першої цієї статті; або

4) до 12,5 відсотків загального річного обороту юридичної особи у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 12) – 43) частини першої цієї статті, залежно від того, яка сума буде більшою.

4. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 44) – 65) частини першої цієї статті, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право додатково застосовувати заходи впливу у вигляді тимчасового відсторонення будь-якого члена органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення, від виконання управлінських функцій у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або у вигляді тимчасової заборони використання права голосу власника істотної участі у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

5. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1) – 65) частини першої цієї статті, Регулятор має право додатково застосовувати заходи впливу у вигляді заміни керівника емітента віртуальних активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів в порядку, передбаченому статтею Стаття 114 цього Закону.

6. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 66) – 70) частини першої цієї статті, Регулятор має право застосовувати такі заходи впливу:

1) зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність) та утримуватися від такого діяння у майбутньому;

2) публічне повідомлення про вчинення порушення відповідною фізичною або юридичною особою та суть порушення;

3) анулювання або зупинення авторизації емітентів віртуальних активів, діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

4) тимчасова заборона використання права голосу власником істотної участі у емітенті віртуальних активів або у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

5) тимчасове відсторонення будь-якого члена органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення, від виконання управлінських функцій у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

6) у разі вчинення повторного порушення, передбаченого пунктами 67), 68), 69) 1.70) частини першої цієї статті, - заборона будь-якому члену органу управління емітента токена, який не є токеном з прив'язкою до активів чи токеном електронних грошей, токеном з прив'язкою до активів, токеном електронних грошей та постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якій іншій фізичній особі, відповідальній за порушення, здійснювати управлінські функції у емітенті токена, який не є токеном з прив'язкою до активів чи токеном електронних грошей, токена з прив'язкою до активів, токена електронних грошей та постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом строку, що не перевищує 10 років;

7) тимчасова заборона будь-якому члену органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якій іншій фізичній особі, відповідальній за порушення, торгувати віртуальними активами від власного імені;

8) накладення штрафу у розмірі, що не перевищує потрійного розміру одержаного внаслідок вчиненого порушення прибутку або збитків, яких вдалося уникнути внаслідок вчиненого порушення, якщо їхній розмір може бути визначений, навіть якщо розмір штрафу перевищуватиме обмеження, передбачені підпунктами "а)" і "б)" цієї частини;

а) щодо фізичної особи – накладення штрафу у розмірі, що не перевищує 40 мільйонів гривень у разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 66) частини першої цієї статті, та 200 мільйонів гривень у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 67) – 69), 1.70) частини першої цієї статті,;

б) щодо юридичної особи – накладення штрафу у розмірі, що не перевищує 10 мільйонів гривень або 2 відсотків загального річного обороту відповідно до останнього звіту про рух грошових коштів у разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 66) частини першої цієї статті, та 600 мільйонів гривень або 15 відсотків загального річного обороту відповідно до останнього звіту про рух грошових коштів у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 67) – 69), 1.70) частини першої цієї статті.

7. Для цілей цього Закону під загальним річним оборотом юридичної особи розуміється загальний сукупний дохід, який отримано юридичною особою (окрім банку) або групою юридичних осіб (окрім банківської групи), що розраховується на основі річної фінансової звітності або річної консолідованої фінансової звітності, вимоги щодо якої встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а для емітентів токенів електронних грошей – Національного банку України, та складається з суми чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), суми інших операційних доходів, суми інших фінансових доходів, суми інших доходів.

У разі складення особою, яку притягнуто до відповідальності, консолідованої фінансової звітності загальний річний оборот розраховується за даними такої консолідованої фінансової звітності.

Порядок розрахунку загального річного обороту для юридичних осіб (крім банків), які складають і подають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати алгоритм або порядок розрахунку загального річного обороту юридичної особи (крім банків) . на основі показників фінансової звітності із визначенням рядків форм фінансової звітності або показників таксономії фінансової звітності.

Національний банк України за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати алгоритм або порядок розрахунку загального річного обороту для банків та банківських груп на основі показників фінансової звітності із визначенням рядків форм фінансової звітності або показників таксономії фінансової звітності.

8. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 71) частини першої цієї статті, Регулятор має право застосовувати до фізичних осіб штраф у розмірі від п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

9. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 1.72) частини першої цієї статті, Регулятор може застосовувати штрафи: до фізичних осіб —

у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб — у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

10. У разі надання неправдивої інформації або відомостей, що вводять в оману, та/або знищення документів, інформації, інших матеріалів, що можуть бути доказами, Регулятор може застосовувати до фізичних та юридичних осіб штрафи у розмірі від тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 113. Порядок застосування заходів впливу

1. Порядок та критерії застосування заходів впливу, встановлених статтею Стаття 112 цього Закону та періодичних штрафних платежів, передбачених статтею Стаття 125 цього Закону, визначаються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України. Зокрема, такий порядок повинен встановлювати порядок оскарження рішень Регулятора, порядок стягнення штрафів та періодичних штрафних платежів.

2. При визначенні заходів впливу контрольного характеру, які підлягають застосуванню за наслідками встановлення вчинення порушення законодавства, Регулятор зобов'язаний взяти до уваги такі обставини: :

- 1) тяжкість і тривалість порушення;
- 2) умисність або необережність вчинення порушення;
- 3) ступінь відповідальності особи, яка вчинила порушення;
- 4) фінансовий стан порушника, який визначається із урахуванням загального річного обороту юридичної особи або річного доходу та чистих активів фізичної особи, щодо яких застосовується захід впливу, та прогнозовані наслідки для його фінансового стану, спричинені застосуванням до такого порушника штрафів за порушення законодавства;
- 5) вигода (отриманий прибуток або збитки, яких вдалося уникнути), одержана порушником внаслідок вчинення порушення (якщо сума вигоди може бути визначена);
- 6) збитки третіх осіб, спричинені внаслідок вчинення порушення, якщо розмір таких збитків може бути визначений;
- 7) рівень співпраці особи, щодо якої застосовується захід впливу, з Регулятором, із урахуванням необхідності вилучення незаконно отриманого прибутку або відшкодування збитків, спричинених внаслідок вчинення порушення;
- 8) інші порушення цього Закону та нормативно – правових актів, прийнятих на його виконання, вчинені особою, яка притягається до відповідальності, протягом останніх десяти років, що передують дню

винесення відповідної постанови;

9) заходи, вжиті особою, яка притягається до відповідальності, з метою запобігання повторному вчиненню порушення;

10) вплив порушення на інтереси власників віртуальних активів та клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема роздрібних власників;

11) наслідки вчинення порушення для фінансової системи та/або ринку віртуальних активів, зокрема виникнення системних ризиків для функціонування ринку віртуальних активів внаслідок вчиненого такого порушення;

12) виявлення внаслідок вчинення порушення значних або системних проблем у процедурах, політиках або заходах управління ризиками емітента токена з прив'язкою до активів або емітента токена електронних грошей;

13) обставини, що обтяжують відповідальність;

14) обставини, що пом'якшують відповідальність;

15) інші обставини, що мають значення для об'єктивного визначення заходів впливу контрольного характеру.

Порушення вважається вчиненим умисно, якщо Регулятор встановить наявність об'єктивних обставин, що свідчать про те, що особа, щодо якої застосовується захід впливу, усвідомлювала наслідки своїх дій та/або бездіяльності та передбачала їх, а також бажала або свідомо припускала їх настання.

3. Якщо порушниками є особи, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, або посадові особи таких юридичних осіб, уповноважений на розгляд справ Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку також повинен брати до уваги інформацію, отриману від Національного банку України щодо діяльності зазначених осіб, зокрема про їхній фінансовий стан та прогнозовані для їхньої діяльності наслідки, спричинені застосуванням штрафів за порушення законодавства.

4. Рішення Регулятора про застосування заходу впливу обов'язково має містити:

1) відомості про встановлені обставини;

2) кількісні та якісні оцінки, висновки Регулятора, включаючи обґрунтування адекватності застосування відповідного заходу впливу на підставі встановлених обставин;

3) відомості про результати розгляду пояснень/заперечень особи, щодо якої прийнято рішення про застосування заходів впливу.

5. Заходи впливу, встановлені статтею Стаття 112 цього Закону,

можуть застосовуватися протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніш як через три роки з дня його вчинення. У разі вчинення триваючого правопорушення заходи впливу можуть бути застосовані не пізніше як через два місяці з дня його виявлення.

6. Рішення Регулятора про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу за порушення законодавства, зазначеного у статті Стаття 112 цього Закону, або періодичних штрафних платежів, набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. Якщо рішення Регулятора про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу або періодичних штрафних платежів протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню Регулятором відповідно до вимог Закону України "Про виконавче провадження" та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

Рішення Регулятора про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу або періодичних штрафних платежів може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. Якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням з урахуванням строків, передбачених Законом України "Про виконавче провадження".

Стаття 114. Заміна за рішенням Регулятора керівника та тимчасовий керівник виконавчого органу емітента, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. За умови настання негативних наслідків для клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та/або власників віртуальних активів Регулятор має право звернутися офіційним каналом зв'язку до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів або емітентів віртуальних активів, та до їх власника з пропозицією про заміну керівника (керівників) виконавчого органу таких постачальників послуг або емітентів віртуальних активів.

2. Негативні наслідки, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути спричинені:

1) наявністю фінансової нестабільності відповідно до критеріїв, визначених Регулятором;

2) наявністю публічного корпоративного конфлікту в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітентах віртуальних активів;

3) арештом або набранням законної сили обвинувальним вироком щодо керівника постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітента віртуальних активів, що робить неможливим виконання таким керівником своїх посадових обов'язків;

4) порушенням вимог законодавства, передбачених для припинення здійснення діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, такими постачальниками послуг або щодо скасування публічної пропозиції, припинення емісії віртуальних активів.

3. У разі якщо протягом п'яти робочих днів офіційним каналом зв'язку не була отримана відповідь на звернення Регулятора, передбачене частиною першої цієї статті, або у разі отримання необґрунтованої відмови на таке звернення Регулятор може винести постанову про призначення тимчасового керівника виконавчого органу постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітента віртуальних активів (далі - тимчасовий керівник).

4. Тимчасовий керівник може бути призначений на строк до 12 місяців. Зазначений строк може бути продовжений на строк до шести місяців виключно у разі, якщо умови, за яких тимчасового керівника було призначено, зберігаються.

5. Інформація про призначення тимчасового керівника оприлюднюється у день його призначення на офіційному веб-сайті Регулятора.

6. З дня винесення Регулятором постанови про призначення тимчасового керівника повноваження органів управління (крім загальних зборів акціонерів (учасників) та осіб, які виконують управлінські функції в особі, в якій призначено тимчасового керівника, переходять до тимчасового керівника.

Повноваження органів управління особи, у якій призначено тимчасового керівника, поновлюються з дня припинення повноважень тимчасового керівника.

7. Правочини, вчинені від імені або в інтересах особи, у якій призначено тимчасового керівника, після такого призначення керівником, який був замінений таким призначенням, або іншою особою, яка виконує управлінські функції у такій особі, є нікчемними.

8. Регулятор має право у будь-який момент усунути тимчасового керівника від виконання обов'язків.

9. Порядок призначення та вимоги до тимчасового керівника, умови та порядок його діяльності визначаються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а для емітентів токенів електронних грошей та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом токенів електронних грошей – актами Національного банку України.

Стаття 115. Фіксація факту вчинення порушення

1. Фіксація кожного факту вчинення порушення на ринку віртуальних активів здійснюється уповноваженим на супроводження у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

2. Уповноважений на супроводження складає проект акту про вчинення порушення у разі наявності доказів вчинення порушення, достатніх для складання такого проекту, в отриманих:

1) документах від структурного підрозділу Регулятора, який здійснює нагляд на ринку віртуальних активів;

2) матеріалах інспекцій;

3) матеріалах розслідування.

Вимоги до змісту та оформлення акту про правопорушення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

3. Уповноважений на супроводження надсилає зазначений проект акту особі, щодо якої планується скласти акт про вчинення порушення (далі – акт про правопорушення), для надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для їх надання, який не може бути меншим ніж п'ять робочих днів з дня, наступного за днем отримання такого проекту такою особою.

4. Уповноважений на супроводження у випадках, встановлених Регулятором, разом з проектом акту про правопорушення може направити проект угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення, складений відповідно до вимог статті Стаття 117 цього Закону.

Особа, щодо якої планується скласти акт про правопорушення, може відмовитися від пропозиції укладення угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення (далі - угода про врегулювання) або протягом зазначеного уповноваженим на супроводження строку, який надати пропозиції щодо змін тексту такої угоди.

У разі якщо уповноваженим на супроводження не направлено проект угоди про врегулювання, особа, щодо якої планується скласти акт про правопорушення, може самостійно запропонувати укладення такої угоди, проект якої складається та розглядається з урахуванням вимог статті Стаття 117 цього Закону.

У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

5. У разі отримання від особи, щодо якої складено проект акту про

правопорушення, коментарів, пропозицій (зокрема, щодо укладення угоди про врегулювання або змін тексту проекту такої угоди), пояснень та/або заперечень, уповноважений на супроводження здійснює їх розгляд протягом розумного строку, але не пізніше місяця з дня їх отримання. За результатами такого розгляду уповноважений на супроводження:

1) у разі необхідності – з метою організації перевірки інформації, отриманої від особи, щодо якої складено проект акту про правопорушення, вживає додаткових дій, передбачених порядком розгляду справ про порушення відповідно до статті Стаття 116 цього Закону, або ініціює проведення розслідування відповідно до статті Стаття 122 цього Закону;

2) у разі необхідності – вносить зміни до тексту проекту акту про правопорушення та/або до тексту проекту угоди про врегулювання, після чого у разі необхідності направляє змінений проект акту та/або змінений проект угоди особі, щодо якої складено такий проект акту, для надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для їх надання, який не може бути меншим ніж п'ять робочих днів з дня, наступного за днем отримання такою особою зміненого проекту;

3) у разі досягнення згоди щодо тексту проекту угоди про врегулювання, зупиняє складання акту про правопорушення та подає таку угоду про врегулювання до Регулятора;

4) у разі відсутності пропозицій укласти угоду про врегулювання або недосягнення згоди щодо її тексту – направляє акт про правопорушення разом з матеріалами, на підставі яких здійснювалася підготовка такого акту, з коментарями, пропозиціями, поясненнями та/або запереченнями (у разі їх наявності) особи, щодо якої складено такий акт, до Регулятора.

У разі якщо особа, щодо якої складено проект акту про правопорушення, протягом строку, зазначеного уповноваженим на супроводження, не надала коментарів, пропозицій (зокрема, щодо укладення угоди про врегулювання або змін тексту проекту такої угоди), пояснень та/або заперечень, уповноважений на супроводження вчиняє дії, передбачені у пунктах 1) або 4) цієї частини, невідкладно після завершення зазначеного строку.

6. Уповноважений на супроводження у процесі фіксації факту вчинення порушення законодавства має право:

1) ініціювати укладення, укладати та подавати на затвердження угоду про врегулювання;

2) ініціювати проведення розслідування відповідно до статті Стаття 122 цього Закону;

3) у процесі проведення розгляду справи про порушення законодавства, що здійснюється відповідно до статті Стаття 116 цього Закону, надавати

інформацію, документи, докази та заявляти клопотання, зокрема, щодо залучення експертів та/або свідків, уповноваженому на розгляд справи;

4) здійснювати інші права, передбачені законодавством.

7. Особа, щодо якої складається акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, має право:

1) отримувати правову допомогу;

2) отримувати копії постанов, що виносяться уповноваженим на супроводження;

3) ознайомлюватися з матеріалами, на підставі яких здійснюється підготовка проекту акту про правопорушення, виготовляти (окрім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом) копії з таких матеріалів;

4) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення у відповідь на отримані від уповноваженого на супроводження пропозиції або документи та заявляти клопотання у процесі фіксації факту вчинення порушення. Такі коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення підлягають обов'язковому долученню до матеріалів, на підставі яких здійснюється підготовка акту про правопорушення;

5) ініціювати укладення та укладати угоду про врегулювання;

6) оскаржувати в судовому порядку винесені щодо неї постанови уповноваженого на супроводження;

7) не визнавати свою винуватість у вчиненні правопорушення або відмовитись давати пояснення, показання та/або у будь-яких момент відмовитись відповідати на окремі запитання, у разі якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставами для притягнення її до відповідальності;

8) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати підставами для притягнення її близьких родичів або членів її сім'ї до відповідальності;

9) бути негайно повідомленими уповноваженими на супроводження про свої права, передбачені цією статтею;

10) здійснювати інші права, передбачені законом.

Стаття 116. Розгляд справ про порушення на ринку віртуальних активів

1. Метою розгляду справ про порушення законодавства (далі – справи про правопорушення) є:

1) захист осіб, які не вчиняли порушень законодавства, від притягнення до відповідальності;

2) притягнення до відповідальності осіб, які вчинили порушення законодавства;

3) застосування належних правових процедур врегулювання наслідків вчинення порушень законодавства.

2. Регулятор за результатами здійснення нагляду, проведення інспекцій або розслідувань на ринку віртуальних активів має право притягати до відповідальності осіб, які вчинили порушення на ринку віртуальних активів.

3. Уповноважений на розгляд справ у процесі проведення розгляду справи має право:

1) розглядати питання щодо притягнення особи, винної у порушенні законодавства, до відповідальності, передбаченої цим Законом;

2) вимагати надання будь-якої інформації (незалежно від способу її збереження або відображення), необхідної для здійснення розгляду справи про порушення (далі – порядок розгляду);

3) залучати для розгляду справи експертів, перекладачів, свідків;

4) проводити, зокрема з використанням відео-, аудіозв'язку, опитування свідків;

5) направляти особі, щодо якої складено акт про правопорушення, запит про вжиття заходів;

6) затверджувати угоду про врегулювання;

7) застосовувати заходи впливу;

8) видавати розпорядження про усунення порушення;

9) здійснювати інші права, передбачені законодавством.

4. У процесі проведення розгляду справи про правопорушення уповноважений на розгляд справ повинен надати особі, щодо якої складено акт про правопорушення, можливість надати коментарі, пояснення та/або заперечення щодо акту про правопорушення у строк, не менший ніж десять робочих днів.

5. Під час проведення розгляду справи уповноважений на розгляд справ зобов'язаний всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини можливого вчинення порушення. Встановлення факту вчинення такого порушення не може відбуватися на підставі доказів, отриманих з порушенням вимог, встановлених цим Законом.

6. Усі сумніви щодо доведеності вчинення особою порушення тлумачаться на користь такої особи.

7. Особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, у процесі розгляду справи про

правопорушення має право:

- 1) отримувати правову допомогу;
- 2) отримувати копії постанов, що виносяться уповноваженим на розгляд справ;
- 3) ознайомлюватися з матеріалами справи, виготовляти з них копії (крім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);
- 4) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, які підлягають обов'язковому долученню до матеріалів справи;
- 5) надавати інформацію, документи, докази та заявляти клопотання, в тому числі щодо залучення експертів, свідків;
- 6) ініціювати укладення та укласти угоду про врегулювання;
- 7) оскаржувати в судовому порядку винесені щодо неї уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ постанови, видані розпорядження та інші документи;
- 8) здійснювати інші права, передбачені законом.

8. Свідки мають право:

- 1) отримувати правову допомогу;
- 2) ознайомлюватися протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженим на розгляд справ;
- 3) отримувати пояснення щодо того, яким чином питання, що поставлені у процесі опитування, пов'язані з предметом розгляду справи про правопорушення;
- 4) ознайомлюватися протягом розумного строку з документом, що фіксує проведення (результати проведення) опитування;
- 5) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення щодо зафіксованої під час (за результатами) опитування інформації;
- 6) виправляти (за потреби) стенограму чи протокол опитування;
- 7) здійснювати інші права, передбачені законом.

9. Особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та свідки мають право:

1) не визнавати свою винуватість у вчиненні правопорушення або відмовитись давати пояснення, показання та/або у будь-яких момент відмовитись відповідати на окремі запитання у разі, якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставами для притягнення їх до відповідальності;

2) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати

підставами для притягнення їхніх близьких родичів або членів їхніх сімей до відповідальності;

3) бути негайно повідомленими уповноваженими на розгляд справ про свої права, передбачені цією статтею.

10. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні розгляду справи про правопорушення шляхом:

1) ненадання або надання не в повному обсязі інформації, пов'язаної з предметом розгляду справи про правопорушення, крім випадків, передбачених пунктами 9.1) і 9.2) частини дев'ятої цієї статті;

2) надання недостовірної інформації;

3) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможлиблює або ускладнює її використання;

4) знищення документів, інформації, в тому числі, що міститься в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що можуть бути доказами;

5) неприбуття без поважних причин для проведення опитування або неповідомлення про причини такого неприбуття, крім випадків, обрання письмової форми проведення опитування.

11. Розгляд справи про правопорушення здійснюється у присутності особи, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та/або у присутності уповноваженого представника такої особи.

У разі якщо особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та/або її уповноважений представник були належним чином повідомлені про місце, дату та час розгляду справи про правопорушення, але без поважних причин не з'явилися, такий розгляд може бути здійснений уповноваженим на розгляд справи за її (його) відсутності. У такому разі уповноважений на розгляд справи повинні мати докази, які підтверджують факт отримання такої особою (її уповноваженим представником) повідомлення про місце, дату та час розгляду справи про правопорушення.

12. У разі якщо у процесі проведення розгляду справи про правопорушення були виявлені ознаки вчинення кримінального правопорушення у сфері ринку віртуальних активів, уповноважений на розгляд справ виносить постанову про направлення повідомлення про вчинення кримінального правопорушення відповідним правоохоронним органам та направляє (направляють) таке повідомлення з копіями матеріалів справи, а також у разі, якщо за таким повідомленням розпочато кримінальне провадження, такий уповноважений виносить постанову про зупинення проведення розгляду справи про правопорушення на період кримінального

провадження.

13. Порядок розгляду справ про порушення, зокрема порядок проведення опитування свідків, порядок винесення постанов та вимоги до їхнього змісту, встановлюється нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Стаття 117. Угода про врегулювання наслідків вчинення порушення

1. Угода про врегулювання - це укладений між Регулятором та особою, щодо якої складено акт про правопорушення або проект такого акту, договір у письмовій формі, за яким така особа зобов'язується виконати умови, передбачені частиною третьою цієї статті, а Регулятор зобов'язується припинити притягнення такої особи до відповідальності за порушення на ринку віртуальних активів.

2. Порядок укладення угоди про врегулювання встановлюється нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

3. Обов'язковими умовами угоди про врегулювання є:

- 1) визнання особою, з якою укладено угоду, вчинення нею порушення;
- 2) зменшення розміру штрафу, зазначеного уповноваженим на супроводження в акті про правопорушення або у проекті такого акту;
- 3) добровільна сплата особою, з якою укладено угоду, застосованої до неї штрафу відповідно до строків, погоджених сторонами угоди, вжиття такою особою заходів для усунення та/або недопущення в її подальшій діяльності порушень тощо.

4. У разі якщо особа, з якою укладено угоду про врегулювання, не виконала умов такої угоди або оскаржила постанову про її затвердження в судовому порядку, така угода вважається розірваною.

Невиконання умов угоди про врегулювання особою, з якою укладено таку угоду, належить до обставин, що обтяжують відповідальність, окрім наявності підстав звільнення від відповідальності за порушення зобов'язання, визначених статтею 617 Цивільного кодексу України.

5. Контроль за належним виконанням умов затвердженої угоди про врегулювання здійснюється уповноваженим на супроводження.

6. У разі якщо угода про врегулювання вважається розірваною уповноваженим на супроводження зобов'язаний завершити складання акту про правопорушення або скласти новий акт про правопорушення, зазначити інформацію щодо розірвання угоди про врегулювання у такому акті та подати його на розгляд Регулятора.

7. Регулятор оприлюднює інформацію про укладені угоди про врегулювання на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 118. Оскарження рішень Регулятора

Емітенти, оференти, особи, які подають заявку на допуск до торгів, постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів та інші особи, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Регулятор відповідно до цього Закону, мають право оскаржити в судовому порядку рішення, дії або бездіяльність Регулятора чи його посадових осіб. Оскарженню в судовому порядку також підлягають випадки, коли протягом шести місяців з подання заяви про авторизацію діяльності емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до якої були додані всі відповідні документи та інформація, Регулятором не було прийнято жодного рішення.

Стаття 119. Оприлюднення рішення про застосування заходу впливу

1. Інформація про застосування Регулятором штрафів та інших заходів впливу за порушення цього Закону та нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора невідкладно після повідомлення про таке рішення фізичної або юридичної особи, щодо якої застосовується захід впливу. Така інформація про застосування заходів впливу повинна щонайменше включати вид та характер порушення та дані про особу порушника. Вимоги цієї частини щодо оприлюднення не поширюються на заходи, що стосуються проведення інспекцій та розслідувань.

2. Якщо Регулятор вважає, що оприлюднення даних про особу порушника у конкретному випадку не відповідає принципу пропорційності або якщо таке оприлюднення може поставити під загрозу розслідування, що триває, Регулятор приймає одне з таких рішень:

1) відкласти оприлюднення рішення про застосування заходів впливу до моменту, коли причини для неоприлюднення перестануть існувати;

2) оприлюднити рішення про застосування заходів впливу без зазначення даних про особу порушника, у знеособленому вигляді, якщо таке знеособлення забезпечить ефективний захист відповідних персональних даних;

3) не оприлюднювати рішення про застосування заходів впливу, якщо Регулятор вважає, що рішення, передбачені пунктами 1) і 2) вище, є недостатніми для забезпечення стабільності фінансових ринків або пропорційності публікації рішення про застосування заходів впливу відносно вжитих заходів з огляду на їхню малозначність.

У разі прийняття рішення про оприлюднення інформації про застосування Регулятором штрафів та інших заходів впливу без зазначення

даних про особу порушника відповідно до пункту 2) вище оприлюднення відповідної інформації може бути відкладене на розумний строк, якщо очікується, що протягом цього строку причини для оприлюднення у знеособленому вигляді перестануть існувати.

3. Інформація про оскарження рішення про застосування Регулятором штрафів чи інших заходів впливу, а також про результати такого оскарження негайно оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора. Інформація про рішення, якими скасовуються попередні рішення про застосування штрафів чи інших заходів впливу, також підлягає оприлюдненню.

4. Інформація, оприлюднена відповідно до цієї статті, повинна залишатися доступною для перегляду на офіційному веб-сайті Регулятора протягом не менш ніж п'яти років з дня оприлюднення.

Стаття 120. Повідомлення про порушення та захист інформаторів

1. Повідомлення про порушення цього Закону та захист інформаторів здійснюються у порядку, встановленому Законом України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків" з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. Повідомлення про порушення може надаватися Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку або Національному банку України відповідно до розподілу їхніх повноважень, передбаченого статтею Стаття 98 цього Закону.

3. Вимоги та винятки щодо здійснення внутрішнього повідомлення учаснику ринків капіталу, передбачені Законом України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків", поширюються на оферента, емітента, особу, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

4. Порядки отримання Регулятором повідомлень про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства про віртуальні активи та вжиття заходів реагування на такі повідомлення затверджуються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Стаття 121. Запит про надання інформації

1. Регулятор може вимагати надання інформації та/або документів, необхідних для здійснення нагляду, шляхом направлення письмового запиту до таких осіб:

1) емітента токенів з прив'язкою до активів або особи, яка контролює такого емітента або прямо чи опосередковано контролюється ним;

2) будь-якої третьої особи, з якою емітент токенів з прив'язкою до активів має договірні відносини щодо управління резервом активів,

інвестування та зберігання резервних активів, та, якщо застосовно, публічного розповсюдження токенів з прив'язкою до активів;

3) банку, інвестиційної фірми або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які забезпечують зберігання резервних активів відповідно до статті Стаття 47 цього Закону;

4) емітента токенів електронних грошей або особи, яка контролює такого емітента або прямо чи опосередковано контролюється ним;

5) будь-якого надавача платіжних послуг відповідно до Закону України "Про платіжні послуги", який надає платіжні послуги щодо токенів електронних грошей;

6) будь-якої фізичної або юридичної особи, яка уповноважена розповсюджувати токени електронних грошей від імені емітента токенів електронних грошей;

7) емітента віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, або особи, яка контролює такого емітента або прямо чи опосередковано контролюється ним;

8) будь-якого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послуги щодо токенів з прив'язкою до активів, токенів електронних грошей або віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

9) будь-якого оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, який допустив віртуальний актив до торгів на такому торговельному майданчику;

10) будь-якої третьої особи, яка залучається постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до статті 77 цього Закону;

11) оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів віртуальними активами;

12) будь-якої фізичної або юридичної особи чи від будь-яких інших суб'єктів надання інформації та документів, які, на думку Регулятора, можуть мати значення для здійснення державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів;

13) органів управління осіб, передбачених пунктами 1) – 12) цієї частини.

2. Письмовий запит Регулятора про надання інформації повинен містити:

1) посилання на правову підставу для надання запиту;

2) мету запиту;

- 3) інформацію та/або документи, що повинні бути надані;
- 4) строк для надання інформації;
- 5) вказівку про штрафні санкції, передбачені цим Законом за ненадання інформації у визначений строк;
- 6) вказівку про штрафні санкції, передбачені цим Законом за надання неправдивої інформації або відомостей, що вводять в оману.

3. Особи, передбачені частиною першою цієї статті, їхні представники або особи, уповноважені на представництво відповідно до закону, зобов'язані надавати Регулятору всю необхідну інформацію та/або документи.

Стаття 122. Проведення розслідувань

1. Регулятор після отримання інформації про фактичне або потенційне порушення цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, або після самостійного виявлення інформації, що може свідчити про вчинення такого порушення, протягом шести місяців з дня такого отримання (виявлення) зобов'язаний проаналізувати таку інформацію та у разі, якщо існує обґрунтована підозра про вчинення порушення, виносить постанову про проведення розслідування.

Регулятор може проводити розслідування також у разі отримання запиту компетентного органу іншої держави у рамках міжнародного співробітництва.

2. Метою проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом першим частини першої цієї статті, є підтвердження або спростування наявної інформації щодо вчинення порушення цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, а також встановлення особи, яка вчинила таке правопорушення.

Метою проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом другим частини першої цієї статті, є надання компетентному органу іншої держави відповідно до запиту, отриманому Регулятором, допомоги, передбаченої положеннями міжнародного договору, у спосіб, передбачений таким договором.

3. Порядок проведення розслідування, зокрема порядок винесення постанов про проведення розслідувань, встановлюється нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

4. Регулятор не пізніше першого робочого дня, наступного за днем прийняття постанови про проведення розслідування, визначає уповноваженого на проведення розслідування. Такий уповноважений не може бути прямо чи опосередковано залученим до нагляду за діяльністю емітентів токенів з прив'язкою до активів, емітентів токенів електронних грошей та/або

постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Розслідування може проводитись виключно тим уповноваженим на проведення розслідування, який визначений Регулятором.

5. Уповноважені на проведення розслідування здійснюють розслідування на підставі постанови про проведення розслідування. Така постанова пред'являється особі, що є об'єктом розслідування, та повинна містити інформацію про предмет та мету розслідування, штрафні санкції, передбачені цим Законом за ненадання інформації у визначений строк або надання неправдивої інформації або відомостей, що вводять в оману, порядок оскарження постанови про проведення розслідування.

6. Дата винесення постанови про проведення розслідування є датою початку такого розслідування. Максимальний строк проведення розслідування не може перевищувати вісімнадцяти місяців. У разі наявності істотної шкоди власникам віртуальних активів в результаті вчинення порушення, що є предметом розслідування, строк проведення такого розслідування за обґрунтованою та мотивованою постановою Регулятора може бути додатково продовжено на один рік.

Для цілей цієї частини під істотною шкодою розуміється шкода, розмір якої перевищує двісті розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої у місячному розмірі на 1 січня року розгляду питання щодо продовження проведення розслідування.

Перебіг строку розслідування може бути зупинений у випадках та на строк, передбачений порядком проведення розслідування.

7. Уповноважений на проведення розслідування у процесі проведення розслідування має право:

1) отримувати доступ до приміщення емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на підставі винесеної таким уповноваженим відповідної постанови та з дотриманням вимог частини восьмої цієї статті;

2) отримувати доступ до приміщень фізичних та юридичних осіб на підставі рішення адміністративного суду, передбаченого частиною одинадцятою статті 289-7 Кодексу адміністративного судочинства України;

3) отримувати доступ до пов'язаних з предметом розслідування інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, документів, носіїв інформації, інших речей та інформації, яка може у них міститися, будь-яких інших матеріалів, пов'язаних з предметом розслідування, незалежно від носія, на якому вони зберігаються, на підставі винесеної ним відповідної постанови із обґрунтуванням їх зв'язку з предметом розслідування;

4) отримувати від осіб копії документів, що містять інформацію, пов'язану з предметом розслідування, та/або копії інформації, пов'язаної з

предметом розслідування, що зберігається на носіях інформації, в інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, а також самостійно копіювати такі документи та/або інформацію;

5) збирати та долучати до матеріалів розслідування докази, зібрані таким уповноваженим у процесі проведення розслідування, а також долучати пов'язані з предметом розслідування докази, надані будь-якою іншою особою. Забороняється долучати до матеріалів розслідування докази, отримані з порушенням вимог, встановлених цим Законом, та/або зібрані чи отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманої внаслідок істотного порушення прав та свобод людини;

6) вимагати надання будь-якої інформації, пов'язаної з предметом розслідування, зокрема, інформації з обмеженим доступом (окрім інформації, що становить адвокатську таємницю), незалежно від способу її зберігання або відображення, в тому числі копій документів, засвідчених особою, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, або її уповноваженою особою. Інформація з обмеженим доступом надається уповноваженому на проведення розслідування у порядку та обсягах, встановленими законом для доступу до такої інформації;

7) вимагати надання пояснень з питань, пов'язаних з предметом розслідування, а також отримувати такі пояснення. Така вимога повинна містити обґрунтування зв'язку таких питань з предметом відповідного розслідування;

8) здійснювати аудіо-, фото- та/або відеофіксацію проведення розслідування;

9) вимагати продовження строку збереження будь-якої інформації, що може бути пов'язана із предметом розслідування, на строк, що не перевищує період розслідування та шести місяців після його завершення. Не вважається порушенням вимог, передбачених цим пунктом, передача такої інформації, зокрема оригіналів документів, до державних та комунальних органів, установ та організацій у встановленому законодавством порядку;

10) викликати та вимагати від будь-якого емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, їх органів управління або працівників надати усні чи письмові пояснення щодо фактів чи документів, що стосуються предмета та мети розслідування, та записувати такі пояснення;

11) проводити інтерв'ю з будь-якою іншою фізичною особою або представниками юридичної особи за їхньою згодою з метою збору інформації, що стосується предмета розслідування;

12) проводити, в тому числі з використанням відео- та/або аудіофіксації, опитування фізичних осіб відповідно до вимог, визначених частиною десятою цієї статті, та підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або Головою Національного банку України постанови про проведення опитування;

13) отримувати в порядку, встановленому статтею 289-6 Кодексу адміністративного судочинства України, доступ до інформації про електронні комунікаційні послуги за рішенням адміністративного суду на підставі поданої уповноваженим на проведення розслідування заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

14) залучати інших працівників Регулятора до заходів, які проводяться у процесі проведення розслідування;

15) залучати аудиторів, експертів та перекладачів до заходів, які проводяться у процесі проведення розслідування, та доручати зазначеним особам здійснення окремих заходів у встановленими Регулятором порядку;

16) за письмовим погодженням з Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або Головою Національного банку України звертатися відповідно до статті 289-5 Кодексу адміністративного судочинства України до адміністративного суду із заявою про накладення з урахуванням обмежень, встановлених законом, арешту на майно, зокрема, віртуальні активи та кошти;

17) зупиняти вчинення правочинів, здійснення операцій на ринку віртуальних активів відповідно до вимог та на строки, визначені частиною дев'ятою цієї статті, на підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або Головою Національного банку України постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів з наступним зверненням відповідно до статті 289-5 Кодексу адміністративного судочинства України до адміністративного суду із заявою про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів;

18) у разі встановлення у процесі проведення розслідування фактів, що можуть свідчити про наявність порушень цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, направляти запити про вжиття заходів з метою усунення таких порушень та зменшення їх негативних наслідків;

19) організовувати та проводити контрольовані послуги відповідно до статті Стаття 124 цього Закону;

20) звертатись до компетентного органу з повідомленням про перешкоджання у доступі до приміщень, в яких має проводитись

розслідування з урахуванням вимог, передбачених частиною восьмою цієї статті, та/або перешкоджання проведенню розслідування у приміщенні, в якому здійснюються заходи в процесі проведення розслідування;

21) мати доступ до всіх документів та інформації, отриманих Регулятором під час здійснення нагляду;

22) здійснювати інші повноваження, визначені цим Законом.

8. У разі винесення уповноваженим на проведення розслідування постанови, передбаченої пунктом 1) частини сьомої цієї статті, такий уповноважений та/або інші уповноважені на проведення розслідування, отримує право на доступ до приміщення емітента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, оферента або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів не раніше, ніж через три робочі дні з дня, наступного за днем надання такої постанови такий особі офіційним каналом зв'язку.

У разі ухвалення адміністративним судом рішення, передбаченого частиною одинадцятою статті 289-7 Кодексу адміністративного судочинства України, уповноважений на проведення розслідування отримує право на доступ до приміщення фізичної або юридичної особи (окрім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням) без попереднього повідомлення такої особи відповідно до такого рішення адміністративного суду.

У разі пред'явлення відповідної постанови Регулятора про проведення розслідування (окрім випадків, визначених абзацом четвертим цієї частини) та постанови, передбаченої пунктом першим частини сьомої цієї статті, або рішення, передбаченого частиною одинадцятою статті 289-7 Кодексу адміністративного судочинства України, а також пред'явлення службового посвідчення уповноважений на проведення розслідування має право на доступ до приміщень фізичних та юридичних осіб (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням), в яких може знаходитися інформація (незалежно від способу її збереження або відображення), речі чи документи, які стосуються предмету розслідування, виключно у робочий час (з 9 до 18 години).

У процесі проведення розслідування у разі отримання запиту регулятора ринку віртуальних активів іншої держави відповідно до абзацу другого частини першої цієї статті для отримання права на доступ до приміщень постанова Регулятора про проведення розслідування не пред'являється.

Проведення уповноваженим на проведення розслідування дій в приміщеннях фізичних або юридичних осіб здійснюється у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Вимоги цієї частини не застосовуються у разі проведення контрольованої послуги відповідно до статті 124 цього Закону.

9. Порядок набрання та втрати чинності постанови про попереднє зупинення вчинення правочинів, здійснення операцій на ринку віртуальних активів та порядок повідомлення про таку постанову, зокрема про набрання та втрату нею чинності, встановлюється нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

10. Уповноважений на проведення розслідування має право проводити опитування свідка на підставі постанови про проведення опитування. Порядок винесення постанови про проведення опитування, вимоги до такої постанови та порядок опитування визначаються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

11. Особа, щодо якої чи у приміщенні якої (зокрема, особа-належний користувач приміщення, будівлі чи території) у процесі розслідування проводяться дії, передбачені частиною сьомою цієї статті, має право:

- 1) отримувати правову допомогу;
- 2) давати пояснення з питань, пов'язаних з предметом розслідування, в тому числі у процесі проведення опитування;
- 3) збирати і подавати уповноваженому на проведення розслідування докази, які підлягають обов'язковому долученню до матеріалів розслідування;
- 4) заявляти уповноваженому на проведення розслідування клопотання про проведення дій, передбачених частиною сьомою цієї статті;
- 5) брати участь у проведенні дій, передбачених частиною сьомою цієї статті, зокрема, звертатися із запитаннями до уповноваженого на проведення розслідування, подавати щодо порядку проведення таких дій зауваження та/або заперечення, які підлягають обов'язковому занесенню до документу, що фіксує проведення процедурної дії, а також вчиняти інші дії відповідно до законодавства;
- 6) ознайомлюватися з матеріалами розслідування, виготовляти з них копії (окрім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);
- 7) оскаржувати в судовому порядку постанову про проведення розслідування;
- 8) звертатися до суду з клопотанням про повне або часткове скасування арешту, накладеного на її майно, чи про повне або часткове скасування зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів;
- 9) здійснювати інші права, визначені законом.

12. Свідки мають право:

- 1) отримувати правову допомогу;
- 2) ознайомлюватися протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженими на проведення розслідування;
- 3) отримувати пояснення щодо того, яким чином питання, що поставлені у процесі опитування, пов'язані з предметом розслідування;
- 4) ознайомлюватися протягом розумного строку з документом, що фіксує проведення (результати проведення) опитування;
- 5) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення щодо зафіксованої під час (за результатами) опитування інформації;
- 6) виправляти (за потреби) стенограму чи протокол опитування;
- 7) здійснювати інші права, передбачені законом.

13. Свідки та особи, які зазначені в абзаці першому частини одинадцятої цієї статті, мають право:

- 1) не визнавати свою винуватість у вчиненні порушення або відмовитись давати пояснення, показання та/або у будь-яких момент відмовитись відповідати на окремі запитання, у разі якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставами для складання щодо них проекту акту про вчинення порушення;
- 2) відмовитись давати пояснення, показання, які можуть стати підставами для складання проекту акту про вчинення порушення щодо їхніх близьких родичів або членів їхніх сімей;
- 3) бути негайно повідомленими уповноваженим на проведення розслідування про свої права, передбачені цією статтею.

14. Особа, що є об'єктом розслідування, зобов'язана виконувати вимоги уповноваженого на розслідування під час проведення розслідування.

15. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні розслідування шляхом:

- 1) ненадання або надання не в повному обсязі інформації, пов'язаної з предметом розслідування, крім випадків, передбачених пунктами 13.1) і 13.2) частини тринадцятої цієї статті;
- 2) надання недостовірної інформації;
- 3) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможлиблює або ускладнює її використання;
- 4) знищення документів, інформації, в тому числі, що міститься в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що можуть бути доказами;

5) неприбуття без поважних причин для проведення опитування або неповідомлення про причини такого неприбуття;

6) перешкоджання в доступі до приміщень у разі дотримання вимог, зазначених у частині восьмій цієї статті.

16. Якщо у процесі проведення розслідування встановлено ознаки вчинення кримінального правопорушення на ринку віртуальних активів, уповноважений на проведення розслідування вносить постанову про направлення повідомлення про вчинення кримінального правопорушення відповідним правоохоронним органам та направляє таке повідомлення з копіями матеріалів розслідування. Порядок зупинення проведення розслідування на період кримінального провадження визначається нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

17. Уповноважений на проведення розслідування не може розголошувати інформацію, що пов'язана з проведенням розслідування, крім випадків, передбачених законом.

18. На основі одержаних пояснень та за результатами розслідування уповноважений на проведення розслідування складає постанову про результати розслідування та надає її на розгляд Регулятора.

19. На підставі результатів розслідування та після надання на вимогу осіб, що були об'єктом розслідування, такими особами пояснень відповідно до статті Стаття 126 цього Закону Регулятор приймає одне з таких рішень:

1) про застосування заходів впливу, передбачених статтею Стаття 112 цього Закону — у разі встановлення факту вчинення такими особами порушень;

2) про припинення розслідування — у разі відсутності фактів та обставин, що свідчать про такі порушення.

20. За винятком випадків, передбачених другим реченням цього абзацу, повторне проведення розслідування забороняється у разі, якщо питання, що є предметом такого розслідування, вже були предметом раніше проведеного розслідування. Регулятор може винести постанову про проведення повторного розслідування виключно у разі, якщо щодо уповноваженого на проведення розслідування, який раніше проводив зазначене розслідування, розпочато дисциплінарне провадження або такій особі повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке вважається корупційним кримінальним правопорушенням відповідно до Кримінального кодексу України.

21. Постанови про проведення розслідування, постанови, винесені уповноваженими на проведення розслідування, та/або вчинення уповноваженими чи іншими особами окремих дій чи допущення бездіяльності

у процесі проведення розслідування можуть бути оскаржені до суду.

22. У процесі проведення розслідування Регулятор має право збирати та обробляти персональні дані, що стосуються предмету розслідування. При цьому згода осіб, персональні дані яких пов'язані з предметом розслідування, на проведення таких дій не вимагається.

Суб'єкт персональних даних після завершення розслідування повідомляється Регулятором про склад та зміст зібраних в процесі проведення розслідування персональних даних щодо нього, про свої права, визначені Законом України "Про захист персональних даних", та мету збору персональних даних.

23. Матеріали розслідування зберігаються в Регулятора протягом 10 років з дня винесення постанови про завершення розслідування, якщо більший строк зберігання всіх чи окремих матеріалів не встановлено законом.

Стаття 123. Проведення інспекцій

1. Регулятор проводить інспекції з метою забезпечення дотримання вимог законодавства, виявлення та зменшення ризиків невідповідності діяльності осіб, щодо яких проводяться інспекції, таким вимогам, а також зменшення негативних наслідків реалізації таких ризиків.

2. Порядок проведення інспекцій, у тому числі винесення постанови про проведення позапланової інспекції, встановлюється нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

3. Строк проведення інспекції не може перевищувати 30 робочих днів з дня початку проведення інспекції. За наявності обґрунтованих підстав такий строк може бути продовжений не більше ніж на 15 робочих днів.

4. Інспекції можуть бути планові та позапланові. Інспекції можуть бути безвізними (безвізний нагляд) та візними (інспекційна перевірка).

Візні інспекції проводяться у приміщеннях осіб, які є об'єктом нагляду.

Безвізна інспекція проводиться у приміщеннях Регулятора.

5. Особа, щодо якої проводиться візна інспекція, зобов'язана забезпечити уповноваженим на проведення інспекції умов для проведення такої інспекції та вільний доступ у робочий час до приміщень, у яких проводиться інспекція.

Уповноважені на проведення інспекції мають право на доступ до приміщень, зазначених в абзаці першому цієї частини, у робочий час (з 9.00 до 18.00) лише у разі наявності відповідної постанови Регулятора про проведення інспекції, а також документів, що посвідчують їх особу.

Постанова про проведення інспекції пред'являється особі, що є об'єктом інспекції, та повинна містити інформацію про предмет та мету інспекції, штрафні платежі, передбачені цим Законом за невиконання вимог щодо проведення інспекції, порядок оскарження постанови про проведення інспекції.

Уповноважені на проведення інспекції перед початком проведення виїзної інспекції зобов'язані, окрім випадків проведення контрольованої послуги відповідно до статті Стаття 124 цього Закону, пред'явити особі, щодо якої чи у приміщенні якої проводиться інспекція, службове посвідчення та надати копію постанови Регулятора про проведення інспекції, відповідно до якої їм доручено здійснити інспекцію, а також у випадках, визначених законодавством, інші визначені Регулятором документи. У разі непред'явлення документів, визначених першим реченням цього абзацу, уповноважені на проведення інспекції не мають права проводити виїзну інспекцію.

6. Періодичність здійснення планових інспекцій визначається Регулятором. Планова інспекція здійснюється не частіше одного разу на рік.

Регулятор затверджує план інспекцій на наступний календарний рік не пізніше 25 грудня поточного року та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті не пізніш ніж у десятиденний строк після його затвердження.

Регулятор зобов'язаний офіційним каналом зв'язку повідомити особу, щодо якої проводиться планова інспекція, про проведення такої інспекції не пізніше, ніж за десять календарних днів до її початку.

7. Регулятор має право на проведення позапланової інспекції без попереднього повідомлення щодо осіб, які є об'єктом нагляду, з таких підстав:

1) виявлення у звітних даних, що подаються до Регулятора, інформації, що вказує на недотримання особою вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, та/або надання такою особою недостовірної інформації;

2) наявність інформації, що може свідчити про порушення особою вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, – у разі, якщо така особа не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на запит про надання інформації, в якому зазначаються такі можливі порушення та який надісланий у встановленому цим Законом порядку;

3) перевірка виконання особою запиту про вжиття заходів або розпорядження про усунення порушення законодавства;

4) неподання особою у встановлений законодавством строк звітних даних, інших документів та інформації, подання яких вимагається законодавством та/або відповідно до письмової вимоги Регулятора у випадках,

передбачених цим Законом;

5) наявність фактів, що свідчать про погіршення фінансового стану особи та/або підвищення ступеню ризику від здійснюваної такою особою діяльності;

6) результати аналізу звернень з інформацією, підтвердженою відповідними документами (їх копіями), щодо порушень законодавства про захист прав власників віртуальних активів, що були вчинені особою та спричинили шкоду правам та законним інтересам власників віртуальних активів;

7) інші обґрунтовані підстави, визначені нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

8. Під час проведення позапланової інспекції з'ясовуються лише ті питання, що є предметом такої інспекції та необхідність перевірки яких стала підставою для її проведення. При цьому у постанові Регулятора про проведення позапланової інспекції такі питання обов'язково зазначаються у предметі інспекції разом із зазначенням підстави (підстав) для проведення такої інспекції. У разі виявлення необхідності з'ясування інших питань, ніж ті, які були зазначені у предметі позапланової інспекції у відповідній постанові Регулятора зміни до такої постанови не вносяться, а для з'ясування таких питань Регулятором виноситься постанова про проведення нової позапланової інспекції.

За винятком випадків, передбачених другим реченням цього абзацу, повторне проведення інспекції забороняється у разі, якщо питання, що мають бути предметом такої інспекції, були перевірені під час раніше проведеної інспекції. Регулятор може винести постанову про проведення повторної інспекції виключно у разі, якщо стосовно уповноваженого на проведення інспекції, який раніше проводив зазначену інспекцію, розпочато дисциплінарне провадження або такій особі повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке вважається корупційним кримінальним правопорушенням відповідно до Кримінального кодексу України.

9. Особа, яка є об'єктом інспекції, зобов'язана:

1) забезпечувати уповноваженим особам Регулятора доступ у робочий час до всіх своїх приміщень та забезпечити умови для проведення інспекції;

2) надавати в порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України, уповноваженим особам доступ у режимі перегляду до всіх інформаційних систем, необхідних для проведення інспекції, для проведення вибірки та вивантаження необхідної інформації для її

подальшого аналізу, а також консультаційну підтримку з питань функціонування таких систем;

3) безоплатно надавати на запит уповноважених осіб Регулятора будь-яку інформацію, документи, письмові пояснення з питань своєї діяльності

4) виконувати інші вимоги відповідно до нормативно-правових актів Регулятора.

10. Уповноважені на проведення інспекції у процесі проведення інспекції мають право:

1) після вручення постанови особі, щодо якої проводиться виїзна інспекція, вимагати визначення такою особою контактної особи - координатора, який здійснюватиме координацію взаємодії уповноважених на проведення інспекції з особами, які братимуть участь у проведенні інспекції;

2) приймати рішення про проведення виїзної інспекції;

3) надавати особам, щодо яких проводиться інспекція, іншим особам, пов'язаним з проведенням операції на ринку віртуальних активів, попередній перелік інформації, що буде запитана у ході проведення інспекції, з метою здійснення такими особами підготовки до надання відповідної інформації;

4) отримувати від осіб, щодо яких проводиться інспекція, будь-яку інформацію, документи, письмові пояснення щодо віртуальних активів;

5) вимагати надання доступу до пов'язаних з предметом інспекції інформації та речей (в тому числі носіїв інформації);

6) вимагати надання будь-якої інформації (незалежно від способу її збереження або відображення), пов'язаної з предметом інспекції, в тому числі копії документів, що засвідчені особою, щодо якої проводиться інспекція (або її уповноваженою особою), або іншою особою, пов'язаною зі здійсненням операції на ринку віртуальних активів;

7) вимагати надання письмових пояснень щодо запитань, пов'язаних з предметом інспекції;

8) здійснювати аудіо-, фото- та/або відеофіксацію проведення інспекції;

9) вимагати від особи, щодо якої проводиться інспекція, продовження строку збереження будь-якої інформації, що може бути пов'язана з предметом інспекції, на строк, що не перевищує період інспекції та шести місяців після її завершення. Не вважається порушенням вимог, передбачених цим пунктом, передача такої інформації, зокрема оригіналів документів, до державних та комунальних органів, установ та організацій у встановленому законодавством порядку;

10) долучати до матеріалів інспекції документи та інші матеріали, що

пов'язані з предметом інспекції;

11) у разі встановлення у ході інспекції фактів, що можуть свідчити про наявність порушень законодавства, з метою усунення таких порушень та зменшення їх негативних наслідків направляти запити про вжиття заходів;

12) проводити інтерв'ю (зокрема, з використанням засобів відео-, аудіозв'язку) із керівниками, посадовими особами та іншими працівниками особи, щодо якої проводиться інспекція, за їхньої згоди та з попереднім повідомленням контактної особи – координатора, визначеної відповідно до пункту 1) цієї частини, а також проводити інтерв'ю (зокрема, з використанням засобів відео-, аудіозв'язку) з будь-якою іншою особою, яка висловила згоду на проведення такого інтерв'ю.

Передбачене цим пунктом інтерв'ю проводиться на добровільній основі щодо питань, пов'язаних з предметом інспекції, та може бути проведено за бажанням осіб у письмовій формі;

13) організовувати та проводити контрольовані послуги відповідно до статті Стаття 124 цього Закону;

14) залучати інших працівників Регулятора до заходів, які проводяться у процесі проведення інспекції;

15) звертатись до компетентного органу з повідомленням про перешкоджання у доступі до приміщень, в яких має проводитись виїзна інспекція з урахуванням вимог, передбачених частиною п'ятою цієї статті, та/або перешкоджання проведенню виїзної інспекції у приміщенні особи, щодо якої проводиться інспекція;

16) здійснювати інші повноваження, визначені законодавством.

11. Особи, щодо яких проводиться інспекція, мають право на:

1) отримання правової допомоги;

2) отримання копії постанови Регулятора про проведення інспекції та інших документів, визначених Регулятором;

3) ненадання допуску до приміщення, в якому проводитиметься виїзна інспекція, у разі ненадання документів, передбачених пунктом 2) цієї частини, та/або неперед'явлення уповноваженим на проведення інспекції його службового посвідчення;

4) отримання інформації про заплановану тривалість проведення інспекції. У разі якщо під час проведення інспекції виникла вірогідність завершення інспекції у строки інші, ніж були повідомлені особам, щодо яких проводиться інспекція, уповноважені на проведення інспекції зобов'язані повідомити таких осіб про таку вірогідність;

5) отримання пояснень щодо того, яким чином інформація, що

запитується у процесі інспекції, пов'язана з предметом інспекції;

6) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень щодо інформації, що передається уповноваженим на проведення інспекції;

7) надання доказів з питань, пов'язаних з предметом інспекції;

8) отримання проекту звіту про результати проведення інспекції;

9) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень до проекту звіту про результати проведення інспекції;

10) отримання копії постанови Регулятора про завершення проведення інспекції;

11) здійснення аудіо-, фото- та/або відеофіксації проведення виїзної інспекції;

12) здійснення інших прав, передбачених законом.

Особа, щодо якої проводиться інспекція, набуває прав, передбачених цією частиною, з моменту її повідомлення про проведення щодо неї інспекції.

12. Особи, з якими у процесі проведення інспекції відповідно до пункту 12) частини десятої цієї статті проводяться інтерв'ю, мають право на:

1) отримання правової допомоги;

2) отримання пояснень щодо того, яким чином запитання, поставлені під час інтерв'ю, пов'язані з предметом інспекції;

3) ознайомлення протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженими на проведення інспекції під час інтерв'ю;

4) вимогу щодо організації проведення інтерв'ю у письмовій формі;

5) ознайомлення із зафіксованою під час (за результатами) інтерв'ю інформацією;

6) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень щодо зафіксованої під час (за результатами) інтерв'ю інформації;

7) виправлення (за потреби) стенограми чи протоколу інтерв'ю;

8) відмову від інтерв'ю або від продовження вже розпочатого інтерв'ю на його будь-якому етапі. Зазначена у цьому пункті відмова не тягне за собою відповідальності для особи, яка її вчинила.

9) здійснення інших прав, передбачених законом.

13. Уповноважені на проведення інспекції фіксують в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України, результати заходів, здійснених ними в процесі проведення інспекції, шляхом складення відповідних документів (зокрема, постанов, стенограм, протоколів), які

підписуються усіма учасниками проведення таких заходів. У разі відмови особи від такого підписання відомості про таку відмову включаються до тексту відповідного документу.

14. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні інспекції шляхом:

1) ненадання відповідно до вимог цієї статті інформації, пов'язаної з предметом інспекції, або надання такої інформації не в повному обсязі, або надання недостовірної інформації;

2) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможлиблює або ускладнює її використання;

3) знищення документів, інформації, в тому числі, що міститься в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що пов'язані з предметом інспекції;

4) перешкоджання в процесі виїзної інспекції у доступі до приміщень, який здійснюється з урахуванням вимог та обмежень, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

15. За результатами проведення інспекції оформлюється звіт про результати проведення інспекції, виноситься постанова Регулятора про завершення проведення інспекції та можуть надаватися рекомендації та/або вживатися інші заходи за наслідками інспекції.

У разі якщо в процесі інспекції виявлено ознаки порушення вимог законодавства, звіт про результати проведення інспекції повинен містити детальний опис фактів, що підтверджують вчинення такого правопорушення.

Форма звіту про результати проведення інспекції, вимоги до нього та порядок його оформлення встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

16. За результатами проведення інспекції уповноважений на проведення інспекції складає проект звіту про результати проведення інспекції.

Проект звіту про результати проведення інспекції не пізніше, ніж за чотирнадцять днів до завершення строку проведення інспекції надсилається особі, щодо якої проводиться інспекція. У супровідному листі до такого проекту звіту зазначається строк, протягом якого особа, щодо якої проводиться інспекція, може надати свої коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення до такого проекту звіту.

Уповноважений на проведення інспекції розглядає коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, подані до проекту звіту про проведення інспекції особою, щодо якої проводиться інспекція, враховує такі

коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення або вмотивовано відхиляє їх, про що зазначає у тексті проекту звіту про результати проведення інспекції. У разі внесення змін до тексту проекту звіту про результати проведення інспекції такий проект повторно надсилається особі, щодо якої проводиться інспекція, для повторного надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для такого надання. Повторно отримані коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення опрацьовуються в порядку, передбаченому першим реченням цього абзацу, для складання остаточного тексту звіту про проведення інспекції.

17. За результатом проведення процедур, передбачених частиною шістнадцятою цієї статті, уповноважений на проведення інспекції оформлює остаточний текст звіту про результати проведення інспекції та передає його на розгляд Регулятора.

18. Протягом трьох робочих днів з дня передачі уповноваженим на проведення інспекції звіту про результати проведення інспекції Регулятора за результатом розгляду такого звіту може:

- 1) винести постанову Регулятора про завершення проведення інспекції;
- 2) за наявності обґрунтованих підстав з урахуванням максимального строку проведення інспекції, встановленого відповідно до частини третьої цієї статті, продовжити проведення інспекції, зокрема, з метою належного реагування на коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, отримані від особи, щодо якої проводиться інспекція.

19. У разі якщо в процесі інспекції виявлено ризики невідповідності діяльності особи, щодо якої проводиться інспекція, вимогам законодавства, з метою зменшення негативних наслідків реалізації таких ризиків уповноважені на проведення інспекції надають рекомендації щодо усунення цих ризиків із зазначенням строків реалізації (виконання) таких рекомендацій. Такі рекомендації у разі їх надання надсилаються особі, щодо якої проводиться інспекція разом з проектом звіту.

Особа, щодо якої проводиться інспекція, у встановлені уповноваженими на проведення інспекції строки в межах загального максимального строку проведення інспекції, повідомляє уповноважених на проведення інспекції про згоду з наданими рекомендаціями та строками їх виконання або повідомляє про незгоду з такими рекомендаціями разом з відповідним обґрунтуванням.

20. Після винесення постанови Регулятора про завершення проведення інспекції Регулятор може вжити один або декілька з таких заходів:

- 1) направлення особі, щодо якої проводилася інспекція, запиту про вжиття заходів;
- 2) направлення матеріалів інспекції правоохоронним органам та/або

іншим державним органам відповідно до їх компетенції;

3) передання матеріалів інспекції уповноваженому на супроводження;

4) передання матеріалів інспекції уповноваженому на проведення розслідування;

5) направлення матеріалів інспекції компетентним органами іноземних держав, у разі виявлення у таких матеріалах ознак вчинення правопорушень особами, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснюється такими регуляторами.

Заходи, передбачені цією частиною, можуть бути вжиті протягом року з дня винесення постанови Регулятора про завершення проведення інспекції.

21. У разі виявлення інформації, що свідчить про порушення вимог законодавства, якщо цього вимагають обставини справи, для захисту інтересів держави та/або учасників ринку віртуальних активів заходи, передбачені пунктами 2) - 5) частини двадцятої цієї статті, можуть бути вжиті уповноваженими на проведення інспекції невідкладно після виявлення ознак відповідного правопорушення.

У разі виявлення інформації, що свідчить про наявність ознак вчинення кримінального правопорушення, уповноважений на проведення інспекції невідкладно після виявлення такої інформації повинен направити матеріали інспекції, що містять таку інформацію, до правоохоронних органів.

Вимоги щодо заборони розголошення інформації, встановлені частиною двадцять другою цієї статті, не поширюються на випадки, передбачені цією частиною.

22. Уповноваженим на проведення інспекції, крім випадків, передбачених цим Законом, забороняється розголошувати будь-яку інформацію, пов'язану з проведенням інспекції, та/або щодо заходів, що вживаються Регулятором за наслідками розгляду звіту про результати проведення інспекції.

23. Проведення інспекції або вчинення окремих дій у процесі проведення інспекції може бути оскаржено до суду.

24. У процесі проведення інспекції Регулятор має право збирати та обробляти персональні дані, що стосуються предмету інспекції. При цьому згода осіб, персональні дані яких пов'язані з предметом інспекції, на проведення таких дій не вимагається.

Суб'єкт персональних даних після завершення інспекції повідомляється Регулятором про склад та зміст зібраних в процесі проведення інспекції персональних даних щодо нього, про свої права, визначені Законом України "Про захист персональних даних", та мету збору персональних даних.

25. Матеріали інспекції зберігаються у Регулятора протягом 10 років,

якщо більший строк зберігання всіх чи окремих матеріалів не встановлено законом.

Стаття 124. Контрольована послуга

1. Контрольована послуга – інструмент контролю за здійсненням діяльності на ринку віртуальних активів, який полягає в імітації отримання фізичними особами послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, та/або імітації придбання, отримання в осіб, щодо яких проводиться інспекція або розслідування, віртуального активу або імітації здійснення прав, обумовлених відповідним віртуальним активом, відносно таких осіб.

2. Метою контрольованої послуги є:

1) під час проведення інспекції – документування процесу виконання вимог законодавства, виявлення та зменшення ризиків невідповідності цим вимогам та негативних наслідків виникнення таких ризиків для клієнтів та власників віртуальних активів;

2) під час проведення розслідування – підтвердження або спростування наявної інформації щодо вчинення порушення вимог законодавства, а також встановлення особи, яка вчинила таке порушення.

3. Контрольована послуга може бути проведена Регулятором у процесі проведення інспекції або розслідування виключно на підставі постанови про проведення контрольованої послуги, винесеної уповноваженим на проведення інспекції або уповноваженим на проведення розслідування.

4. Порядок проведення контрольованих послуг встановлюється нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

5. Уповноважений на проведення інспекції або уповноважений на проведення розслідування виносить постанову про залучення для проведення конкретної контрольованої послуги працівника Регулятора, який призначений на посаду контролера.

6. Вимоги до контролерів, порядок призначення особи на посаду контролера та залучення контролера для проведення контрольованої послуги встановлюється нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

7. Процес проведення контрольованої послуги в обов'язковому порядку фіксується за допомогою аудіо-, фото-та/або відеофіксації без використання спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку та інших технічних засобів негласного отримання інформації. При цьому згода особи, щодо якої проводиться контрольована послуга, чи працівників такої особи або інших осіб, залучених до обслуговування клієнтів такою особою, на проведення зазначеної фіксації не вимагається.

8. Матеріали аудіо-, фото-та/або відеофіксації долучаються до матеріалів інспекції або розслідування та можуть бути доказами під час фіксації факту вчинення порушення законодавства та розгляду справи про порушення.

9. У процесі проведення контрольованої послуги не можуть вчинятися правочини щодо розміщення, обігу та погашення віртуальних активів.

10. Договори, укладені в процесі проведення контрольованої послуги, є нікчемними.

11. Вся інформація, пов'язана з процесом проведення контрольованої послуги, зокрема, про осіб, які є контролерами, є професійною таємницею. Особи, щодо яких проводилась контрольована послуга, працівники таких осіб та інші особи, залучені до обслуговування клієнтів такими особами, зобов'язані не розголошувати інформацію, пов'язану з процесом проведення контрольованої послуги та несуть відповідальність за недотримання цієї вимоги.

12. Витрати, понесені особою, щодо якої проводилась контрольована послуга, пов'язані із наданням послуг, зокрема, з ідентифікацією клієнта, проведенням операцій та укладенням договорів в процесі контрольованої послуги, не є заподіянням шкоди такій особі за умови, що процес контрольованої послуги проводився в межах та в спосіб, визначених законодавством.

Стаття 125. Періодичні штрафні платежі

1. Регулятор приймає рішення про накладення періодичних штрафних платежів з метою забезпечення:

1) виконання особою зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність);

2) виконання особами, визначеними частиною першою статті Стаття 121 цього Закону, обов'язків щодо:

а) надання повної інформації на письмовий запит відповідно до статті Стаття 121 цього Закону або на вимогу уповноваженої особи Регулятора відповідно до статті Стаття 116, Стаття 122 або Стаття 123 цього Закону;

б) надання інформації у формі або у спосіб, що не унеможливорює або ускладнює її використання на письмовий запит відповідно до статті Стаття 121 цього Закону або на вимогу уповноваженої особи Регулятора відповідно до статті Стаття 116, Стаття 122 або Стаття 123 цього Закону;

в) виконання вимог під час розгляду справи про порушення, що проводиться відповідно до статті Стаття 116 цього Закону;

г) виконання вимог у ході розслідування, зокрема надання будь-яких документів, інформації, будь-яких інших матеріалів, що необхідні для

проведення розслідування, доповнення та коригування інформації, наданої під час розслідування відповідно до статті Стаття 122 цього Закону;

д) виконання вимог під час інспекцій, що проводяться відповідно до статті Стаття 123 цього Закону.

2. Розмір періодичних штрафних платежів повинен бути пропорційним та достатнім для забезпечення виконання особами вимог та обов'язків. Періодичні штрафні платежі сплачуються за кожен день прострочення з дня, вказаного у рішенні Регулятора про застосування таких платежів.

3. Періодичні штрафні платежі накладаються за кожен день прострочення виконання вимог або обов'язків, передбачених частиною першою цієї статті:

1) на юридичних осіб – у розмірі трьох відсотків середньоденного обороту за останній звітний рік, що передував року, в якому накладаються такі платежі;

2) на фізичних осіб – у розмірі двох відсотків середньоденного доходу за останній звітний рік, що передував року, в якому накладаються такі платежі.

Для цілей цієї статті середньоденний оборот юридичних осіб за останній звітний рік обчислюється шляхом ділення загального річного обороту, що розраховується відповідно до частини сьомої статті Стаття 112 цього Закону, на кількість календарних днів у попередньому році.

Для цілей цієї статті середньоденний оборот фізичних осіб за останній звітний рік обчислюється шляхом поділу загального річного доходу, що розраховується на підставі відомостей з Державного реєстру фізичних осіб - платників податків про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків, на кількість календарних днів у попередньому році. Загальний річний дохід фізичної особи включає в себе доходи, отримані такою фізичною особою як самозайнятою особою від провадження підприємницької діяльності, а також іншої незалежної професійної діяльності.

Нарахування періодичних штрафних платежів припиняється через шість місяців з дня оприлюднення відповідного рішення Регулятора. Після спливу цього строку Регулятор може прийняти нове рішення про застосування періодичних штрафних платежів.

Стаття 126. Пояснення особи, яка є об'єктом розслідування

1. До застосування заходів впливу, штрафів та/або періодичних штрафних платежів, передбачених статтями Стаття 112 та Стаття 125 цього Закону, особа, яка є об'єктом розслідування, має право надати усні та письмові пояснення.

2. Уповноважений на проведення розслідування повинен забезпечити особі, яка є об'єктом розслідування, можливість надати пояснення стосовно

результатів розслідування. Уповноважений на проведення розслідування готує постанову про результати розслідування виключно на основі тих обставин, щодо яких особі, яка є об'єктом розслідування, була можливість надати пояснення.

Особи, щодо яких проводиться розслідування, мають право на захист своїх прав та законних інтересів в ході розслідування. Такі особи мають право доступу до матеріалів розслідування, із урахуванням обмежень, необхідних для захисту комерційної таємниці інших осіб. Право доступу до матеріалів розслідування не розповсюджується на конфіденційну інформацію та внутрішні документи Регулятора.

Санкції, передбачені статтею Стаття 125 цього Закону, застосовуються Регулятором без розгляду відповідних пояснень виключно у разі, якщо існує необхідність запобігання значній та невідворотній шкоді фінансовій стабільності або інтересам власників віртуальних активів, зокрема роздрібним власникам. У такому випадку Регулятор приймає тимчасове рішення про застосування заходів впливу, штрафів та/або періодичних штрафних платежів та надає можливість особам, щодо яких було воно було прийняте, якомога швидше надати відповідні пояснення.

Стаття 127. Допуск віртуальних активів до обігу на території України

1. Якщо емісія віртуального активу була здійснена до набрання чинності цим Законом або за межами території України, постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, можуть здійснювати маркетинг віртуального активу, який не є токеном з прив'язкою до активів та токеном електронних грошей, токена з прив'язкою до активів чи токена електронних грошей або маркетинг послуг щодо такого віртуального активу, пропонувати клієнтам такий віртуальний актив або послуги щодо такого віртуального активу, надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, щодо такого віртуального активу виключно за умови допуску такого віртуального активу до обігу на території України.

2. Віртуальні активи, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, токени з прив'язкою до активів та токени електронних грошей, емісія яких здійснена на території України відповідно до вимог, передбачених цим Законом, не потребують допуску до обігу на території України.

3. Допуск до обігу на території України віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей може здійснюватися:

1) шляхом подання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, заяви про допуск віртуального активу до обігу на території України до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) під час авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Для цілей цього пункту постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, разом із заявою про авторизацію, що подається відповідно до статті Стаття 67 цього Закону, надає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку перелік віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей, щодо яких він має намір надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів.

4. Рішення про допуск токенів з прив'язкою до активів та віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів чи токенами електронних грошей, до обігу на території України приймається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а щодо токенів електронних грошей – Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

5. Вимоги та порядок допуску віртуальних активів до обігу в Україні визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а щодо токенів електронних грошей – Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку веде та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті Реєстр віртуальних активів, допущених до обігу на території України, відповідно до порядку, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Віртуальний актив вважається допущеним до обігу на території України з наступного робочого дня після оприлюднення рішення про допуск на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 128. Внески на регулювання

1. З постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які станом на 1 січня відповідного року пройшли процедуру авторизації на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, справляються внески на регулювання у такому розмірі:

1) щодо послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів – 40 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) щодо послуги діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів – 80 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) щодо послуги обміну віртуальних активів на грошові кошти – 80 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) щодо послуги обміну віртуальних активів на інші віртуальні активи

– 80 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) щодо послуги виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів – 25 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

6) щодо послуги розміщення віртуальних активів – 25 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

7) щодо послуги надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів – 25 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

8) щодо послуги отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів – 25 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

9) щодо послуги надання консультацій щодо віртуальних активів – 25 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

10) щодо послуги діяльність з управління портфелем віртуальних активів – 25 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У разі якщо постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, пройшов авторизацію на надання двох або більше послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, то такий постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, сплачує один внесок, що є найбільшим у грошовому еквіваленті.

2. Внески на регулювання, визначені у цій статті, обчислюються від неоподатковуваного мінімуму доходів громадян, встановленого станом на 1 січня поточного року.

Внески на регулювання сплачуються щороку, до 1 липня, до спеціального фонду Державного бюджету України.

3. У разі несплати або сплати не в повному обсязі особою, визначеною у частині першій цієї статті, внеску на регулювання відповідно до вимог цієї частини Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає постанову про стягнення несплаченого внеску на регулювання.

4. У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про стягнення несплаченого внеску на регулювання особа, щодо якої прийнято таку постанову, письмово не повідомила Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про добровільне виконання такої постанови та або не оскаржила постанову в судовому порядку, відповідна постанова набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України "Про виконавче провадження" та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання відповідно до законодавства.

У разі несплати або сплати не в повному обсязі внеску на регулювання постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, сплачує

штраф у розмірі до 100 тисяч гривень відповідно до рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Сплата такого штрафу не звільняє від сплати внеску на регулювання в повному обсязі.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок сплати внесків на регулювання, зокрема види та розмір внесків, підстави та строки сплати, методологію розрахунку максимального розміру внесків.

Стаття 129. Плата за надання адміністративних послуг

1. Порядок визначення розміру плати за надання адміністративних послуг емітентам токенів з прив'язкою до активів та постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Порядок визначення розміру плати за надання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку адміністративних послуг повинен встановлювати розмір плати та випадки щодо звільнення від плати за надання відповідних адміністративних послуг.

3. Розмір плати за надання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку адміністративних послуг розраховується виходячи з принципу відшкодування фізичними або юридичними особами витрат Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, пов'язаних із наданням таких послуг.

4. Розмір плати за надання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку адміністративних послуг не може збільшуватись протягом бюджетного періоду.

Зміни до будь-яких елементів (розмір плати, перелік осіб, яким надається послуга) адміністративних послуг не можуть вноситися менш як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому діятимуть нові елементи, крім випадку зменшення чи звільнення від плати за надання адміністративної послуги.

Плата за надання адміністративної послуги сплачується до спеціального фонду Державного бюджету України.

РОЗДІЛ IX

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного через 12 місяців з дня опублікування, крім:

1) статті Стаття 127, положень, що регулюють процедуру авторизації здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск до торгів токенів з прив'язкою до активів, положень, що регулюють процедуру авторизації постачальників послуг, пов'язаних з

оборотом віртуальних активів, та пунктів 4 та **Error! Reference source not found.** Розділу X цього Закону, що набирають чинності через 6 місяців з дня опублікування цього Закону;

2) статей Стаття 128 та Стаття 129 цього Закону, що набирають чинності з дня набрання чинності Законом України про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо здійснення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів.

2. Частина перша статті Стаття 99 цього Закону до дня набуття Україною статусу країни - члена Європейського Союзу застосовується у такій редакції:

"Документи, що у порядку, передбаченому цим Законом, створюються, оприлюднюються та/або подаються до Регулятора іноземними юридичними особами та фізичними особами - іноземцями, іншими іноземними особами, складаються державною мовою України. Якщо такі документи створені іншою мовою, правильність перекладу таких документів українською мовою повинна бути засвідчена у встановленому законодавством порядку".

3. Розділ III цього Закону не застосовується до публічних пропозицій, строк дії яких закінчився до набрання чинності цим Законом.

4. Віртуальні активи, емісію яких було здійснено до набрання чинності цим Законом, можуть бути допущені до обігу на території України у порядку, визначеному статтею Стаття 127 цього Закону.

5. Установити, що розміри штрафів, зазначених у частині другій, третій та шостій статті Стаття 112 цього Закону, у період з дня набрання чинності цим Законом до дня набуття Україною статусу країни-члена Європейського Союзу застосовуються таким чином:

1) до 1 січня другого року, наступного за роком, в якому розмір валового внутрішнього продукту України у фактичних цінах складатиме розмір не менший, ніж гривневий еквівалент 300 мільярдів доларів США – з коефіцієнтом 0,25, а у разі вчинення повторного порушення протягом звітного року – з коефіцієнтом 1;

2) з 1 січня другого року, наступного за роком, в якому розмір валового внутрішнього продукту України у фактичних цінах складатиме розмір не менший, ніж гривневий еквівалент 300 мільярдів доларів США – з коефіцієнтом 1.

Для цілей цього Розділу:

3) розмір валового внутрішнього продукту у фактичних цінах у відповідному році визначається відповідно до офіційної державної статистичної інформації, оприлюдненої на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики;

4) гривневий еквівалент розміру валового внутрішнього продукту у доларах США за відповідний рік розраховується на підставі середнього за відповідний рік офіційного курсу гривні до долара США, встановленого Національним банком України.

6. Установити, що тимчасово, до 1 січня 2026 року, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України може застосовувати до фізичних та юридичних осіб штрафи за вчинення порушення, передбаченого пунктом 72 частини першої статті Стаття 112 – у розмірі від трьохсот до шестисот відсотків вартості розміщеної реклами.

7. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації положень цього Закону;

2) забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

8. Національному банку України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

розробити та затвердити порядок створення, формування, ведення, а також порядок доступу інших державних органів, органів виконавчої влади, емітентів віртуальних активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів до Реєстру емітентів токенів електронних грошей, та забезпечити функціонування Реєстру емітентів токенів електронних грошей;

9. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розробити та затвердити порядок створення, формування, ведення, а також порядок доступу інших державних органів, органів виконавчої влади та учасників ринку віртуальних активів до Реєстру білих книг віртуальних активів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та забезпечити функціонування Реєстру білих книг віртуальних активів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону.

10. Кабінету Міністрів України у 2025 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону."

2) У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної

Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

статтю 56 доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. З метою захисту прав інформатора, встановлених Законом України "Про віртуальні активи", Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за зверненням інформатора може звертатися до суду з позовом (заявою) в інтересах інформатора, брати участь у розгляді справ за такими позовами (заявами), а також на будь-якій стадії розгляду вступати у справу, провадження в якій відкрито за позовами (заявами) інформаторів, подавати апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими чи виключними обставинами, у тому числі у справі, провадження в якій відкрито за позовом (заявою) інформатора";

статтю 150 доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

"Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно, що складає резерв активів емітентів токенів з прив'язкою до активів, кошти та віртуальні активи клієнтів, що передаються постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження ними діяльності на ринку віртуальних активів";

частину другу статті 293 доповнити пунктом 12 такого змісту:

"12) розкриття професійної таємниці на ринку віртуальних активів";

розділ IV доповнити главою 14 такого змісту:

"Глава 14. Розгляд судом справ про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів

Стаття 350⁹. Підсудність

1. Заява про розкриття особами, визначеними пунктами 1–3 частини першої статті Стаття 103 Закону України "Про віртуальні активи", інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи у випадках, встановлених законом, подається до суду за місцезнаходженням особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, а у разі якщо такою особою є нерезидент – за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 350¹⁰. Зміст заяви

1. У заяві до суду про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи повинно бути зазначено:

1) найменування суду, до якого подається заява;

2) ім'я (найменування) заявника та особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку

віртуальних активів, їх місце проживання або місцезнаходження, а також ім'я представника заявника, якщо заява подається представником;

3) ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яку вимагається розкрити;

4) обґрунтування необхідності та обставини, за яких вимагається розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо особи, із зазначенням положень законів, які надають відповідні повноваження, та/або прав та інтересів, які порушено;

5) обсяги (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо особи та мету використання такої інформації.

Стаття 350¹¹. Розгляд справи

1. Справа про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, розглядається у п'ятиденний строк з дня надходження заяви у закритому судовому засіданні з повідомленням заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття такої інформації, та особи, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, а в разі якщо справа розглядається з метою охорони державних інтересів та національної безпеки – з повідомленням лише заявника.

2. Неявка в судові засідання без поважних причин заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, та/або особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, чи представників зазначених осіб не перешкоджає розгляду справи, якщо суд не визнав їхню участь обов'язковою.

3. У разі якщо під час розгляду справи буде встановлено, що заява ґрунтується на спорі, який розглядається в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах.

Стаття 350¹². Рішення суду

1. У рішенні про розкриття особою, визначеною пунктами 1–3 частини першої статті Стаття 103 Закону України "Про віртуальні активи", інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи зазначаються:

1) ім'я (найменування) одержувача інформації, його місце проживання або місцезнаходження чи ім'я представника одержувача, якщо інформація надається представникові;

2) ім'я (найменування), місце проживання або місцезнаходження особи, щодо якої особа, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю, має розкрити таку інформацію;

3) ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація щодо особи, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яку необхідно розкрити;

4) обсяги (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яка має бути надана особою, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, її одержувачу, а також мета використання такої інформації.

2. У разі якщо під час судового розгляду буде встановлено, що заявник вимагає розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи без підстав і повноважень, визначених законом, суд ухвалює рішення про відмову в задоволенні заяви.

3. Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню. Копії рішення суд надсилає особі, в розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яку необхідно розкрити, заявнику та особі, щодо якої розкривається така інформація.

Особа, щодо якої розкривається інформація, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, або заявник мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до апеляційного суду в установленому порядку. Оскарження рішення не зупиняє його виконання";

7) частину першу статті 430 доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) розкриття особою, визначеною пунктами 1–3 частини першої статті Стаття 103 Закону України "Про віртуальні активи", інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи".

3) Статтю 137 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) доповнити частиною п'ятнадцятою такого змісту:

"Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно, що складає резерв активів емітентів токенів з прив'язкою до активів, кошти та віртуальні активи клієнтів, що передаються постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження ними діяльності на ринку віртуальних активів".

4) У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

частину першу статті 33 після слів "Національного банку України" доповнити словами "Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку";

пункт 4 частини третьої статті 151 викласти в такій редакції:

"4) зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також встановлення для Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій";

параграф 2 глави 11 розділу II доповнити статтями 289⁵ – 289⁷ такого змісту:

"Стаття 289⁵. Особливості провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів

1. Провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі відповідної заяви про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів.

2. Арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою суду права на розпорядження та користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом вчинення порушення законодавства України про віртуальні активи.

Для цілей цієї статті майно є доказом, якщо воно було об'єктом протиправних дій або було набуто протиправним шляхом, або було знаряддям вчинення порушення законодавства України про віртуальні активи, або зберегло на собі сліди чи містить відомості про вчинення протиправних дій, а також може бути використано як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Не допускається накладення арешту з інших підстав, ніж з метою запобігання можливості приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження майна, яке є предметом арешту.

Вартість майна, яке належить арештувати, повинна бути співмірною розміру шкоди, завданої правопорушенням.

3. Зупиненням виконання договорів на ринку віртуальних активів є тимчасова, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, заборона вчинення дій, які сторони договору на ринку віртуальних активів зобов'язалися вчинити на виконання таких договорів.

Зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів допускається виключно з підстав недопущення вчинення порушення законодавства України про віртуальні активи або недопущення (зменшення) негативних наслідків такого порушення.

Невиконання сторонами договору на ринку віртуальних активів дій, передбачених договором внаслідок дії заборони суду не є порушенням зобов'язання та не може бути підставою для застосування правових наслідків порушення зобов'язання.

4. Із заявами, передбаченими частиною першою цієї статті, мають право звертатися уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями її центрального офісу, заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями територіального органу її офісу, заяви, частиною першою цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Заяви про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів подаються невідкладно після винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів, але не пізніше завершення наступного робочого дня після винесення таких постанов.

Заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються у письмовій формі та повинні містити:

- 1) найменування адміністративного суду;
- 2) найменування, поштову адресу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (територіального органу її офісу), а також номер засобу зв'язку уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- 3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частинами другою та/або третьою цієї статті;

4) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі строк, протягом якого такі вимоги підлягають застосуванню;

5) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті Стаття 122 Закону України "Про віртуальні активи". Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті Стаття 122 Закону України "Про віртуальні активи";

6) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копія постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про проведення розслідування;

7) підпис уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

5. У разі недотримання вимог частини четвертої цієї статті суд повідомляє про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку та надає їй строк, але не пізніше ніж 24 години, для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установлений строк тягне за собою повернення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви про накладення арешту на майно не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків.

Повернення заяви про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків, але не пізніше, ніж протягом 48 годин з моменту винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів.

6. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження про накладення арешту на майно за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі, якщо заявлено вимогу щодо майна, не пов'язаного з проведенням розслідування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якщо договір, щодо якого заявлено вимогу, не пов'язаний з предметом розслідування.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з такою самою заявою.

7. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених частиною першою цієї статті, відбувається за участю Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особи, стосовно якої подано таку заяву. Неприбуття таких осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду заяви.

8. Під час розгляду заяв, передбачених частиною першою цієї статті, суд має право за клопотанням учасників розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про арешт майна або зупинення виконання договору.

9. Суд відмовляє у задоволенні заяви про накладення арешту на майно, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе, що майно, щодо якого подано заяву про накладення арешту, є доказом для цілей цієї статті, а також не доведе існування підстав, передбачених абзацом другим частини другої цієї статті.

Суд відмовляє у задоволенні заяви про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе, що укладення або виконання таких договорів становить порушення законодавства України про віртуальні активи, якого можливо уникнути або негативних наслідків якого можливо уникнути чи зменшити їх в результаті такого зупинення.

10. У разі задоволення заяви про накладення арешту на майно суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

- 1) дата постановлення ухвали;
- 2) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;
- 3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною другою цієї статті;
- 4) заборона розпоряджатися та користуватися майном, а також перелік майна, на яке накладено арешт;
- 5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку дії арешту та способу інформування про порядок її виконання заінтересованих осіб.

11. У разі задоволення заяви про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

- 1) дата постановлення ухвали;

- 2) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;
- 3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною третьою цієї статті;
- 4) перелік дій, які заборонено вчиняти в рамках виконання договорів на ринку віртуальних активів;
- 5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку дії зупинення виконання договорів та способу інформування про порядок її виконання заінтересованих осіб.

12. У разі задоволення заяви про накладення арешту на майно суд застосовує найменш обтяжливий спосіб арешту майна.

Суд зобов'язаний застосувати такий спосіб арешту майна або зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів, який не призведе до зупинення або надмірного обмеження правомірної підприємницької діяльності особи, щодо якої (майна або зобов'язань якої) він постановляє ухвалу, або інших наслідків, які суттєво позначаються на інтересах третіх осіб.

13. Копія ухвали, передбаченої частинами десятою, одинадцятою цієї статті, негайно після її постановлення вручається учасникам розгляду, а в разі відсутності таких осіб під час оголошення ухвали – надсилається їм не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

14. Ухвала, передбачена частинами десятою, одинадцятою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

15. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення. Подання апеляційної скарги на ухвалу суду, передбачену цією статтею, не перешкоджає її виконанню.

16. Заходи, передбачені частинами другою і третьою цієї статті, можуть бути скасовані ухвалою суду повністю або частково до завершення строку, на який такі заходи застосовані відповідно до ухвали суду, за клопотанням особи, щодо якої (майна або зобов'язань якої) таку ухвалу було постановлено, якщо вона доведе, що в подальшому застосуванні такого заходу немає потреби.

17. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частинами десятою, одинадцятою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку дії заходів, передбачених частиною другою або третьою цієї статті. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею.

Стаття 289⁶. Особливості провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги

1. Провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі відповідної заяви про надання доступу до такої інформації про електронні комунікаційні послуги:

1) від постачальників послуг голосових електронних комунікацій та/або міжособистісних послуг електронних комунікацій – інформації, яка ідентифікує абонентів (найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) та адреса), платіжні реквізити, вхідні та вихідні повідомлення із зазначенням дати, часу, тривалості та ідентифікацією телефонних номерів (номерів національного або міжнародного плану нумерації), з яких були отримані та/або на які надіслані повідомлення;

2) від постачальників послуг доступу до мережі Інтернет – інформації, яка ідентифікує абонентів (найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) та адреса), платіжні реквізити, строк користування послугою, тип використовуваної послуги, мережеві адреси із зазначенням дати, часу, тривалості сеансу.

2. Із заявами, передбаченими пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, мають право звернутися уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями її центрального офісу, заяви, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями територіального органу її офісу, заяви, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Такі заяви подаються у письмовій формі та повинні містити:

1) найменування адміністративного суду;

2) найменування, поштову адресу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (територіального органу її офісу), а також номер засобу зв'язку уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) постачальника послуг, визначеного частиною першою цієї статті;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, яка є споживачем послуг, визначених частиною першою цієї статті;

5) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо надання доступу до інформації, передбаченої пунктами 1 та/або 2 частини першої цієї статті, у тому числі строк, протягом якого необхідний доступ до такої інформації;

6) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 122 Закону України "Про віртуальні активи". Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 122 Закону України "Про віртуальні активи";

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копія постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про проведення розслідування;

8) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким пропонується надати право доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

9) підпис уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку та надає їй строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установлений строк тягне за собою повернення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків.

4. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження щодо надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі, якщо заявлено вимогу щодо інформації, не пов'язаної з проведенням розслідування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з такою самою заявою.

5. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, здійснюється за участю Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особи, яка є постачальником відповідних послуг. Неприбуття таких осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду заяви.

6. Під час розгляду заяв, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, суд має право за клопотанням учасників розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання щодо надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги.

7. Суд відмовляє у задоволенні заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе, що інформація, щодо якої подано заяву, стосується предмета розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

8. У разі задоволення заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким надається право доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

2) дата постановлення ухвали;

3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) постачальника послуг, визначеного частиною першою цієї статті;

5) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, яка є споживачем послуг, визначених частиною першою цієї статті;

6) порядок виконання ухвали із зазначенням строку її дії.

9. Копія ухвали, передбаченої частиною восьмою цієї статті, негайно після її постановлення вручається учасникам розгляду, а в разі відсутності таких осіб під час оголошення ухвали – надсилається їм не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

10. Ухвала, передбачена частиною восьмою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

11. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення.

Подання апеляційної скарги на ухвалу суду, передбачену цією статтею, не перешкоджає її виконанню.

12. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частиною восьмою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею.

Стаття 289⁷. Особливості провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб

1. Провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі заяви щодо отримання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням).

2. Із заявою, передбаченою частиною першої цієї статті, мають право звернутися уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями її центрального офісу, заява, передбачена частиною першою цієї статті, подається до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями територіального органу її офісу, заява, передбачена частиною першою цієї статті, подається до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Така заява подається у письмовій формі та повинна містити:

- 1) найменування адміністративного суду;
- 2) найменування, поштову адресу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (територіального органу її офісу), а також номер засобу зв'язку уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- 3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, доступ до приміщення якої необхідний;

4) інформацію про приміщення або частину приміщення, до якого необхідний доступ;

5) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі строк, протягом якого необхідний доступ до приміщень;

6) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті Стаття 122 Закону України "Про віртуальні активи". Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті Стаття 122 Закону України "Про віртуальні активи";

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копію постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про проведення розслідування;

8) обґрунтування того, що доступ до речей, інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, документів або інформації, яка може у них міститися (далі для цілей цієї статті – речі або документи), неможливо отримати Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку без доступу до приміщення, в якому такі речі або документи знаходяться;

9) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким пропонується надати право доступу до приміщень;

10) підпис уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку та надає їй строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленій строк тягне за собою повернення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків.

4. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження щодо надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі, якщо заявлено вимогу щодо доступу до приміщень, не пов'язаних з проведенням розслідування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з такою самою заявою.

5. Після отримання заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб, суд здійснює судовий виклик особи, доступ до приміщення якої необхідний, крім випадку, встановленого частиною шостою цієї статті.

6. Якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку доведуть суду наявність обставин, що дають підстави вважати, що існує реальна загроза приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження, зміни речей або документів, щодо яких існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що вони є доказом вчинення правопорушення, яке є предметом розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, заява про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб може бути розглянута судом без виклику особи, доступ до приміщення якої необхідний.

7. У повістці про судовий виклик, яку суд надсилає особі, доступ до приміщення якої необхідний, зазначається про обов'язок збереження речей або документів, щодо яких існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що вони є доказом вчинення правопорушення, у тому вигляді, який вони мають на момент отримання судового виклику.

8. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених частиною першою цієї статті, здійснюється за участю Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особи, стосовно якої подано таку заяву (або її представника), крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті.

Неприбуття за судовим викликом особи, доступ до приміщення якої необхідний, без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприбуття не є перешкодою для розгляду заяви.

9. Під час розгляду заяв, передбачених частиною першою цієї статті, суд має право за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка або дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб.

10. Суд задовольняє заяву про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку доведе наявність достатніх підстав вважати, що відповідні речі або документи:

1) перебувають або можуть перебувати у володінні відповідної фізичної або юридичної особи;

2) самі по собі або в сукупності з іншими речами або документами розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та

фондового ринку, мають суттєве значення для встановлення важливих обставин у такому розслідуванні;

3) не перебувають у приміщеннях, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро та адвокатським об'єднанням.

У разі якщо речі або документи містять охоронювану законом таємницю, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку також має довести можливість використання як доказів відомостей, що містяться в цих речах або документах, та неможливість в інший спосіб довести обставини, які передбачається довести за допомогою цих речей або документів.

У разі якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе наявності достатніх підстав, передбачених цією частиною, суд постановляє ухвалу про відхилення заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб.

Доступ особи до речей або документів, які містять охоронювану законом таємницю, здійснюється в порядку, визначеному законом. Доступ до речей або документів, що містять відомості, які становлять державну таємницю, не може надаватися особі, яка не має до неї допуску відповідно до вимог закону.

11. У разі задоволення заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким надається право доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб;

2) дата постановлення ухвали;

3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, доступ до приміщення якої надано;

5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку її дії, який не може перевищувати один місяць.

12. Копія ухвали, передбаченої частиною одинадцятою цієї статті, негайно після її постановлення вручається представнику Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особі, стосовно якої подано таку заяву (або її представнику), крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті, у день її постановлення, а в разі відсутності такої особи (її представника) під час оголошення ухвали – надсилається їй (їм) не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

У разі постановлення ухвали без виклику особи, доступ до приміщення якої надається, у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті, копія

такої ухвали вручається такій особі уповноваженою особою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку при здійсненні доступу до такого приміщення.

13. Ухвала, передбачена частиною одинадцятою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

14. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення, а у разі постановлення ухвали без виклику особи, доступ до приміщення якої надається, у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті, апеляційна скарга може бути подана такою особою протягом десяти днів з дня вручення її копії ухвали відповідно до абзацу другого частини дванадцятої цієї статті.

Подання апеляційної скарги на ухвалу, передбачену частиною одинадцятою цієї статті, не зупиняє її виконання.

15. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частиною одинадцятою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку доступу до приміщень фізичних або юридичних осіб. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею";

абзац дев'ятий частини першої статті 371 після цифр "283" доповнити словом і цифрами "статтями 289⁵, 289⁶, 289⁷".

5) У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

частину першу статті 2¹ викласти в такій редакції:

"Забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД, сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому громадському об'єднанні, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їхніх прав, повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України "Про запобігання корупції", повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства України про віртуальні активи, а також сприяння особі у здійсненні будь-якого

з таких повідомлень, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання";

частини першу і четверту статті 235 викласти в такій редакції:

"У разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу, у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою та/або повідомленням про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства України про віртуальні активи працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір";

"У разі наявності підстав для поновлення на роботі працівника, який був звільнений у зв'язку із здійсненням ним або його близькою особою повідомленням про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою та/або повідомленням про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства України про віртуальні активи, та за його відмови від такого поновлення орган, який розглядає трудовий спір, приймає рішення про виплату йому грошової компенсації у розмірі шестимісячного середнього заробітку, а у випадку неможливості поновлення – у розмірі дворічного середнього заробітку".

6) У Законі України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

доповнити статтею 25³ такого змісту:

Стаття 25³. Реклама віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Рекламою віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визнається розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб інформація про:

1) віртуальні активи, стосовно яких здійснюється емісія, та/або віртуальні активи, що перебувають (перебували) в обороті;

2) послуги, що пропонуються постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

2. Не є рекламою віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів:

1) інформація, яка відповідно до закону та нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та Національного банку України підлягає обов'язковому оприлюдненню;

2) інформація, яка надається емітентом віртуальних активів, постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, своєму

клієнтові або потенційному клієнтові під час провадження таким емітентом чи постачальником своєї діяльності;

3) узагальнені інформаційно-аналітичні матеріали та статистичні дані щодо стану ринку віртуальних активів;

4) інформація щодо віртуальних активів, допущених до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, яка оприлюднюється оператором такого торговельного майданчика.

3. Рекламодавцями реклами віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, можуть бути:

1) щодо віртуальних активів, стосовно яких здійснюється емісія, та/або віртуальних активів, що перебувають (перебували) в обороті, - виключно емітент або власник зазначених віртуальних активів, а також постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на підставі відповідного договору про надання послуги розміщення віртуальних активів, укладеного з емітентом;

2) щодо віртуальних активів, стосовно яких здійснюється допуск до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, - особа, яка подає заявку на допуск до торгів, та оператор торговельного майданчика, на якому такі віртуальні активи допускаються (допущені) до торгів;

3) щодо послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та його діяльності - виключно постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, забороняється рекламувати іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

4. Не допускається розповсюдження державними органами реклами віртуальних активів, крім реклами, пов'язаної з розміщенням та оборотом віртуальних активів, що перебувають у державній власності. Не допускається розповсюдження органами місцевого самоврядування реклами віртуальних активів, крім реклами, пов'язаної з розміщенням та обігом віртуальних активів, що перебувають у комунальній власності.

5. Реклама віртуальних активів повинна містити відомості щодо оприлюднення білої книги віртуальних активів.

Реклама токенів з прив'язкою до активів, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності авторизації емітента токена з прив'язкою до активів, із зазначенням номера рішення про авторизацію, дати його видачі та найменування органу, який прийняв рішення про авторизацію.

Реклама токенів електронних грошей, крім реклами на радіо, повинна містити відомості про банківську ліцензію або авторизацію діяльності з надання фінансової платіжної послуги з випуску та виконання платіжних операцій з електронними грошима (акредитацію філії іноземної платіжної

установи) із зазначенням реквізитів номера документа, який підтверджує право на провадження відповідного виду діяльності, дати його видачі та найменування органу, який прийняв рішення про видачу ліцензії, авторизацію тощо.

Реклама послуг постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності авторизації, яка підтверджує право на надання відповідних послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, із зазначенням серії та номера рішення про авторизацію, дати його видачі та найменування органу, який прийняв рішення про авторизацію.

6. Додаткові вимоги до реклами та маркетингу віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визначаються Законом України "Про віртуальні активи".

7. Рекламодавцям під час замовлення виробництва та розповсюдження реклами віртуальних активів забороняється:

робити прогнози щодо зміни вартості віртуальних активів;

рекламувати віртуальні активи до оприлюднення білої книги віртуальних активів, якщо таке оприлюднення вимагається відповідно до законодавства України про віртуальні активи;

використовувати відомості, які не відповідають білій книзі віртуальних активів;

використовувати інформацію про дохід за віртуальними активами або розмір отриманого емітентом у минулому прибутку без посилання на те, що такий дохід або прибуток не є гарантією отримання доходів у майбутньому;

рекламувати фінансові піраміди.

8. У разі якщо здійснення публічної пропозиції або допуск до торгів віртуальних активів були зупинені або заборонені, емітент таких віртуальних активів зобов'язаний припинити розповсюдження реклами віртуальних активів у триденний строк з дня оприлюднення відповідного рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або Національного банку України.

9. У разі виявлення порушення вимог законодавства про рекламу віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку виносить постанову або Національний банк України виносить рішення про зупинення на період до десяти робочих днів або про заборону відповідної реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, про що повідомляє рекламодавцям та розповсюджувачам (суб'єктам медіа, що здійснюють розповсюдження такої реклами) протягом трьох робочих днів з дня винесення такої постанови.

У разі винесення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку постанови або Національним банком України рішення про зупинення або про заборону відповідної реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, рекламодавець та розповсюджувач зобов'язані припинити розповсюдження такої реклами протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем повідомлення про винесення такої постанови.

Перебіг періоду зупинки розповсюдження реклами, щодо якої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку винесено постанову або Національним банком України рішення про зупинення, починається з дня припинення розповсюдження такої реклами на виконання такої постанови.

У разі невиконання постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або рішення Національного банку України про зупинення або заборону відповідної реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, рекламодавець та розповсюджувач притягаються до відповідальності за вчинення такого порушення у порядку, встановленому Законом України "Про віртуальні активи".

Порядки поновлення розповсюдження реклами віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Національним банком України.

10. Положення цієї статті не застосовуються до реклами, що розповсюджується суб'єктами, передбаченими частиною третьою цієї статті, але не належить до реклами віртуальних активів чи послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

абзаци шостий та сьомий частини першої статті 26 викласти в такій редакції:

"Національний банк України - щодо реклами токенів електронних грошей та їх емітентів, реклами на ринках фінансових послуг (у тому числі споживчого кредиту), крім послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, фондового ринку;

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку - щодо реклами на ринках капіталу та віртуальних активів, крім реклами токенів електронних грошей та їх емітентів;"

в абзаці другому частини першої статті 27 замінити слово "статті" на "статей" та після цифри "24"¹ доповнити цифрою "25"³.

7) Частину другу статті 3 Закону України "Про депозитарну систему України" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517 із наступними змінами) викласти у такій редакції:

"2. Поєднання депозитарної діяльності з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Діяльність, передбачена пунктами 3–5 частини першої цієї статті, може провадитися Національним банком України у встановлених законодавством випадках. Депозитарна діяльність Національного банку України може поєднуватися з кліринговою діяльністю".

8) У Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

пункт 7 частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

"7) рішень інших державних органів, рішень (актів) Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та рішень Національного банку України, які законом визнані виконавчими документами";

частину 1 статті 37 доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) якщо кількість віртуальних активів, що перебувають на зберіганні у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до інформації у реєстрі позицій клієнта дорівнює нулю - щодо рішень про стягнення віртуальних активів чи накладення арешту на віртуальні активи,»

доповнити частину другу статті 48 абзацом сьомим та восьмим такого змісту:

"Не допускається накладення арешту на майно, що складає резерв активів емітентів токенів з прив'язкою до активів, кошти та віртуальні активи клієнтів, що передаються постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження ними діяльності на ринку віртуальних активів";

"Арешт на віртуальні активи накладається з урахуванням вимог, встановлених статтею Стаття 80 Закону України "Про віртуальні активи"".

9) У Законі України "Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140 із наступними змінами):

абзац восьмий статті 2 викласти в такій редакції:

рухоме майно - окрема рухома річ, сукупність рухомих речей, гроші, валютні цінності, цінні папери, віртуальні активи, а також майнові права та обов'язки, у тому числі майнові права на грошові кошти, що знаходяться на банківському рахунку;

2) частину першу статті 37 доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

"2¹) накладення арешту на рухоме майно на підставі рішення суду в порядку статті 289⁵ Кодексу адміністративного судочинства України".

10) Частину другу статті 2 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів "державного нагляду на ринках фінансових послуг" доповнити словами "ринку віртуальних активів".

11) Частину першу статті 14 Закону України "Про безоплатну правову допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577 із наступними змінами) доповнити пунктом 14¹ такого змісту:

"14¹) інформатори у зв'язку з здійснення ними повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства про віртуальні активи – на всі види правових послуг, передбачені у статті 13 цього Закону".

12) У Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 5):

1) частину другу статті 18 доповнити пунктом 5² такого змісту:

5²) дату видачі та номер сертифіката на право вчинення дій на ринку віртуальних активів, строк його дії;

2) доповнити статтею 93³ такого змісту:

"93³. Особливості банкрутства емітентів токенів з прив'язкою до активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Якщо законодавством не встановлено окрему процедуру банкрутства відповідного емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до такого емітента або постачальника застосовуються положення цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

2. Порядок запобігання банкрутству та проведення досудових процедур відновлення платоспроможності емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється законодавством.

3. Розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен мати сертифікат, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, на право вчинення дій на ринку віртуальних активів.

4. Розпорядник майна зобов'язаний у десятиденний строк з дня його призначення надіслати офіційним каналом зв'язку, передбаченим Законом України "Про віртуальні активи", Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку та розмістити на веб-сайті такого емітента токена з

прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повідомлення про відкриття провадження у справі про банкрутство та призначення розпорядника майна. У повідомленні зазначаються реквізити сертифіката, виданого розпоряднику майна Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також власникам токенів з прив'язкою до активів та клієнтам постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, пропонується або надати емітенту токена з прив'язкою до активів чи постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є боржником, розпорядження щодо дій, які необхідно здійснити з віртуальними активами, що перебувають у володінні та/або користуванні, та/або розпорядженні такого емітента токена з прив'язкою до активів чи постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або подати до господарського суду заяву з вимогами до такого боржника, а також документи, що їх підтверджують, для внесення відомостей про такого власника віртуальних активів або клієнта постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до реєстру вимог кредиторів.

5. Віртуальні активи, що належать власникам токенів з прив'язкою до активів та клієнтам постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та перебувають у володінні та/або користуванні, та/або розпорядженні емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також резерв активів емітента токена з прив'язкою до активів не включаються до складу ліквідаційної маси.

6. Під час проведення санації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, керуючий санацією має право передати віртуальні активи, передані у володіння та/або користування та/або розпорядження постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, іншому постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за згодою клієнтів та постачальника послуг, на чию користь здійснюється передача.

7. Віртуальні активи, що належать емітенту токена з прив'язкою до активів або постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, підлягають продажу на торговельному майданчику для віртуальних активів.

8. У разі якщо зазначені віртуальні активи не допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, вони підлягають продажу в порядку, встановленому цим Кодексом.

9. Не врегульовані цією статтею особливості процедури банкрутства емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також заходи щодо захисту прав та інтересів власників токенів з прив'язкою до активів та клієнтів постачальників послуг,

пов'язаних з оборотом віртуальних активів, установлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з державним органом з питань банкрутства."

13) Частину першу статті 5 Закону України "Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні" (Офіційний вісник України, 2021 р., № 65, ст. 13 із наступними змінами) доповнити новим абзацом такого змісту:

"Вимоги пунктів 2 – 4 цієї частини не застосовуються до юридичної особи, яка надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, відповідно до Закону України "Про віртуальні активи".

14) Статтю 7 Закону України "Про Національний банк України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами) доповнити пунктом 30-1 такого змісту:

"30-1) здійснює державне регулювання та нагляд на ринку віртуальних активів у межах, визначених Законом України "Про віртуальні активи";

15) Статтю 73 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами) доповнити частиною другою такого змісту:

"2. У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до Закону України "Про віртуальні активи", законодавства про віртуальні активи, Національний банк України має право застосувати заходи впливу, передбачені Законом України "Про віртуальні активи";

16) Статтю 84 Закону України "Про платіжні послуги" (Офіційний вісник України, 2021 р., № 62, ст. 82 із наступними змінами) доповнити частиною сьомою такого змісту:

"7. У разі порушення установою електронних грошей або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до Закону України "Про віртуальні активи", законодавства про віртуальні активи, Національний банк України має право застосувати заходи впливу, передбачені Законом України "Про віртуальні активи";

17) У Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" (Офіційний вісник України, 2022 р., № 14, ст. 11 із наступними змінами):

частину першу статті 4 доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів";

пункт 1 частини першої статті 22 викласти в такій редакції:

"щодо діяльності з надання фінансових послуг, визначених пунктами 9 та 10 частини першої статті 4 цього Закону, та додаткових до них послуг - Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку";

18) Абзац перший частини другої статті 2 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) після слів "державного регулювання ринків фінансових послуг" доповнити словами "державного регулювання ринку віртуальних активів";

19) У Законі України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

у пункті 6 частини першої статті 46 слово "криптовалюти" вилучити;

частину першу статті 46 доповнити пунктом 13 такого змісту:

"13) віртуальні активи, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї. До відомостей щодо віртуальних активів включаються дані про вид активу, його найменування, розмір, вартість на дату набуття права у грошовій одиниці України, а також ідентифікатор адреси або рахунку розподіленого реєстру, на якому містяться декларовані віртуальні активи, інформація про верифікацію адреси або рахунку розподіленого реєстру суб'єкта декларування та/або члена його сім'ї, зокрема постачальником послуг, дані про транзакцію з набуття таких активів, достатні для ідентифікації сторін відповідної угоди";

20) У Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 25, ст. 171 із наступними змінами):

у статті 1:

пункт 2 частини першої доповнити словами "віртуальні активи";

пункти 13 і 51 частини першої видалити;

частину другу доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Терміни "віртуальний актив" та "постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про віртуальні активи";

частину першу статті 2 після слів "забезпечують проведення фінансових операцій на території України та за її межами відповідно до" доповнити словами "закону або";

у статті 6:

у пункті 8 частини другої слово "обігом" замінити на "оборотом";

у частині третій слова "Міністерство цифрової трансформації України" виключити;

пункт 25 частини другої статті 8 після слів " без безпосереднього контакту з клієнтом" доповнити словами "та/або пов'язані з віртуальними активами";

у статті 11:

абзац другий частини вісімнадцятої після слова "агентом" доповнити словами "(особою, що надає послуги з аутсорсингу)";

абзац четвертий частини вісімнадцятої після слів "агента" та "агентом" доповнити відповідно словами " (особи, що надає послуги з аутсорсингу)" та "(особою, що надає послуги з аутсорсингу)";

абзац шостий частини вісімнадцятої після слова "агентом" доповнити словами "(особою, що надає послуги з аутсорсингу)".

частину двадцять першу статті 11 викласти в такій редакції:

"21. У випадках, передбачених абзацом четвертим та абзацом п'ятим (у частині переказу віртуальних активів) частини четвертої цієї статті, належна перевірка здійснюється суб'єктом первинного фінансового моніторингу в порядку, визначеному статтями 14 та 14¹ цього Закону, якщо сума платіжної операції є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 20 цього Закону".

у статті 14 виключити:

у назві слова "або віртуальних активів";

у частині третій слова "віртуальних активів";

у частині четвертій слова "у тому числі з використанням віртуальних активів".

доповнити статтею 14¹ такого змісту:

"Стаття 14¹. Інформація, яка супроводжує переказ віртуальних активів

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторинг - постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен забезпечити, щоб усі перекази супроводжувалися:

1) інформацією про платника (ініціатора переказу):

а) фізичну особу (фізичну особу - підприємця) - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові; ідентифікатор адреси або рахунку розподіленого реєстру, з якого списуються віртуальні активи; місце проживання або місце перебування фізичної особи - резидента чи місце тимчасового перебування в Україні фізичної особи - нерезидента; номер та (за наявності) серію паспорта громадянина України (іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів); реєстраційний номер облікової картки платника податків, або дату і місце народження;

б) юридичну особу - повне найменування; місцезнаходження або ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (для резидентів), ідентифікатор у багатосторонній системі

оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, з якого списуються віртуальні активи;

в) траст або інше подібне правове утворення - повне найменування; місцезнаходження, ідентифікатор у багатосторонній системі оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, з якого списуються віртуальні активи;

2) інформацією про отримувача переказу віртуальні активи:

а) фізичну особу (фізичну особу - підприємця) - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, ідентифікатор у багатосторонній системі оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, на який зараховуються віртуальні активи;

б) юридичну особу - повне найменування, ідентифікатор у багатосторонній системі оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, на який зараховуються віртуальні активи;

в) траст або інше подібне правове утворення - повне найменування, ідентифікатор у багатосторонній системі оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, на який зараховуються віртуальні активи.

2. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів платнику (ініціатору переказу), здійснює належну перевірку до проведення переказу шляхом верифікації платника (ініціатора переказу) в частині даних, наведених у пункті 1 частини першої цієї статті, на підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних та/або надійних джерел.

3. Суб'єкту первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу віртуальних активів платнику (ініціатору переказу), забороняється здійснювати переказ віртуальних активів у разі відсутності інформації, якою повинна супроводжуватися фінансова операція з переказу віртуальних активів у випадках, передбачених відповідно частиною першою цієї статті.

4. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу, зобов'язаний:

1) запровадити процедури для перевірки, що дані про платника (ініціатора переказу) і отримувача переказу заповнені з використанням знаків та символів, що допускаються правилами відповідної системи обороту віртуальних активів (у разі наявності таких вимог системи обороту віртуальних активів);

2) запровадити процедури моніторингу переказів, включаючи моніторинг у реальному часі або моніторинг за фактом виконання переказу, для виявлення відсутності інформації про платника (ініціатора переказу)

та/або отримувача переказу у випадках, якщо така інформація має надаватися відповідно до цієї статті.

5. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу, здійснює належну перевірку до зарахування переказу на гаманець віртуальних активів отримувача або видачі йому коштів у готівковій формі шляхом верифікації отримувача в частині даних, наведених у пункті 2 частини першої цієї статті, на підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних та/або надійних джерел, з урахуванням особливостей, визначених частиною шостою цієї статті.

6. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу, повинен запровадити процедури на основі ризик-орієнтованого підходу для прийняття рішення про здійснення, відхилення чи зупинення переказу віртуальних активів, що не містить інформації, передбаченої цією статтею, та вжиття відповідних заходів.

7. Якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу, під час отримання переказу виявив факт відсутності даних про платника (ініціатора переказу) та/або отримувача, передбачених цією статтею, або такі дані заповнені з використанням символів, що не допускаються правилами відповідної багатосторонньої системи оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу, повинен прийняти рішення на основі ризик-орієнтованого підходу про відхилення такого переказу або про подання запиту на отримання необхідної інформації до чи після здійснення зарахування віртуальних активів на гаманець віртуальних активів.

8. Якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів платнику (ініціатору переказу) неодноразово не надає на запит інформацію про платника (ініціатора переказу)/отримувача, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що направляв запит, повинен вжити належних заходів, зокрема надіслати попередження з визначеним кінцевим строком надання запитуваної інформації або про відхилення будь-яких майбутніх переказів, або про обмеження (розірвання) ділових відносин з відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

9. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу, зобов'язаний інформувати Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про факти відсутності інформації про платника (ініціатора переказу)/отримувача переказу в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

10. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу віртуальних активів отримувачу повинен враховувати факт

відсутності інформації про платника (ініціатора переказу)/отримувача переказу під час аналізу фінансових операцій та в разі наявності підозри повідомити спеціально уповноважений орган у строки, визначені цим Законом.

11. Вимоги цієї статті поширюються на фінансові операції з переказу, що здійснюються з використанням віртуальних активів.

12. Якщо платник або отримувач переказу віртуальних активів діє у власних інтересах та не користується послугами постачальника послуг віртуальних активів, залучений до такого переказу суб'єкт первинного фінансового моніторингу іншого учасника переказу забезпечує зберігання визначеної частиною першою цієї статті інформації про свого клієнта без супроводження переказу такою інформацією.

13. Випадки, на які не поширюються вимоги цієї статті, можуть встановлюватися нормативно-правовими актами Національного банку України та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку".

у статті 18:

у пункті 2 частини першої після слів "Центральний депозитарій цінних паперів," доповнити словами "постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (крім банків, установ електронних грошей та філій іноземних платіжних установ)";

пункт 5 частини першої видалити;

абзац четвертий частини другої після слів "Центральний депозитарій цінних паперів," доповнити словами "постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (крім банків, установ електронних грошей та філій іноземних платіжних установ)";

пункт 3 частини п'ятої статті 32 викласти у такій редакції:

«3) за порушення вимог щодо здійснення фінансових операцій, передбачених статтями 14 та 14-1 цього Закону, - у розмірі до 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

3. Кабінету Міністрів України у трьохмісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

4. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у трьохмісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для його реалізації.

5. Національному банку України у трьохмісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для його реалізації.

Голова Верховної Ради України

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Сова Олександр Георгійович
Сертифікат: 26B2648ADD3032E10400000009193100E509AF00
Дійсний до: 04.01.2025 0:00:00

224

Апарат Верховної Ради України
20д9/1-2023/244823 від 07.11.2023

1368026